

Directiva privind recunoașterea calificărilor profesionale

Textul consolidat al Directivei este preluat de la adresa

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A02005L0036-20160524>

DIRECTIVA 2005/36/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 7 septembrie 2005

privind recunoașterea calificărilor profesionale

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolul 40, articolul 47 alineatele (1) și (2) prima și a treia teză și articolul 55 ale acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European (2),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (3),

întrucât:

(1) În temeiul articolului 3 alineatul (1) litera © din tratat, eliminarea, între statele membre, a obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor și serviciilor constituie unul dintre obiectivele Comunității. Pentru resortisanții statelor membre, acest lucru include, în special, dreptul de a exercita o profesie, ca lucrători salariați sau care desfășoară o activitate independentă, într-un alt stat membru decât cel în care și-au obținut calificările profesionale. De asemenea, articolul 47 alineatul (1) din tratat prevede adoptarea unor directive care au ca obiect recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare.

(2) Ca urmare a Consiliului European de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000, Comisia adoptă o comunicare privind „O strategie pentru piața internă a serviciilor”, al cărei obiectiv este, în special, ca libertatea de a presta servicii în cadrul Comunității să se exercite la fel de simplu ca în cadrul unui stat membru. Ca urmare a comunicării Comisiei intitulată „Noi piețe europene ale muncii deschise și accesibile tuturor”, Consiliul European de la Stockholm din 23 și 24 martie 2001 a mandatat Comisia să prezinte Consiliului European din primăvara anului 2002 propuneri speciale pentru un regim mai uniform, mai transparent și mai flexibil de recunoaștere a calificărilor.

(3) Garanția, conferită de prezenta directivă persoanelor care și-au obținut calificările profesionale într-un stat membru, de acces la aceeași profesie și de exercitare a aceleiași profesii într-un alt stat membru, cu aceleași drepturi ca și resortisanții respectivului stat membru, nu aduce atingere respectării de către profesionistul migrant a unor eventuale condiții de exercitare nediscriminatorii, impuse de statul membru în cauză, cu condiția ca respectivele condiții să fie justificate în mod obiectiv și proporționale.

(4) Pentru a facilita libertatea de a presta servicii, este necesar să se prevadă norme speciale în vederea extinderii posibilității de a exercita activități profesionale cu titlul profesional original. În cazul

serviciilor societății informaționale furnizate la distanță, trebuie să se aplice, de asemenea, dispozițiile Directivei 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (4).

(5) Ținând seama de diferitele regimuri instituite, pe de o parte, pentru prestarea de servicii transfrontaliere temporare și ocazionale și, pe de altă parte, pentru stabilire, este necesar să se precizeze criteriile de diferențiere între aceste două concepte în cazul deplasării prestatorului de servicii pe teritoriul statului membru gazdă.

(6) Promovarea prestării de servicii trebuie asigurată în contextul strictei respectări a sănătății și siguranței publice, precum și a protecției consumatorilor. Din acest motiv, trebuie prevăzute dispoziții speciale pentru profesiile reglementate cu implicații în ceea ce privește sănătatea sau siguranța publică, care constau în prestarea, temporar sau ocazional, a unor servicii transfrontaliere.

(7) Statele membre gazdă pot prevedea, după caz și în conformitate cu legislația comunitară, cerințe privind formularea declarațiilor. Aceste cerințe nu trebuie să impună sarcini disproporționate prestatorilor de servicii, nici să împiedice sau să diminueze atractivitatea libertății de a presta servicii. Necesitatea unor astfel de cerințe trebuie să facă obiectul unei examinări periodice pe baza progreselor realizate în punerea în practică a unui cadru comunitar de cooperare administrativă între statele membre.

(8) Prestatorul de servicii trebuie să facă obiectul aplicării nomelor disciplinare din statul membru gazdă care au o legătură directă și specifică cu calificările profesionale, precum definirea profesiilor, domeniul de aplicare a activităților pe care le implică o profesie sau care îi sunt rezervate, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor.

(9) Menținând, pentru libertatea de stabilire, principiile și garanțiile care stau la baza diferitelor sisteme de recunoaștere în vigoare, este necesar să se îmbunătățească normele acestora în temeiul experienței dobândite. De asemenea, directivele pertinente au fost modificate în mai multe etape și se impune reorganizarea și raționalizarea dispozițiilor lor prin uniformizarea principiilor aplicabile. Prin urmare, este necesară înlocuirea directivelor 89/48/CE (5) și 92/51/CEE (6) ale Consiliului, precum și a Directivei 1999/42/CE (7) a Parlamentului European și a Consiliului privind sistemul general de recunoaștere a calificărilor profesionale și a directivelor 77/452/CEE (8), 77/453/CEE (9), 78/686/CEE (10), 78/687/CEE (11), 78/1026/CEE (12), 78/1027/CEE (13), 80/154/CEE (14), 80/155/CEE (15), 85/384/CEE (16), 85/432/CEE (17), 85/433/CEE (18) și 93/16/CEE (19) ale Consiliului privind profesiile de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic veterinar, de moașă, de arhitect, de farmacist și de medic, regroupându-le într-un singur text.

(10) Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității statelor membre de a recunoaște, în conformitate cu propriile reglementări, calificările profesionale obținute în afara teritoriului Uniunii Europene de către resortisanți ai unei țări terțe. În orice caz, orice recunoaștere trebuie realizată prin respectarea condițiilor minime de formare profesională pentru anumite profesii.

(11) În cazul profesiilor reglementate de sistemul general de recunoaștere a titlurilor de calificare, denumit în continuare „sistem general”, statele membre trebuie să își mențină dreptul de a stabili nivelul minim de calificare necesar pentru a garanta calitatea serviciilor prestate pe teritoriul lor. Cu toate acestea, în temeiul articolelor 10, 39 și 43 din tratat, nu trebuie să poată impune unui resortisant al unui stat membru să obțină calificări, pe care le stabilesc în general numai în raport cu diplomele eliberate în cadrul sistemului național de învățământ, în cazul în care persoana în cauză a

obținut deja toate sau o parte din aceste calificări într-un alt stat membru. În consecință, este necesar să se prevadă ca orice stat membru gazdă în care este reglementată o profesie să aibă obligația de a lua în considerare calificările obținute într-un alt stat membru și de a verifica dacă acestea corespund celor pe care le solicită. Cu toate acestea, sistemul general nu împiedică un stat membru să impună unei persoane care exercită o profesie în respectivul stat membru cerințe speciale motivate de punerea în aplicare a normelor profesionale justificate de interesul general. Acestea se referă, de exemplu, la organizarea profesiei, la standardele profesionale, inclusiv deontologice, la control și responsabilitate. În final, prezenta directivă nu urmărește să aducă atingere interesului legitim al statelor membre de a împiedica pe unii dintre cetățenii săi să se sustragă în mod abuziv de la aplicarea dreptului național în materie de profesii.

(12) Prezenta directivă are ca obiect recunoașterea de către statele membre a calificărilor profesionale obținute în alte state membre. Cu toate acestea, prezenta directivă nu are ca obiect recunoașterea de către statele membre a deciziilor de recunoaștere luate în temeiul prezentei directive de alte state membre. În consecință, o persoană care posedă calificări profesionale recunoscute în temeiul prezentei directive nu se poate prevala de această recunoaștere pentru a obține, într-un stat membru de origine, drepturi diferite de cele pe care i le conferă calificarea profesională pe care a obținut-o în respectivul stat membru, cu excepția cazului în care face dovada că a obținut calificări profesionale suplimentare în statul membru gazdă.

(13) Pentru a stabili mecanismul de recunoaștere pe baza sistemului general, este necesară regruparea pe diferite niveluri a diverselor sisteme naționale de educație și de formare profesională. Aceste niveluri, care se stabilesc numai pentru funcționarea sistemului general, nu au nici un efect asupra structurilor naționale de educație și de formare profesională, nici asupra competenței statelor membre în domeniu.

(14) Mecanismul de recunoaștere stabilit prin directivele 89/48/CEE și 92/51/CEE rămâne neschimbat. În consecință, titularul unei diplome care atestă încheierea unor studii postliceale cu o durată de cel puțin un an trebuie să fie autorizat să aibă acces la o profesie reglementată într-un stat membru în care acest acces este condiționat de obținerea unei diplome care atestă încheierea unor studii universitare sau superioare cu o durată de patru ani, indiferent de nivelul diplomei necesare în statul membru gazdă. În mod contrar, în cazul în care accesul la o profesie reglementată depinde de absolvirea unor studii universitare sau superioare cu o durată mai mare de patru ani, respectivul acces trebuie autorizat numai pentru titularii unei diplome care atestă încheierea unor studii universitare sau superioare cu o durată de cel puțin trei ani.

(15) În absența armonizării condițiilor minime de formare profesională pentru accesul la profesiile reglementate de sistemul general, trebuie ca statul membru gazdă să aibă posibilitatea de a impune o măsură compensatorie. Această măsură trebuie să fie proporțională și trebuie să aibă în vedere, în special, experiența profesională a solicitantului. Experiența atestă faptul că cerința referitoare la o probă de aptitudini sau la un stagiu de adaptare, în funcție de opțiunea migrantului, oferă garanții adecvate în ceea ce privește nivelul de calificare a acestuia, astfel încât orice derogare de la această opțiune trebuie justificată, în fiecare dintre cazuri, de o motivație imperioasă de interes general.

(16) Pentru a favoriza libera circulație a profesioniștilor, asigurând totodată un nivel adecvat de calificare, diverse asociații și organizații profesionale sau statele membre trebuie să poată propune platforme comune la nivel european. Prezenta directivă trebuie să țină seama de aceste inițiative, în anumite condiții, respectând competența statelor membre de a stabili calificările necesare pentru exercitarea unor profesii pe teritoriul lor și conținutul și organizarea sistemelor lor de educație și de formare profesională, precum și dreptul comunitar, în special a dreptului comunitar privind concurența, și promovând totodată, în acest context, un caracter mai automat de recunoaștere în cadrul sistemului general. Asociațiile profesionale care sunt în măsură să prezinte platforme comune

trebuie să fie reprezentative la nivel național și european. O platformă comună reprezintă un ansamblu de criterii care permit compensarea la maxim a diferențelor importante identificate între cerințele de formare profesională în cel puțin două treimi din statele membre, inclusiv în toate statele membre care reglementează respectiva profesie. Aceste criterii pot cuprinde, de exemplu, cerințe precum o formare profesională suplimentară, o perioadă de adaptare sub forma unui stagiu, o probă de aptitudini, un nivel minim prevăzut de practică profesională sau o combinație între acestea.

(17) Pentru a lua în considerare toate situațiile pentru care nu există încă nici o dispoziție privind recunoașterea calificărilor profesionale, sistemul general ar trebui extins la cazurile care nu sunt reglementate de un sistem specific, fie pentru că profesia în cauză nu face obiectul unuiu dintre aceste sisteme, fie pentru că, deși profesia face obiectul unui sistem specific, solicitantul nu îndeplinește, dintr-un motiv special și excepțional, condițiile necesare pentru a beneficia de respectivul sistem.

(18) Este oportună simplificarea normelor care permit accesul la un anumit număr de activități industriale, comerciale și artizanale în statele membre în care aceste profesii sunt reglementate, în măsura în care respectivele activități au fost desfășurate în decursul unei perioade rezonabile și suficient de recente într-un alt stat membru, menținând totodată, pentru aceste activități, un sistem de recunoaștere automată bazat pe experiența profesională.

(19) Libera circulație și recunoașterea reciprocă a titlurilor de calificare de medic, de asistent medical generalist, de medic stomatolog, de medic veterinar, de moașă, de farmacist și de arhitect trebuie să se bazeze pe principiul fundamental al recunoașterii automate a titlurilor de calificare pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională. De asemenea, accesul în statele membre la profesiile de medic, de asistent medical generalist, de medic stomatolog, de medic veterinar, de moașă și de farmacist trebuie condiționat de necesitatea deținerii unei calificări determinate, care reprezintă garanția că persoana în cauză a urmat studii care îndeplinesc condițiile minime stabilite. Acest sistem ar trebui completat printr-o serie de drepturi dobândite de care să beneficieze profesioniștii calificați în anumite condiții.

(20) Pentru a ține seama de caracteristicile sistemului de calificare a medicilor și medicilor dentiști și de acquis-ul comunitar corespunzător în domeniul recunoașterii reciproce, se justifică menținerea, pentru toate specializările recunoscute la data adoptării prezentei directive, a principiului recunoașterii automate a specializărilor medicale sau în stomatologie comune cel puțin pentru două state membre. În schimb, pentru simplificarea sistemului, extinderea recunoașterii automate la noi specializări medicale după data intrării în vigoare a prezentei directive trebuie să se limiteze la specializările comune pentru cel puțin două cincimi din statele membre. De asemenea, prezenta directivă nu împiedică statele membre să convină, în ceea ce privește anumite specializări medicale și în stomatologie care le sunt comune, dar care nu fac obiectul unei recunoașteri automate în sensul prezentei directive, asupra recunoașterii automate în conformitate cu propriile norme.

(21) Recunoașterea automată a titlurilor oficiale de calificare ca medic cu formare de bază nu trebuie să aducă atingere competenței statelor membre de a asocia sau nu activități profesionale acestor titluri.

(22) Toate statele membre trebuie să recunoască profesia de medic dentist ca profesie specifică și distinctă de cea de medic, specializat sau nu în odonto-stomatologie. Statele membre trebuie să se asigure că formarea medicului dentist îi conferă acestuia competențele necesare pentru toate activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dentare, bucale, maxilare și ale țesuturilor asociate. Activitatea profesională de medic dentist trebuie exercitată de către titularii unui titlu de calificare ca medic dentist prevăzut în prezenta directivă.

(23) Nu s-a dovedit necesară impunerea unei metode standardizate de formare profesională a moașelor în toate statele membre. Dimpotrivă, este necesar ca statele membre să aibă maximă libertate în organizarea sistemului lor de învățământ.

(24) În scopul simplificării, trebuie să se facă o trimitere la noțiunea de „farmacist” pentru a delimita domeniul de aplicare a dispozițiilor privind recunoașterea automată a titlurilor de calificare, fără a se aduce atingere caracteristicilor speciale ale reglementărilor naționale care reglementează aceste activități.

(25) Titularii titlurilor de calificare ca farmacist sunt specialiști în domeniul medicamentelor și, prin urmare, trebuie să aibă acces, în principiu, în toate statele membre, la o gamă minimă de activități în acest domeniu. În definirea acestei game minime, prezenta directivă, pe de o parte, nu trebuie să aibă ca efect limitarea activităților accesibile farmaciștilor în statele membre, în special în ceea ce privește analizele de biologie medicală, și, pe de altă parte, nu trebuie să creeze un monopol pentru respectivi profesioniști, acest lucru fiind în continuare exclusiv de competența statelor membre. Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere posibilității statelor membre de a impune condiții suplimentare de formare profesională pentru a avea acces la activități neincluse în gama minimă de activități coordonată. Prin urmare, statul membru gazdă care solicită astfel de condiții trebuie să le poată impune resortisanților titulari ai unor titluri de calificare care fac obiectul unei recunoașteri automate în sensul prezentei directive.

(26) Prezenta directivă nu asigură coordonarea tuturor condițiilor de acces la activitățile din domeniul farmaciei și de exercitare a acestora. În special, repartizarea geografică a farmaciilor și monopolul de distribuție a medicamentelor trebuie să fie în continuare de competența statelor membre. Prezenta directivă nu aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre care interzic societăților comerciale exercitarea anumitor activități de farmacist sau condiționează exercitarea activităților respective.

(27) Creația arhitecturală, calitatea construcțiilor, încadrarea lor armonioasă în mediul înconjurător, respectul pentru peisajele naturale și urbane, precum și pentru patrimoniul colectiv și privat sunt de interes public. Prin urmare, recunoașterea reciprocă a titlurilor de calificare trebuie să se bazeze pe criterii calitative și cantitative care să garanteze că titularii titlurilor de calificare recunoscute sunt în măsură să înțeleagă și să pună în practică nevoile indivizilor, grupurilor sociale și colectivităților în ceea ce privește amenajarea spațiului, proiectarea, organizarea și realizarea construcțiilor, conservarea și valorificarea patrimoniului construit, precum și protecția echilibrelor naturale.

(28) Reglementările naționale în domeniul arhitecturii și cele privind accesul și exercitarea activităților profesionale de arhitect au un domeniu de aplicare foarte variat. În majoritatea statelor membre, activitățile din domeniul arhitecturii se exercită, de jure sau de facto, de către persoane care posedă fie doar titlul oficial de calificare ca arhitect, fie acest titlul însoțit de alt apelativ, fără ca aceste persoane să beneficieze de un monopol asupra exercitării activităților respective, cu excepția cazurilor în care există dispoziții legale contrare. Aceste activități menționate anterior sau numai unele dintre ele pot fi exercitate și de către membri ai altor profesii, în special ingineri, care au beneficiat de o formare profesională specială în industria construcțiilor. În scopul simplificării prezentei directive, este necesar să se facă trimitere la noțiunea de „arhitect”, pentru a delimita domeniul de aplicare a dispozițiilor privind recunoașterea automată a titlurilor de calificare în domeniul arhitecturii, fără a se aduce atingere caracteristicilor speciale ale reglementărilor naționale care reglementează aceste activități.

(29) Atunci când o organizație sau o asociație profesională la nivel național și european pentru o profesie reglementată depune o cerere motivată de dispoziții speciale pentru recunoașterea calificărilor pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională, Comisia evaluează dacă

este necesară adoptarea unei propuneri de modificare a prezentei directive.

(30) Pentru a garanta eficiența sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale, este necesară definirea unor formalități și norme de procedură uniforme pentru punerea sa în aplicare, precum și anumite modalități de exercitare a profesiei.

(31) Deoarece colaborarea între statele membre, precum și între statele membre și Comisie poate facilita punerea în aplicare a prezentei directive și respectarea obligațiilor care decurg din aceasta, trebuie stabilite mijloacele de colaborare.

(32) Crearea, la nivel european, a cartelor profesionale de către asociații sau organizații profesionale ar putea facilita mobilitatea profesioniștilor, în special prin accelerarea schimbului de informații între statul membru gazdă și statul membru de origine. Astfel de carte profesionale trebuie să permită supravegherea carierei profesioniștilor care se stabilesc în diverse state membre. Cartele pot, cu respectarea deplină a dispozițiilor privind protecția datelor cu caracter personal, să conțină informații privind calificările profesionale ale titularului (universitatea sau școala frecventată, calificările obținute, experiența profesională), domiciliul legal, sancțiunile impuse în cadrul profesiei sale, precum și detalii privind autoritatea competentă.

(33) Crearea unei rețele de puncte de contact responsabile cu furnizarea de informații și asistență acordată cetățenilor statelor membre va permite garantarea transparenței sistemului de recunoaștere. Aceste puncte de contact vor furniza oricărui cetățean care depune o cerere, precum și Comisiei, toate informațiile și adresele referitoare la procedura de recunoaștere. Desemnarea, de către fiecare stat membru, a unui punct de contact unic în această rețea nu aduce atingere organizării competențelor la nivel național. În special, nu împiedică desemnarea mai multor birouri naționale, punctul de contact desemnat în cadrul rețelei menționate anterior având responsabilitatea de a asigura coordonarea cu celelalte birouri și de a furniza cetățeanului, după caz, informații detaliate privind birourile competente în cauză.

(34) Gestionarea diferitelor sisteme de recunoaștere instituite prin directivele sectoriale și sistemul general s-a dovedit a fi dificilă și complexă. Prin urmare, trebuie simplificată gestionarea și actualizarea prezentei directive pentru a lua în considerare progresele științifice și tehnice, în special atunci când condițiile minime de formare profesională sunt coordonate în vederea recunoașterii automate a titlurilor de calificare. În acest scop, trebuie instituit un comitet unic de recunoaștere a calificărilor profesionale și trebuie asigurată implicarea adecvată a reprezentanților organizațiilor profesionale și la nivel european.

(35) Este necesară adoptarea măsurilor necesare punerii în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei (20).

(36) Elaborarea de către statele membre a unui raport periodic privind punerea în aplicare a prezentei directive, care să cuprindă date statistice, va permite stabilirea impactului sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale.

(37) Este necesar să se prevadă o procedură corespunzătoare de adoptare a unor măsuri temporare, în cazul în care aplicarea unei dispoziții a prezentei directive prezintă dificultăți majore într-un stat membru.

(38) Dispozițiile prezentei directive nu afectează competența statelor membre în ceea ce privește organizarea regimului național de securitate socială și stabilirea activităților care trebuie exercitate în

cadrul respectivului regim.

(39) Având în vedere rapiditatea evoluției tehnicii și a progresului științific, educația pe toată durata vieții prezintă o importanță deosebită pentru un mare număr de profesii. În acest context, statelor membre le revine responsabilitatea de a stabili modalitățile conform cărora, ca urmare a unei formări continue adecvate, profesioniștii vor fi la curent cu progresele tehnice și științifice.

(40) Având în vedere că obiectivele prezentei directive, și anume raționalizarea, simplificarea și îmbunătățirea normelor de recunoaștere a calificărilor profesionale, nu pot fi realizate în mod suficient de statele membre și, prin urmare, pot fi mai bine realizate la nivel comunitar, Comunitatea poate lua măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității enunțat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, dispozițiile prezentei directive nu depășesc ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

(41) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării articolului 39 alineatul (4) și a articolului 45 din tratat, în special în ceea ce privește notarii.

(42) Prezenta directivă se aplică, în ceea ce privește dreptul de stabilire și prestarea de servicii, fără a aduce atingere altor dispoziții legale specifice privind recunoașterea calificărilor profesionale, precum cele existente în sectorul transporturilor, al intermediarilor în asigurări și al auditorilor financiari. Prezenta directivă nu aduce atingere punerii în aplicare a Directivei 77/249/CEE a Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați (21) și a Directivei 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea (22). Recunoașterea calificărilor profesionale a avocaților în sensul stabilirii imediate cu titlul profesional din statul membru gazdă trebuie reglementată de prezenta directivă.

(43) În măsura în care sunt reglementate, prezenta directivă are ca obiect, de asemenea, profesiile liberale, și anume, în sensul prezentei directive, orice profesie exercitată pe baza unor calificări profesionale corespunzătoare, cu titlu personal, pe propria răspundere și independent din punct de vedere profesional, oferind servicii intelectuale și conceptuale în interesul clientului și al publicului. Exercițarea profesiei poate, în statele membre, în conformitate cu tratatul, face obiectul unor obligații juridice specifice, bazate pe legislația națională și reglementările stabilite, în mod autonom, în acest cadru, de către organismul profesional reprezentativ competent, care garantează și îmbunătățesc gradul de profesionalism, calitatea serviciilor și confidențialitatea relațiilor cu clientul.

(44) Prezenta directivă nu aduce atingere măsurilor necesare în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății și a consumatorilor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește normele conform cărora un stat membru care condiționează accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia, pe teritoriul său, de posesia anumitor calificări profesionale (denumit în continuare „stat membru gazdă”) recunoaște, pentru accesul la această profesie și exercitarea acesteia, calificările profesionale obținute în unul sau mai multe dintre celelalte state membre (denumite în continuare „stat membru de origine”) și care permit titularului respectivelor calificări să exercite aceeași profesie în respectivul sau respectivele state membre.

Prezenta directivă stabilește, de asemenea, norme referitoare la accesul parțial la o profesie reglementată și recunoașterea stagiilor profesionale desfășurate într-un alt stat membru.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică oricărui resortisant al unui stat membru, inclusiv membrilor profesiilor liberale, care doresc să exercite o profesie reglementată într-un stat membru, altul decât cel în care și-a obținut calificările profesionale, fie cu titlu independent, fie cu titlu salariat.

Prezenta directivă se aplică, de asemenea, tuturor resortisanților unui stat membru care au urmat un stagiu profesional în afara statului membru de origine.

(2) Fiecare stat membru poate permite, pe teritoriul său, în conformitate cu reglementările sale, exercitarea unei profesii reglementate în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) resortisanților statelor membre, titulari ai unor calificări profesionale care nu au fost obținute într-un stat membru. În ceea ce privește profesiile reglementate la titlul III capitolul III, această primă recunoaștere se realizează cu respectarea condițiilor minime de formare profesională prevăzute la respectivele capitole.

(3) Atunci când, pentru o anumită profesie reglementată, se prevăd alte dispoziții specifice referitoare în mod direct la recunoașterea calificărilor profesionale într-un instrument distinct de drept comunitar, dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive nu se aplică.

(4) Prezenta directivă nu se aplică notarilor numiți printr-un act oficial al autorităților publice.

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

(a) „profesie reglementată”: o activitate sau un ansamblu de activități profesionale al căror acces, exercitare sau una dintre modalitățile de exercitare este condiționată, direct sau indirect, în temeiul unor acte cu putere de lege și acte administrative, de posesia anumitor calificări profesionale; utilizarea unui titlu profesional limitată prin acte cu putere de lege și acte administrative la titularii

unei anumite calificări profesionale constituie în special o modalitate de exercitare. Atunci când prima teză nu se aplică, o profesie menționată la alineatul (2) este considerată profesie reglementată;

(b) „calificări profesionale”: calificările atestate printr-un titlu de calificare, un atestat de competență prevăzut la articolul 11 litera (a) punctul (i) și/sau experiență profesională;

© „titlu de calificare”: diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare eliberate de o autoritate a unui stat membru desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative ale respectivului stat membru și care certifică formarea profesională în special în Comunitate. În cazul în care prima teză nu se aplică, un titlu menționat la alineatul (3) este considerat titlu de calificare;

(d) „autoritate competentă”: orice autoritate sau instanță autorizată în mod special de un stat membru să elibereze sau să primească titluri de calificare sau alte documente sau informații, precum și să primească cereri și să ia decizii, prevăzute în prezenta directivă;

(e) „formare profesională reglementată”: orice formare profesională care urmărește în special exercitarea unei anumite profesii și care constă într-un ciclu de studii completat, după caz, de o formare profesională, un stagiu profesional sau o practică profesională.

Structura și nivelul formării profesionale, ale stagiului profesional sau ale practicii profesionale sunt stabilite prin actele cu putere de lege și actele administrative din statul membru în cauză sau sunt monitorizate sau aprobate de autoritatea desemnată în acest scop;

(f) „experiență profesională”: exercitarea efectivă și legală cu normă întreagă sau echivalent parțial a respectivei profesii într-un stat membru;

(g) „stagiu de adaptare”: exercitarea unei profesii reglementate în statul membru gazdă, sub responsabilitatea unui profesionist calificat și însoțită eventual de o formare profesională suplimentară. Stagiul face obiectul unei evaluări. Condițiile stagiului și condițiile de evaluare a acestuia, precum și statutul de stagiar migrant sunt stabilite de autoritatea competentă din statul membru gazdă.

Statutul de care beneficiază stagiul în statul membru gazdă, în special în ceea ce privește dreptul de ședere, precum și în ceea ce privește obligațiile, drepturile și avantajele sociale, indemnizațiile și remunerațiile, este stabilit de autoritățile competente din respectivul stat membru în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă;

(h) „probă de aptitudini”: un test referitor la cunoștințele, abilitățile și competențele profesionale ale solicitantului, efectuat sau recunoscut de autoritățile competente din statul membru gazdă în scopul evaluării aptitudinii solicitantului de a exercita profesia reglementată în acel stat membru.

Pentru a permite organizarea acestei probe, autoritățile competente întocmesc o listă de discipline care, pe baza unei comparații între educația și formarea impuse în statul membru gazdă și cele pe care le-a urmat solicitantul, nu sunt atestate de diploma sau de alte titluri de calificare pe care le posedă solicitantul.

Proba de aptitudini trebuie să țină seama de faptul că solicitantul este un profesionist calificat în statul membru de origine sau de proveniență. Aceasta privește discipline selectate dintre cele cuprinse în listă și a căror cunoaștere este esențială pentru exercitarea profesiei în cauză în statul membru gazdă. Proba poate viza totodată și cunoașterea normelor deontologice care se aplică activităților respective în statul membru gazdă.

Modalitățile detaliate de organizare a probei de aptitudini, precum și statutul de care beneficiază, în statul membru gazdă, solicitantul care dorește să se pregătească pentru proba de aptitudini în acel stat membru se stabilesc de către autoritățile competente ale respectivului stat membru;

(i) „director al unei întreprinderi”: orice persoană care a exercitat, într-o întreprindere din domeniul profesional în cauză:

(i) fie funcția de director al unei întreprinderi sau al unei sucursale;

(ii) fie funcția de adjunct al proprietarului sau al directorului unei întreprinderi, în cazul în care această funcție implică o responsabilitate corespunzătoare celei a proprietarului sau a directorului reprezentat;

(iii) fie funcția de cadru superior cu sarcini de natură comercială și/sau tehnică și responsabil pentru unul sau mai multe servicii ale întreprinderii.

(j) „stagiu profesional”: fără a aduce atingere articolului 46 alineatul (4), o perioadă de practică profesională realizată sub supraveghere, dacă aceasta constituie o condiție de acces la o profesie reglementată, care poate avea loc în cursul sau după finalizarea unui ciclu de învățământ cu obținerea unei diplome;

(k) „card profesional european”: un certificat electronic care atestă fie faptul că profesionistul a îndeplinit toate condițiile necesare pentru a presta temporar și ocazional servicii într-un stat membru gazdă, fie recunoașterea calificărilor profesionale pentru stabilirea într-un stat membru gazdă;

(l) „învățare pe tot parcursul vieții”: toate formele de învățământ general, educație și formare profesională, educație non-formală și învățare informală urmate pe tot parcursul vieții, având ca rezultat o îmbunătățire a cunoștințelor, abilităților și competențelor, care pot include etica profesională;

(m) „motive imperative de interes general”: motive recunoscute ca atare în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;

(n) „Sistemul european de credite transferabile sau creditele ECTS”: sistemul de credite pentru învățământul superior utilizate în Spațiul european al învățământului superior.

(2) O profesie exercitată de membrii unei asociații sau ai unei organizații menționate la anexa I este considerată profesie reglementată.

Asociațiile sau organizațiile menționate la primul paragraf au ca obiect, în special, promovarea și menținerea unui nivel ridicat în domeniul profesional în cauză. În acest scop, beneficiază de o recunoaștere sub o anumită formă din partea unui stat membru și eliberează membrilor lor un titlu de calificare, asigură respectarea deontologiei pe care o stabilesc și le conferă dreptul de a utiliza un titlu, o abreviere sau un statut corespunzător titlului de calificare respectiv.

De fiecare dată când un stat membru recunoaște o asociație sau o organizație menționată la primul paragraf, acesta informează Comisia. Comisia verifică dacă asociația sau organizația în cauză îndeplinește condițiile prevăzute la al doilea paragraf. Pentru a ține seama în mod adecvat de evoluția reglementărilor din statele membre, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru actualizarea anexei I, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la al doilea paragraf.

În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la al doilea paragraf, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a respinge actualizarea solicitată a anexei I.

(3) Se consideră titlu de calificare orice titlu de calificare eliberat într-o țară terță de îndată ce titularul său are o experiență profesională în profesia în cauză de trei ani pe teritoriul statului membru care a recunoscut respectivul titlu de calificare în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), certificată de respectivul stat membru.

Articolul 4

Efectele recunoașterii

(1) Recunoașterea calificărilor profesionale de către statul membru gazdă permite beneficiarilor să aibă acces, în respectivul stat membru, la aceeași profesie ca cea pentru care sunt calificați în statul membru de origine și să o exercite în statul membru gazdă în aceleași condiții ca și resortisanții acestuia.

(2) În sensul prezentei directive, profesia pe care solicitantul dorește să o exercite în statul membru gazdă este aceeași cu cea pentru care este calificat în statul membru de origine în cazul în care activitățile respective sunt comparabile.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), accesul parțial la o profesie în statul membru gazdă se acordă în condițiile prevăzute la articolul 4f.

Articolul 4a

Cardul profesional european

(1) Statele membre eliberează titularilor unei calificări profesionale un card profesional european la cererea acestora și cu condiția adoptării de către Comisie a actelor de punere în aplicare relevante prevăzute la alineatul (7).

(2) Atunci când pentru o anumită profesie a fost introdus un card profesional european prin actele de punere în aplicare relevante adoptate în conformitate cu alineatul (7), titularul unei calificări profesionale vizate poate alege să solicite un astfel de card sau să aplice procedurile prevăzute la titlurile II și III.

(3) Statele membre se asigură că titularul unui card profesional european beneficiază de toate drepturile conferite de articolele 4b - 4e.

(4) Dacă titularul unei calificări profesionale intenționează să presteze, în temeiul titlului II, alte servicii decât cele reglementate de articolul 7 alineatul (4), autoritatea competentă a statului membru de origine emite cardul profesional european în conformitate cu articolele 4b și 4c. Dacă este cazul, cardul profesional european constituie declarația prevăzută la articolul 7.

(5) Dacă titularul unei calificări profesionale intenționează să se stabilească într-un alt stat membru în temeiul capitolelor I - IIIa de la titlul III sau să presteze servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4), autoritatea competentă din statul membru de origine realizează toate etapele pregătitoare în legătură cu dosarul individual al solicitantului creat în Sistemul de informare al pieței interne (IMI) (dosarul IMI)

în conformitate cu articolele 4b și 4d. Autoritatea competentă din statul membru gazdă emite cardul profesional european în conformitate cu articolele 4b și 4d.

În scopul stabilirii, emiterea unui card profesional european nu conferă dreptul automat de a practica o anumită profesie atunci când există cerințe de înregistrare sau alte proceduri de control deja instituite în statul membru gazdă înainte de introducerea cardului profesional european pentru profesia respectivă.

(6) Statele membre desemnează autoritățile competente pentru gestionarea dosarelor IMI și emiterea de carduri profesionale europene. Autoritățile respective asigură prelucrarea imparțială, obiectivă și la timp a cererilor de carduri profesionale europene. Centrele de asistență menționate la articolul 57b pot și ele să acționeze în calitate de autorități competente. Statele membre se asigură că autoritățile competente și centrele de asistență informează cetățenii, inclusiv solicitanții potențiali, cu privire la funcționarea și valoarea adăugată a unui card profesional european pentru profesiile pentru care acesta este disponibil.

(7) Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, măsurile necesare pentru a asigura punerea uniformă în aplicare a dispozițiilor privind cardurile profesionale europene pentru profesiile care îndeplinesc condițiile prevăzute la al doilea paragraf de la prezentul alineat, inclusiv măsurile privind formatul cardului profesional european, prelucrarea cererilor scrise, traducerile care trebuie furnizate de solicitant în sprijinul oricărei solicitări de card profesional european, detaliile documentelor solicitate în temeiul articolului 7 alineatul (2) sau al anexei VII pentru depunerea unei cereri complete și procedurile pentru efectuarea și prelucrarea plăților pentru un card profesional european, luând în considerare particularitățile profesiei în cauză. Comisia specifică, de asemenea, prin intermediul actelor de punere în aplicare, modalitățile în care, situațiile în care și documentele pentru care autoritățile competente pot solicita copii certificate în conformitate cu articolul 4b alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 4d alineatul (2) și articolul 4d alineatul (3) pentru profesia în cauză.

Introducerea unui card profesional european pentru o anumită profesie prin adoptarea actelor de punere în aplicare relevante menționate la primul paragraf face obiectul următoarelor condiții cumulative:

(a) să existe o mobilitate semnificativă sau potențial pentru o mobilitate semnificativă în profesia în cauză;

(b) părțile interesate relevante să-și fi exprimat un interes suficient în acest sens;

© profesia sau educația și formarea destinate exercitării profesiei sunt reglementate într-un număr semnificativ de state membre.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).

(8) Orice tarif care poate fi impus solicitanților în legătură cu procedurile administrative de eliberare a unui card profesional european este rezonabil, proporțional și corespunzător cu costurile suportate de statele membre de origine și gazdă și nu acționează ca un factor de descurajare a solicitării unui card profesional european.

Articolul 4b

Cererea pentru un card profesional european și crearea unui dosar IMI

(1) Statul membru de origine permite titularului unei calificări profesionale să solicite un card profesional european printr-un instrument online, pus la dispoziție de Comisie, care creează automat un dosar IMI pentru solicitantul respectiv. În cazul în care un stat membru de origine permite depunerea cererilor și în scris, acesta ia toate măsurile necesare pentru crearea dosarului IMI, transmiterea oricăror informații către solicitant și emiterea cardului profesional european.

(2) Cererile se însoțesc cu documentele necesare în temeiul actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 4a alineatul (7).

(3) În termen de o săptămână de la primirea cererii, autoritatea competentă a statului membru de origine confirmă primirea cererii și informează solicitantul cu privire la lipsa oricărui document.

Dacă este cazul, autoritatea competentă din statul membru de origine emite orice certificat justificator necesar în temeiul prezentei directive. Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică dacă solicitantul este stabilit legal în statul membru de origine și dacă toate documentele necesare care au fost emise în statul membru de origine sunt valabile și autentice. În caz de îndoieli justificate în mod temeinic, autoritatea competentă a statului membru de origine consultă organismul relevant și poate cere solicitantului copii certificate ale documentelor. În cazul cererilor ulterioare depuse de același solicitant, autoritățile competente ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă nu pot solicita redepunerea unor documente care sunt deja incluse în dosarul IMI și care sunt încă valabile.

(4) Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare, specificațiile tehnice, măsurile necesare pentru a asigura integritatea, confidențialitatea și acuratețea informațiilor conținute în cardul profesional european și în dosarul IMI, precum și condițiile și procedurile pentru emiterea unui card profesional european titularului acestuia, inclusiv posibilitatea de a-l descărca de pe internet sau de a transmite actualizări pentru dosarul IMI. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).

Articolul 4c

Cardul profesional european pentru prestarea temporară și ocazională de servicii, altele decât cele prevăzute la articolul 7 alineatul (4)

(1) Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică cererea și documentele justificative din dosarul IMI și emite cardul profesional european pentru prestarea temporară și ocazională de servicii, altele decât cele prevăzute la articolul 7 alineatul (4), în termen de trei săptămâni. Termenul începe să curgă de la primirea documentelor lipsă menționate la articolul 4b alineatul (3) primul paragraf sau, dacă nu sunt solicitate documente suplimentare, de la expirarea termenului de o săptămână menționat la respectivul paragraf. Aceasta transmite apoi imediat cardul profesional european către autoritatea competentă din fiecare stat membru gazdă vizat și informează solicitantul în consecință. Statul membru gazdă nu poate solicita o nouă declarație în temeiul articolului 7 pentru următoarele 18 luni.

(2) Decizia autorității competente din statul membru de origine sau absența unei decizii în termenul de trei săptămâni menționat la alineatul (1) se supune căilor de atac în temeiul dreptului intern.

(3) Dacă dorește să presteze servicii în alte state membre decât cele menționate inițial în cererea

prevăzută la alineatul (1), un titular de card profesional european poate solicita o astfel de extindere. Dacă dorește să continue să presteze servicii după perioada de 18 luni menționată la alineatul (1), titularul informează autoritatea competentă în acest sens. În ambele cazuri, titularul furnizează, de asemenea, orice informație privind schimbările substanțiale intervenite în situația înregistrată în dosarul IMI care poate fi solicitată de autoritatea competentă din statul membru de origine în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 4a alineatul (7). Autoritatea competentă din statul membru de origine transmite cardul profesional european actualizat către statele membre gazdă în cauză.

(4) Cardul profesional european este valabil pe întreg teritoriul tuturor statelor membre gazdă în cauză atât timp cât titularul său își păstrează dreptul de practică pe baza documentelor și a informațiilor cuprinse în dosarul IMI.

Articolul 4d

Cardul profesional european pentru stabilire și pentru prestarea temporară și ocazională de servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4)

(1) Autoritatea competentă a statului membru de origine verifică, în termen de o lună, autenticitatea și valabilitatea documentelor justificative din dosarul IMI în vederea eliberării unui card profesional european pentru stabilire sau pentru prestarea temporară și ocazională de servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4). Termenul începe să curgă de la primirea documentelor lipsă menționate la articolul 4b alineatul (3) primul paragraf sau, dacă nu sunt solicitate documente suplimentare, de la expirarea termenului de o săptămână menționat la respectivul paragraf. Aceasta transmite apoi imediat cererea autorității competente a statului membru gazdă. Statul membru de origine informează solicitantul despre situația cererii sale în momentul în care transmite cererea statului membru gazdă.

(2) În cazurile prevăzute la articolele 16, 21, 49a și 49b, un stat membru gazdă decide dacă eliberează un card profesional european în temeiul alineatului (1) în termen de o lună de la primirea solicitării transmise de statul membru de origine. În cazul unor îndoieli justificate în mod temeinic, statul membru gazdă poate solicita statului membru de origine informații suplimentare sau transmiterea unei copii certificate a unui document, pe care acesta din urmă le transmite cel târziu în două săptămâni de la transmiterea solicitării. Sub rezerva alineatului (5) al doilea paragraf, termenul de o lună se aplică în pofida oricărei astfel de solicitări.

(3) În cazurile prevăzute la articolul 7 alineatul (4) și la articolul 14, un stat membru gazdă decide dacă eliberează cardul profesional european sau dacă supune titularul unei calificări profesionale unor măsuri compensatorii în termen de două luni de la primirea solicitării transmise de către statul membru de origine. În cazul unor îndoieli justificate în mod temeinic, statul membru gazdă poate solicita statului membru de origine informații suplimentare sau transmiterea unei copii certificate a unui document, pe care acesta din urmă le transmite cel târziu în două săptămâni de la transmiterea solicitării. Sub rezerva alineatului (5) al doilea paragraf, termenul de două luni se aplică în pofida oricărei astfel de solicitări.

(4) În cazul în care statul membru gazdă nu primește informațiile necesare pe care le poate solicita în conformitate cu prezenta directivă pentru a lua o decizie cu privire la emiterea cardului profesional european fie din partea statului membru de origine, fie din partea solicitantului, statul membru gazdă poate refuza să emită cardul. Refuzul se justifică în mod corespunzător.

(5) În cazul în care statul membru gazdă nu adoptă o decizie în termenele prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol sau nu organizează o probă de aptitudini așa cum se prevede la articolul 7 alineatul (4) cardul profesional european se consideră a fi emis și este transmis în mod automat, prin intermediul IMI, titularului unei calificări profesionale.

Statul membru gazdă are posibilitatea de a prelungi cu două săptămâni termenele prevăzute la alineatele (2) și (3) pentru emiterea automată a cardului profesional european. Statul membru gazdă explică motivele prelungirii și informează solicitantul în consecință. O astfel de prelungire poate fi repetată o singură dată și numai dacă este strict necesar, mai ales din motive ce țin de sănătatea publică sau de siguranța beneficiarilor serviciului.

(6) Acțiunile întreprinse de către statul membru de origine în conformitate cu alineatul (1) înlocuiesc orice cerere de recunoaștere a calificărilor profesionale în temeiul dreptului intern al statului membru gazdă.

(7) Deciziile statului membru de origine și ale statului membru gazdă adoptate în temeiul alineatelor (1) - (5) sau absența deciziei din partea statului membru de origine sunt supuse căilor de atac în temeiul dreptului intern al statului membru în cauză.

Articolul 4e

Prelucrarea și accesul la datele privind cardul profesional european

(1) Fără a aduce atingere prezumției de nevinovăție, autoritățile competente din statele membre de origine și gazdă actualizează prompt dosarul IMI corespunzător cu informații referitoare la acțiuni disciplinare sau sancțiuni penale relative la o interdicție sau restricție și care pot avea consecințe asupra desfășurării activităților de către titularul unui card profesional european în temeiul prezentei directive. În acest sens, acestea respectă normele privind protecția datelor cu caracter personal din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (23), precum și din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (24). Aceste actualizări includ ștergerea de informații care nu mai sunt necesare. Titularul cardului profesional european și autoritățile competente ce au acces la dosarul IMI corespunzător sunt informați imediat cu privire la orice actualizări. Această obligație nu aduce atingere obligațiilor de alertă pentru statele membre în temeiul articolului 56a.

(2) Conținutul informațiilor actualizate menționate la alineatul (1) se limitează la următoarele aspecte:

(a) identitatea profesionistului;

(b) profesia în cauză;

© informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care a adoptat hotărârea privind restricția sau interdicția;

(d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției; și

(e) perioada în care se aplică restricția sau interdicția.

(3) Accesul la informațiile din dosarul IMI se limitează la autoritățile competente ale statului membru de origine și ale statului membru gazdă, în conformitate cu Directiva 95/46/CE. Autoritățile competente informează titularul cardului profesional european cu privire la conținutul dosarului IMI la solicitarea titularului.

(4) Informațiile incluse în cardul profesional european se limitează la informațiile necesare pentru certificarea dreptului titularului de a exercita profesia pentru care a fost eliberat, și anume prenumele, numele, data și locul nașterii, profesia, calificările titularului și regimul aplicabil, autoritățile competente implicate, numărul de card, elementele de securitate și referința unui act valabil de identitate. Informațiile privind experiența profesională acumulată sau măsurile compensatorii absolvite de titularul cardului profesional european se includ în dosarul IMI.

(5) Datele cu caracter personal incluse în dosarul IMI pot fi prelucrate atât timp cât este necesar pentru procedura de recunoaștere în sine și ca dovadă a recunoașterii sau a transmiterii declarației solicitate la articolul 7. Statele membre asigură titularului unui card profesional european dreptul de a cere în orice moment și fără costuri care să incumbe respectivului titular rectificarea datelor incorecte sau incomplete sau ștergerea și blocarea dosarului IMI respectiv. Titularul este informat cu privire la acest drept la momentul emiterii cardului profesional european și i se readuce la cunoștință la fiecare doi ani. Această readucere la cunoștință se face automat prin intermediul IMI dacă solicitarea inițială pentru cardul profesional european a fost făcută online.

În cazul unei solicitări de ștergere a unui dosar IMI aferent unui card profesional european emis în scopul stabilirii sau al prestării temporare și ocazionale de servicii în temeiul articolului 7 alineatul (4), autoritățile competente ale statului membru gazdă în cauză eliberează titularului de calificări profesionale un titlu care atestă recunoașterea calificărilor sale profesionale.

(6) În legătură cu prelucrarea datelor personale din cardul profesional european și din toate dosarele IMI, autoritățile competente relevante ale statelor membre se consideră operatori în sensul articolului 2 litera (d) din Directiva 95/46/CE. În legătură cu responsabilitățile sale în temeiul alineatelor (1) - (4) de la prezentul articol și cu prelucrarea datelor personale pe care le implică acestea, Comisia se consideră operator în sensul articolului 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (25).

(7) Fără a se aduce atingere alineatului (3), statele membre gazdă asigură posibilitatea angajatorilor, clienților, pacienților, autorităților publice și altor părți interesate de a verifica autenticitatea și valabilitatea unui card profesional european prezentat lor de către titularul cardului.

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, norme privind accesul la dosarul IMI, precum și mijloacele tehnice și procedurile de verificare menționate la primul paragraf. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).

Articolul 4f

Accesul parțial

(1) Autoritatea competentă a statului membru gazdă acordă acces parțial, de la caz la caz, la o activitate profesională pe teritoriul său, doar dacă sunt întrunite toate condițiile următoare:

(a) profesionistul este calificat pe deplin pentru a exercita în statul membru de origine activitatea profesională pentru care solicită accesul parțial în statul membru gazdă;

(b) diferențele ca atare dintre activitatea profesională exercitată legal în statul membru de origine și profesia reglementată în statul membru gazdă sunt atât de mari încât aplicarea de măsuri de compensare ar însemna să se ceară solicitantului să urmeze întregul program de educație și formare cerut în statul membru gazdă pentru a avea acces deplin la profesia reglementată în statul membru gazdă;

© activitatea profesională poate fi separată în mod obiectiv de alte activități care intră în cadrul profesiei reglementate în statul membru gazdă.

În sensul literei © autoritatea competentă a statului membru gazdă ia în considerare situația în care activitatea profesională poate fi întreprinsă în mod autonom în statul membru de origine.

(2) Accesul parțial poate fi respins dacă un astfel de refuz se justifică prin motive imperative de interes general, este necesară pentru a asigura atingerea obiectivului urmărit și nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

(3) Cererile în vederea stabilirii într-un stat membru gazdă se examinează în conformitate cu capitolele I și IV din titlul III.

(4) Cererile în vederea prestării temporare și ocazionale de servicii în statul membru gazdă privind activități profesionale care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică se examinează în conformitate cu titlul II.

(5) Prin derogare de la articolul 7 alineatul (4) al șaselea paragraf și de la articolul 52 alineatul (1), după ce se acordă accesul parțial, activitatea profesională se exercită în temeiul titlului profesional al statului membru de origine. Statul membru gazdă poate impune utilizarea respectivului titlu profesional în limbile sale. Profesioniștii cărora li s-a acordat acces parțial indică în mod clar beneficiarilor serviciilor domeniul activităților lor profesionale.

(6) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică profesioniștilor ce beneficiază de recunoașterea automată a calificărilor lor profesionale în temeiul capitolelor II, III și IIIa de la titlul III.

TITLUL II

LIBERA PRESTARE A SERVICIILOR

Articolul 5

Principiul liberei prestări a serviciilor

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale ale dreptului comunitar și articolelor 6 și 7 din prezenta directivă, statele membre nu pot restrânge, din motive legate de calificările profesionale, libertatea de a presta servicii într-un alt stat membru:

(a) în cazul în care prestatorul s-a stabilit în mod legal într-un stat membru pentru a exercita aceeași

profesie (denumit în continuare „stat membru de stabilire”) și

(b) în cazul deplasării prestatorului de servicii, dacă a exercitat profesia respectivă într-unul sau mai multe state membre pe o perioadă de cel puțin un an în decursul ultimilor zece ani anteriori prestării de servicii, atunci când profesia nu este reglementată în statul membru de stabilire. Condiția de exercitare timp de un an a profesiei nu se aplică în cazul în care profesia sau educația și formarea care conduc la exercitarea profesiei sunt reglementate.

(2) Dispozițiile prezentului titlu se aplică exclusiv în cazul în care prestatorul se deplasează spre teritoriul statului membru gazdă pentru a exercita, temporar și ocazional, profesia menționată la alineatul (1).

Caracterul temporar și ocazional al prestării se verifică de la caz la caz, în special în funcție de durata prestării, frecvența, periodicitatea și continuitatea sa.

(3) În cazul în care se deplasează, un prestator respectă normele de conduită cu caracter profesional, de reglementare sau administrativ direct legate de calificările profesionale, precum definiția profesiei, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor, precum și dispozițiile disciplinare aplicabile în statul membru gazdă profesioniștilor care exercită aceeași profesie.

Articolul 6

Scutiri

În conformitate cu articolul 5 alineatul (1), statul membru gazdă scutește prestatorii de servicii stabiliți într-un alt stat membru de cerințele impuse profesioniștilor stabiliți pe teritoriul său în ceea ce privește:

(a) autorizarea de către o organizație profesională sau un organism profesional, înregistrarea sau afilierea în cadrul acestora. Pentru a facilita punerea în aplicare a dispozițiilor disciplinare în vigoare pe teritoriul lor, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), statele membre pot prevedea fie o înregistrare temporară automată, fie o afiliere pro forma la o astfel de organizație sau la un astfel de organism profesional, cu condiția să nu întârzie sau să nu complice în nici un fel prestarea serviciilor și să nu atragă cheltuieli suplimentare pentru prestatorul de servicii. O copie a declarației și, după caz, a reînnoirii menționate la articolul 7 alineatul (1), însoțite, pentru profesiile care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică prevăzute la articolul 7 alineatul (4) sau care beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul titlului III capitolului III, de o copie a documentelor prevăzute la articolul 7 alineatul (2), sunt trimise de către autoritatea competentă organizației sau organismului profesional pertinent și constituie o înregistrare temporară automată sau o afiliere pro forma în acest sens;

(b) înscrierea pe lângă un organism de securitate socială de drept public, în scopul reglării, cu un asigurator, a conturilor aferente activităților exercitate în beneficiul persoanelor asigurate.

Cu toate acestea, prestatorul de servicii informează organismul menționat la litera (b), în prealabil sau, în cazuri de urgență, ulterior, cu privire la serviciile pe care le-a prestat.

Articolul 7

Declarație prealabilă în caz de deplasare a prestatorului de servicii

(1) Statele membre pot solicita ca, atunci când prestatorul se deplasează pentru prima dată dintr-un stat membru în altul pentru a furniza servicii, să informeze în acest sens, în prealabil, autoritatea competentă din statul membru gazdă, printr-o declarație scrisă care să cuprindă informațiile privind asigurarea sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind răspunderea profesională. Respectiva declarație se reînnoiește o dată pe an în cazul în care prestatorul estimează că va furniza servicii, temporar sau ocazional, în respectivul stat membru, în decursul anului în cauză. Prestatorul poate prezenta această declarație prin orice mijloace.

(2) De asemenea, pentru prima prestare de servicii sau în cazul unei schimbări materiale privind situația stabilită în documente, statele membre pot solicita ca declarația să fie însoțită de următoarele documente:

(a) o dovadă a naționalității prestatorului;

(b) o atestare care să certifice că titularul este stabilit legal într-un stat membru pentru a exercita activitățile în cauză și că nu îi este interzisă exercitarea acestora, nici măcar temporar, atunci când se eliberează atestarea;

© o dovadă a calificărilor profesionale;

(d) în ceea ce privește cazurile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b), dovada, prin orice mijloace, că prestatorul de servicii a exercitat activitatea în cauză pe o perioadă de cel puțin un an în decursul ultimilor zece ani;

(e) în ceea ce privește profesiile din domeniul securității, al sănătății și profesiile legate de educația minorilor, inclusiv îngrijirea copiilor și educația copiilor de vârstă mică, în cazul în care statul membru solicită acest lucru resortisanților săi, o atestare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale;

(f) în cazul profesiilor care au implicații pentru siguranța pacienților, o declarație privind cunoașterea limbii necesară pentru practicarea profesiei în statul membru gazdă;

(g) în cazul profesiilor care vizează activitățile prevăzute la articolul 16 și care au fost notificate de un stat membru în conformitate cu articolul 59 alineatul (2), un certificat privind natura și durata activității, emis de autoritatea sau organismul competent al statului membru în care este stabilit prestatorul de servicii;

(2a) Prezentarea unei declarații obligatorii de către prestatorul de servicii în conformitate cu alineatul (1) dă dreptul prestatorului de servicii respectiv de a avea acces la activitatea de servicii sau de a exercita activitatea respectivă pe întreg teritoriul statului membru în cauză. Un stat membru poate solicita informațiile suplimentare enumerate la alineatul (2) privind calificările profesionale ale prestatorului de servicii dacă:

(a) profesia este reglementată în mod diferit în anumite părți ale teritoriului statului membru respectiv;

(b) respectivele reglementări sunt aplicabile și tuturor resortisanților statului membru în cauză;

© diferențele de reglementare sunt justificate de motive imperative de interes general referitoare la sănătatea publică sau siguranța beneficiarilor serviciului; și

(d) statul membru nu dispune de alte mijloace de a obține astfel de informații.

(3) Prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire, atunci când există un astfel de titlu în respectivul stat membru pentru activitatea profesională în cauză. Acest titlu se indică în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statului membru de stabilire, astfel încât să se evite orice confuzie cu titlul profesional din statul membru gazdă. În cazul în care respectivul titlu profesional nu există în statul membru de stabilire, prestatorul își menționează titlul de calificare în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale respectivului stat membru. Prin derogare, în cazul serviciilor prevăzute la titlul III capitolul III, prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru gazdă.

(4) Pentru prima prestare de servicii, în cazul profesiilor reglementate care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică și care nu beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul capitolului II, III sau IIIa de la titlul III, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate realiza o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului de servicii înainte de prima prestare de servicii. O astfel de verificare prealabilă este posibilă numai în cazul în care obiectivul său este să evite daunele grave pentru sănătatea sau siguranța beneficiarului serviciului, ca urmare a lipsei de calificare profesională a prestatorului de servicii și cu condiția ca verificarea să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.

În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor însoțitoare, prevăzute la alineatele (1) și (2), autoritatea competentă informează prestatorul de servicii cu privire la decizia sa:

(a) de a nu îi verifica calificările profesionale

(b) după verificarea calificărilor sale profesionale:

(i) de a-i solicita prestatorului de servicii să promoveze o probă de aptitudini; sau

(ii) de a-i permite să presteze serviciile respective.

În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere în luarea unei decizii în temeiul celui de al doilea paragraf, autoritatea competentă notifică prestatorul de servicii, în același termen, cu privire la motivele întârzierii. Dificultatea se rezolvă în termen de o lună de la notificare și decizia se finalizează în termen de două luni de la rezolvarea dificultății.

În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale prestatorului de servicii și formarea impusă în statul membru gazdă, în măsura în care această diferență este de natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică și nu poate fi compensată de experiența profesională a prestatorului de servicii sau de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, statul membru gazdă oferă prestatorului de servicii respectiv posibilitatea de a demonstra, printr-o probă de aptitudini, astfel cum este menționat la litera (b) al doilea paragraf, că a dobândit cunoștințele, abilitățile și competențele care-i lipseau. Statul membru gazdă ia o decizie pe această bază dacă să permită furnizarea serviciului. În orice caz, prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în conformitate cu al doilea paragraf.

În lipsa unei reacții din partea autorității competente în termenele stabilite la al doilea și al treilea paragraf, serviciul poate fi prestat.

În cazul în care calificările profesionale au fost verificate în temeiul prezentului paragraf, serviciile sunt prestate cu titlul profesional din statul membru gazdă.

Articolul 8

Cooperarea administrativă

(1) Autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire, în cazul unor îndoieli justificate, să furnizeze orice informație relevantă pentru legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului de servicii, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional. În cazul în care decid să verifice calificările profesionale ale prestatorului de servicii, autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire informații privind cursurile de formare absolvite de prestator în măsura necesară pentru evaluarea diferențelor semnificative care pot avea efecte negative asupra sănătății sau siguranței publice. Autoritățile competente din statul membru de stabilire comunică aceste informații în conformitate cu articolul 56. În cazul profesiilor nereglementate în statul membru de origine, centrele de asistență prevăzute la articolul 57b pot, de asemenea, furniza astfel de informații.

(2) Autoritățile competente asigură schimbul de informații necesare pentru ca plângerea unui destinatar al unui serviciu împotriva unui prestator de servicii să fie tratată în mod corect. Destinatarul este informat cu privire la soluționarea plângerii.

Articolul 9

Informarea destinatarilor serviciului

În cazul în care prestarea se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire sau sub calificarea prestatorului de servicii, în plus față de alte cerințe în materie de informare prevăzute de dreptul comunitar, autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita prestatorului să furnizeze destinatarului serviciilor toate sau o parte din următoarele informații:

(a) în cazul în care prestatorul este înregistrat într-un registru comercial sau într-un alt registru public similar, registrul în care este înregistrat și numărul de înregistrare sau alte mijloace echivalente de identificare prevăzute în respectivul registru;

(b) în cazul în care activitatea face obiectul unui regim de autorizare în statul membru de stabilire, coordonatele autorității competente de supraveghere;

© orice organizație profesională sau orice organism similar la care este înregistrat prestatorul;

(d) titlul profesional sau, atunci când un astfel de titlu nu există, titlul de calificare a prestatorului și statul membru în care a fost obținut;

(e) în cazul în care prestatorul este plătitor de TVA, numărul de identificare prevăzut la articolul 22 alineatul (1) din a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri – sistemul comun privind taxa pe valoare adăugată: baza unitară de stabilire (26);

(f) informații privind acoperirea asigurărilor sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind responsabilitatea profesională.

TITLUL III

LIBERTATEA DE STABILIRE

CAPITOLUL I

Sistemul general de recunoaștere a calificărilor

Articolul 10

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol se aplică tuturor profesiilor care nu sunt reglementate de capitolele II și III din prezentul titlu, precum și în cazurile următoare, în care solicitantul, dintr-un motiv special și excepțional, nu îndeplinește condițiile prevăzute în respectivele capitole:

(a) pentru activitățile enumerate în anexa IV, atunci când migrantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 17, 18 și 19;

(b) pentru medicii care au o formare de bază, medicii specialiști, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții, în cazul în care migrantul nu îndeplinește condițiile de practică profesională efectivă și legală prevăzute la articolele 23, 27, 33, 37, 39, 43 și 49;

© pentru arhitecți, în cazul în care migrantul este titularul unei calificări care nu este prevăzută în anexa V punctul 5.7;

(d) fără a se aduce atingere articolului 21 alineatul (1) și articolelor 23 și 27, pentru medicii, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții titulari ai unui titlu de calificare specializată, care trebuie să urmeze formarea profesională care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 și exclusiv în scopul recunoașterii specializării în cauză;

(e) pentru asistenții medicali generaliști și asistenții medicali specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională ce conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctul 5.2.2, atunci când migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist;

(f) pentru asistenții medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist, în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști, de asistenți medicali

specializați fără formare profesională de asistent medical generalist sau de asistenți medicali specializați, titulari ai unei titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională care conduce la obținerea titlurilor prevăzute în anexa V punctul 5.2.2;

(g) pentru migranții care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3).

Articolul 11

Niveluri de calificare

În sensul articolului 13 și articolului 14 alineatul (6), calificările profesionale se grupează în funcție de următoarele niveluri:

(a) atestat de competență eliberat de o autoritate competentă din statul membru de origine, desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative din respectivul stat membru, pe baza:

(i) fie a unei formări profesionale care nu face obiectul unui certificat sau al unei diplome în sensul literelor (b), ©, (d) sau (e) sau a unui examen special fără formare prealabilă sau a exercitării cu normă întreagă a profesiei într-un stat membru pe o perioadă de trei ani consecutivi sau pe o perioadă echivalentă cu fracțiune de normă în decursul ultimilor 10 ani;

(ii) fie a unei formări generale la nivel de învățământ secundar sau liceal, care atestă că titularul posedă cunoștințe generale;

(b) certificat care atestă încheierea unui ciclu de studii liceale:

(i) fie general, completat de un ciclu de studii sau de formare profesională, altele decât cele prevăzute la litera ©, și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;

(ii) fie tehnic sau profesional, completat, după caz, de un ciclu de studii sau de formare profesională, astfel cum se prevede la punctul (i), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;

© diplomă care atestă:

(i) fie o formare la nivel de învățământ postliceal, altul decât cel prevăzut la literalele (d) și (e), și cu o durată minimă de un an sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, ale căror condiții de admitere includ, în general, absolvirea ciclului de studii liceale necesare pentru a avea acces la învățământul universitar sau superior sau absolvirea unei formări de nivel liceal echivalent, precum și formarea profesională eventual necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale;

(ii) educația și formarea reglementate sau, în cazul profesiilor reglementate, formarea profesională cu o structură specială, cu competențe care depășesc ceea ce se asigură la nivelul b, echivalente cu nivelul de formare prevăzut la punctul (i), în cazul în care o astfel de formare conferă un standard profesional comparabil și pregătește persoana formată pentru un nivel comparabil de responsabilități și funcții, cu condiția ca diploma să fie însoțită de un certificat din partea statului membru de origine;

(d) diplomă care atestă că titularul a încheiat cu succes o formare la nivel de învățământ post-secundar cu o durată de cel puțin trei ani și cel mult patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, care poate fi exprimată în plus printr-un număr echivalent de credite ECTS, în

cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții de nivel echivalent, precum și, după caz, încheierea cu succes a formării profesionale necesare în plus față de ciclul de studii post-secundare;

(e) diplomă care atestă că titularul a absolvit un ciclu de studii post-secundare cu o durată de cel puțin patru ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, care poate fi exprimată în plus printr-un număr echivalent de credite ECTS în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții de nivel echivalent și, după caz, că a absolvit formarea profesională necesară în plus față de respectivul ciclu de studii post-secundare.

Articolul 12

Formarea profesională asimilată

Se consideră titlu de calificare menționat la articolul 11, inclusiv în ceea ce privește nivelul în cauză, orice titlu de calificare sau ansamblu de titluri de calificare care a fost eliberat de o autoritate competentă a unui stat membru, care atestă absolvirea unei formări în cadrul Uniunii, cu frecvență integrală sau parțială, în cadrul sau în afara programelor formale, recunoscută de respectivul stat membru ca având un nivel echivalent și care conferă titularului aceleași drepturi de acces la o profesie sau de exercitare a acesteia sau care pregătește pentru exercitarea respectivei profesii.

De asemenea, este asimilată unui astfel de titlu de calificare, în aceleași condiții ca cele prevăzute la paragraful anterior, orice calificare profesională care, fără a îndeplini cerințele prevăzute de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale statului membru de origine pentru accesul la o profesie sau pentru exercitarea unei profesii, conferă titularului său drepturi obținute în temeiul respectivelor dispoziții. În special, acest lucru se aplică în cazul în care statul membru de origine ridică nivelul de formare necesar pentru a avea acces la o profesie sau pentru a o exercita și în cazul în care o persoană care a urmat o formare anterioară, care nu îndeplinește cerințele noii calificări, beneficiază de drepturile obținute în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative; într-un astfel de caz, formarea anterioară este considerată de statul membru gazdă, în sensul aplicării articolului 13, ca fiind corespunzătoare nivelului noii formări.

Articolul 13

Condiții de recunoaștere

(1) Atunci când, într-un stat membru gazdă, accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia este condiționat(ă) de deținerea unor calificări profesionale determinate, autoritatea competentă a respectivului stat membru acordă solicitanților accesul la respectiva profesie și dreptul de exercitare a acesteia, în aceleași condiții ca cele pentru resortisanții săi, dacă aceștia dețin un atestat de competență sau titlul de calificare menționat la articolul 11, prevăzut de un al stat membru pentru a avea acces la aceeași profesie sau pentru a o exercita pe teritoriul său.

Atestatele de competență sau titlurile de calificare se eliberează de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru.

(2) Accesul la profesie și exercitarea acesteia, astfel cum se precizează la alineatul (1) se acordă, de

asemenea, solicitanților care au exercitat profesia respectivă cu normă întreagă timp de un an sau durată globală echivalentă cu normă redusă în cei zece ani anteriori într-un alt stat membru ce nu reglementează respectiva profesie și care dețin unul sau mai multe atestate de competență sau titluri de calificare emise de un alt stat membru care nu reglementează profesia respectivă

Atestatele de competență sau titlurile de calificare îndeplinesc următoarele condiții:

(a) au fost eliberate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru;

(b) atestă pregătirea titularului pentru exercitarea profesiei în cauză.

Experiența profesională de un an menționată la primul paragraf nu poate fi solicitată în cazul în care titlurile de calificare deținute de solicitant fac dovada educației și formării reglementate.

(3) Statul membru gazdă acceptă nivelul atestat în temeiul articolului 11 de către statul membru de origine, precum și certificatul prin care statul membru de origine atestă că învățământul și formarea reglementată sau formarea profesională cu o structură specială prevăzută la articolul 11 litera © punctul (ii) este echivalentă cu nivelul prevăzut la articolul 11 litera © punctul (i).

(4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol și de la articolul 14, autoritatea competentă a statului membru gazdă poate refuza accesul la profesie și exercitarea acesteia titularilor unui atestat de competență clasificat la litera (a) de la articolul 11 atunci când calificarea profesională națională necesară pentru exercitarea profesiei pe teritoriul său este clasificată la litera (e) de la articolul 11.

Articolul 14

Măsuri compensatorii

(1) Articolul 13 nu aduce atingere dreptului statului membru gazdă de a impune solicitantului să urmeze un stagiu de adaptare de cel mult trei ani sau să susțină o probă de aptitudini în unul dintre următoarele cazuri:

(a) formarea pe care a urmat-o solicitantul acoperă discipline semnificativ diferite de cele cuprinse în titlul de calificare necesar în statul membru gazdă;

(b) profesia reglementată în statul membru gazdă cuprinde una sau mai multe activități profesionale reglementate care nu există în profesia similară în statul membru de origine al solicitantului iar formarea care este necesară în statul membru gazdă include discipline semnificativ diferite de cele cuprinse în atestatul de competență sau de titlul de calificare pe care îl posedă solicitantul.

(2) În cazul în care face uz de posibilitatea prevăzută la alineatul (1), statul membru gazdă trebuie să lase solicitantului posibilitatea de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini.

Atunci când, pentru o anumită profesie, un stat membru consideră că este necesar să se deroge de la posibilitatea acordată solicitantului de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini în temeiul primului paragraf, un stat membru informează în prealabil celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta, furnizând o justificare adecvată pentru derogare.

În cazul în care consideră că derogarea prevăzută la paragraful al doilea nu este adecvată sau că nu este conformă cu dreptul Uniunii, Comisia adoptă un act de punere în aplicare, în termen de trei luni

de la primirea tuturor informațiilor necesare, prin care cere statului membru relevant să nu adopte măsura prevăzută. În lipsa unui răspuns din partea Comisiei până la expirarea termenului menționat, derogarea poate fi aplicată.

(3) Pentru profesiile a căror exercitare necesită o cunoaștere exactă a legislației naționale și în privința cărora un element esențial și constant al activității este furnizarea de consiliere și/sau asistență privind legislația națională, statul membru gazdă, prin derogare de la principiul enunțat la alineatul (2), conform căruia solicitantul are dreptul de a alege, poate impune fie un stagiu de adaptare, fie o probă de aptitudini.

Această dispoziție se aplică și în cazurile prevăzute la articolul 10 literele (b) și © și la articolul 10 litera (d) în ceea ce privește medicii și medicii dentiști și la articolul 10 litera (f), în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști sau de asistenți specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare ce conduce la posesia titlurilor enumerate în anexa V punctul 5.2.2, precum și la articolul 10 litera (g).

În cazurile menționate la articolul 10 litera (a), statul membru gazdă poate impune un stagiu de adaptare sau o probă de aptitudini, atunci când migrantul dorește să exercite, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, activități profesionale care presupun cunoașterea și aplicarea reglementărilor naționale specifice în vigoare, cu condiția ca autoritățile competente ale statului membru gazdă să impună propriilor resortisanți cunoașterea și aplicarea respectivelor reglementări pentru a exercita activitățile în cauză.

Prin derogare de la principiul dreptului solicitantului de a alege, așa cum se prevede la alineatul (2), statul membru gazdă poate dispune fie un stagiu de adaptare, fie o probă de aptitudini, dacă:

(a) titularul unei calificări profesionale menționate la articolul 11 litera (a) solicită recunoașterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională națională cerută este clasificată la articolul 11 litera ©; sau

(b) titularul unei calificări profesionale menționate la articolul 11 litera (b) solicită recunoașterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională națională cerută este clasificată la articolul 11 literele (d) sau (e);

În cazul titularului unei calificări profesionale menționate la articolul 11 litera (a) care solicită recunoașterea calificărilor sale profesionale în cazul în care calificarea profesională națională cerută este clasificată la articolul 11 litera (d), statul membru gazdă poate impune atât un stagiu de adaptare, cât și o probă de aptitudini.

(4) În sensul alineatelor (1) și (5), prin „discipline semnificativ diferite” se înțeleg disciplinele a căror cunoaștere, abilități și competențe dobândite sunt esențiale pentru exercitarea profesiei și în cazul cărora formarea urmată de migrant prezintă diferențe importante, în ceea ce privește conținutul, în raport cu formarea necesară în statul membru gazdă.

(5) Alineatul (1) se aplică respectându-se principiul proporționalității. În special, în cazul în care statul membru gazdă preconizează să îi impună solicitantului finalizarea unui stagiu de adaptare sau promovarea unei probe de aptitudini, trebuie să verifice în prealabil dacă cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite de solicitant în decursul experienței sale profesionale sau prin învățare pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant, în orice stat membru sau într-o țară terță sunt de natură să acopere, total sau parțial, disciplinele semnificativ diferite

definite la alineatul (4).

(6) Decizia de impunere a unui stagiu de adaptare sau a unei probe de aptitudini se motivează corespunzător. Solicitantului i se transmit îndeosebi următoarele informații:

(a) nivelul de calificare profesională necesar în statul membru gazdă și nivelul de calificare profesională deținut de solicitant în conformitate cu clasificarea stabilită la articolul 11; și

(b) diferențele semnificative menționate la alineatul (4) și motivele pentru care respectivele diferențe nu pot fi compensate prin cunoștințe, abilități și competențe dobândite în decursul experienței sale profesionale sau prin învățare pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant.

(7) Statele membre se asigură că un solicitant are posibilitatea de a susține proba de aptitudini menționat la alineatul (1) în termen de cel mult 6 luni de la decizia inițială privind obligativitatea unei probe de aptitudini pentru solicitant.

CAPITOLUL II

Recunoașterea experienței profesionale

Articolul 16

Cerințe în materie de experiență profesională

În cazul în care, într-un stat membru, accesul la una dintre activitățile enumerate în anexa V sau exercitarea uneia dintre respectivele activități este condiționată de posesia de cunoștințe și de aptitudini generale, comerciale sau profesionale, statul membru în cauză recunoaște ca dovadă suficientă a respectivelor cunoștințe și aptitudini exercitarea în prealabil a activității în cauză într-un alt stat membru. Respectiva activitate trebuie să fi fost exercitată în conformitate cu articolele 17, 18 și 19.

Articolul 17

Activități incluse în lista I din anexa IV

(1) În cazul activităților incluse în lista I din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de șase ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

© fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de

întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(d) fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin cinci ani;

(e) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, într-o funcție superioară, beneficiarul având pe o perioadă de cel puțin trei ani sarcini tehnice și fiind responsabil pentru cel puțin un departament al întreprinderii, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (d), această activitate nu trebuie să se fi încheiat cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

(3) Alineatul (1) litera (e) nu se aplică activităților incluse la fosta grupă 855 din nomenclatura ISIC, saloane de coafură.

Articolul 18

Activități incluse în lista II din anexa IV

(1) În cazul activităților incluse în lista II din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

© fie pe o perioadă de patru ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(d) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin cinci ani;

(e) fie pe o perioadă de cinci ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin trei ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

(f) fie pe o perioadă de șase ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că

a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă de cel puțin doi ani, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și (d), această activitate nu trebuie să fi fost încheiată cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

Articolul 19

Activități incluse în lista III din anexa IV

(1) În cazul activităților incluse în lista III din anexa IV, exercitarea în prealabil a activității în cauză trebuie să fi avut loc:

(a) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere;

(b) fie pe o perioadă de doi ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent;

© fie pe o perioadă de doi ani consecutivi, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, în cazul în care beneficiarul dovedește că a exercitat activitatea în cauză cu titlu salariat pe o perioadă de cel puțin trei ani;

(d) fie pe o perioadă de trei ani consecutivi, cu titlu salariat, în cazul în care beneficiarul dovedește că a urmat, pentru activitatea în cauză, o formare prealabilă, atestată printr-un certificat recunoscut de statul membru sau considerată pe deplin valabilă de către un organism profesional competent.

(2) În cazurile menționate la literele (a) și ©, această activitate nu trebuie să fi fost încheiată cu mai mult de 10 ani înainte de data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză autorității competente menționate la articolul 56.

Articolul 20

Adaptarea listelor de activități menționate în anexa IV

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește adaptarea listelor de activități care sunt menționate în anexa IV și care fac obiectul recunoașterii experienței profesionale în temeiul articolului 16, în vederea actualizării sau a clarificării activităților enumerate la anexa IV, îndeosebi a domeniului de aplicare a acestora și în vederea integrării celor mai recente evoluții ale nomenclatoarelor de activități, fără ca respectiva modificare să implice vreo restrângere a domeniului de aplicare a activităților legate de categoriile individuale și fără ca activitățile să fie transferate între actualele liste I, II și III de la anexa IV.

▼B

CAPITOLUL III

Recunoaștere pe baza coordonării condițiilor minime de formare

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 21

Principiul recunoașterii automate

(1) Fiecare stat membru recunoaște calificările de medic, care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și calificările de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de farmacist și de arhitect, prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 și 5.7.1 care îndeplinesc condițiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 și 46, și le conferă, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale și exercitarea acestora, același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care le eliberează el însuși.

Respectivele titluri de formare trebuie eliberate de către organismele competente ale statelor membre și însoțite, după caz, de certificatele prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 și 5.7.1.

Dispozițiile primului și celui de-al doilea paragraf nu aduc atingere drepturilor obținute, prevăzute la articolele 23, 27, 33, 37, 39 și 49.

(2) Fiecare stat membru recunoaște, pentru exercitarea unei activități medicale ca medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială, titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.1.4 și eliberate resortisanților statelor membre de către celelalte state membre în conformitate cu condițiile minime de formare prevăzute la articolul 28.

Dispozițiile primului paragraf nu aduc atingere drepturilor obținute, prevăzute la articolul 30.

(3) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca moașă acordate resortisanților statelor membre de către celelalte state membre, prevăzute în anexa V punctul 5.5.2, care îndeplinesc condițiile minime de formare prevăzute la articolul 40 și care respectă criteriile prevăzute la articolul 41, și le conferă, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale și exercitarea acestora, același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care le eliberează el însuși. Prezenta dispoziție nu aduce atingere drepturilor obținute, prevăzute la articolele 23 și 43.

▼M9

(4) În ceea ce privește funcționarea unei farmacii care nu face obiectul unor restricții teritoriale, un stat membru poate decide, prin derogare, să nu dea efect titlurilor de calificare menționate la punctul 5.6.2 de la anexa V pentru înființarea de noi farmacii deschise publicului. În sensul aplicării prezentului alineat, farmaciile deschise de mai puțin de trei ani se consideră, de asemenea, farmacii noi.

Respectiva derogare nu poate fi aplicată farmaciștilor ale căror calificări au fost deja recunoscute de către autoritățile competente ale statului membru gazdă în alte scopuri și care au exercitat efectiv și legal activitățile profesionale de farmacist timp de cel puțin trei ani consecutivi în respectivul stat membru.

▼B

(5) Titlurile de calificare ca arhitect prevăzute în anexa V punctul 5.7.1, care fac obiectul unei recunoașteri automate în temeiul alineatului (1), atestă o formare care a început cel mai devreme în decursul anului academic de referință prevăzut în anexa menționată.

▼M9

(6) Fiecare stat membru condiționează accesul la activitățile profesionale de medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moașă și farmacist, precum și exercitarea acestora, de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, care atestă că profesionistul în cauză a dobândit, în decursul perioadei de formare, după caz, cunoștințele, abilitățile și competențele prevăzute la articolul 24 alineatul (3), la articolul 31 alineatul (6), la articolul 31 alineatul (7), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 38 alineatul (3), la articolul 40 alineatul (3) și la articolul 44 alineatul (3).

Pentru a se ține cont de progresul științific și tehnic general recunoscut, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru actualizarea cunoștințelor și a aptitudinilor prevăzute la articolul 24 alineatul (3), la articolul 31 alineatul (6), la articolul 34 alineatul (3), la articolul 38 alineatul (3), la articolul 40 alineatul (3), la articolul 44 alineatul (3) și la articolul 46 alineatul (4) pentru a reflecta evoluția dreptului Uniunii care privește în mod direct respectivii profesioniști.

Astfel de actualizări nu determină o modificare a principiilor legislative fundamentale în vigoare în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de actualizări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor educaționale, astfel cum se prevede la articolul 165 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

▼M9 —————

▼M9

Articolul 21a

Procedura de notificare

(1) Comisiei îi sunt notificate de către fiecare stat membru actele cu putere de lege și actele administrative pe care le adoptă acesta în materie de eliberare a titlurilor de calificare în profesiile care fac obiectul prezentului capitol.

În ceea ce privește titlurile de calificare menționate în secțiunea 8, notificarea în conformitate cu primul paragraf se adresează și celorlalte state membre.

(2) Notificarea menționată la alineatul (1) include informații privind durata și conținutul programelor de formare.

(3) Notificarea menționată la alineatul (1) se transmite prin intermediul IMI.

(4) Pentru a ține seama în mod adecvat de evoluția legislativă și administrativă din statele membre, și cu condiția ca actele cu putere de lege și actele administrative notificate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol să fie conforme cu dispozițiile prezentului capitol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru a modifica punctele 5.1.1-5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 din anexa V privind actualizarea denumirilor adoptate de statele membre pentru titlurile de calificare, precum și, după caz, a organismului care

eliberează titlurile de calificare, a certificatului care însoțește respectivul titlu de calificare și a titlului profesional omolog.

(5) În cazul în care dispozițiile legislative, de reglementare și administrative notificate în conformitate cu alineatul (1) nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului capitol, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a respinge modificările solicitate ale punctelor 5.1.1-5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 sau 5.7.1 din anexa V.

▼B

Articolul 22

Dispoziții comune privind formarea

În ceea ce privește formarea menționată la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 și 46:

(a) statele membre pot autoriza formarea cu frecvență parțială, în condițiile prevăzute de autoritățile competente; acestea se asigură ca durata totală, nivelul și calitatea respectivei formări să nu fie inferioare celor ale formărilor continue pe bază de program integral;

▼M9

(b) statele membre, în conformitate cu procedurile proprii specifice fiecărui stat membru, se asigură, prin încurajarea dezvoltării profesionale continue, că profesioniștii ale căror calificări profesionale sunt prevăzute la capitolul III din prezentul titlu au posibilitatea să-și actualizeze cunoștințele, abilitățile și competențele pentru a-și exercita profesia în mod sigur și eficient, în pas cu dezvoltările din domeniul lor profesional.

▼M9

Statele membre transmit Comisiei măsurile luate în temeiul literei (b) de la primul alineat până la 18 ianuarie 2016.

▼B

Articolul 23

Drepturi obținute

(1) Fără a aduce atingere drepturilor obținute specifice profesiilor în cauză, atunci când titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activități profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă și farmacist ale resortisanților statelor membre nu îndeplinesc toate cerințele de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 și 44, fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre atunci când atestă o formare care a început înainte de datele de referință prevăzute în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, în cazul în care sunt însoțite de un certificat care atestă că titularii s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(2) Aceleași dispoziții se aplică titlurilor de calificare ca medic, care permit accesul la activități profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurilor de calificare ca

asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă și farmacist obținute pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania și care nu îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 și 44, atunci când atestă o formare care a început înainte de:

(a) 3 octombrie 1990, în ceea ce privește medicii cu formare de bază, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști cu formare de bază, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și

(b) 3 aprilie 1992, în ceea ce privește medicii specialiști.

Titlurile de calificare menționate la primul paragraf conferă dreptul la exercitarea de activități profesionale pe întreg teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și titlurile de calificare eliberate de autoritățile competente germane menționate în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 37 alineatul (1), fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de calificare ca asistent medical generalist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Cehoslovacie sau a căror formare a început, pentru Republica Cehă și Slovacia, înainte de 1 ianuarie 1993, atunci când autoritățile unuia dintre cele două state membre menționate anterior atestă că, pe teritoriul lor, respectivele titluri de calificare au același efect pe plan juridic ca și titlurile de calificare pe care le eliberează ele însele și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6 cu privire la accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2), și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(4) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de formare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Uniune Sovietică sau a căror formare a început:

(a) pentru Estonia, înainte de 20 august 1991;

(b) pentru Letonia, înainte de 21 august 1991;

© pentru Lituania, înainte de 11 martie 1990,

atunci când autoritățile unuia dintre cele trei state membre menționate anterior atestă că respectivele calificări au, pe teritoriul lor, același efect pe plan juridic ca cele pe care ele însele le eliberează și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile

menționate la articolul 45 alineatul (2) și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

În ceea ce privește calificările de medic veterinar eliberate de fosta Uniune Sovietică sau a căror formare a început, pentru Estonia, înainte de 20 august 1991, atestarea menționată în paragraful anterior trebuie să fie însoțită de un certificat, eliberat de autoritățile estoniene, care să declare că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.

▼A1

(5) Fără a aduce atingere articolului 43b, fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și medic specialist, precum și titlurile de formare ca asistent medical generalist, medic dentist, medic dentist specialist, medic veterinar, moașă, farmacist și arhitect ale resortisanților statelor membre și care au fost eliberate de fosta Iugoslavia sau a căror formare a început:

(a) pentru Slovenia, înainte de 25 iunie 1991; și

(b) pentru Croația, înainte de 8 octombrie 1991,

atunci când autoritățile statelor membre menționate anterior atestă că respectivele calificări au, pe teritoriul lor, același efect pe plan juridic ca cele pe care ele însele le eliberează și, pentru arhitecți, același efect ca și titlurile de calificare menționate pentru aceste state membre în anexa VI punctul 6, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază, de medic specialist, de asistent medical generalist, de medic dentist, de medic dentist specialist, de medic veterinar, de moașă, de farmacist, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 45 alineatul (2) și de arhitect, în ceea ce privește activitățile menționate la articolul 48, precum și exercitarea acestora.

Această atestare trebuie să fie însoțită de un certificat eliberat de aceleași autorități, care să demonstreze că respectivele persoane au exercitat în mod efectiv și legal activitățile în cauză pe teritoriul lor pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

▼B

(6) Fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca medic, asistent medical generalist, medic dentist, medic veterinar, moașă și farmacist nu corespund denumirilor prevăzute pentru respectivele state membre în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 și 5.6.2, titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile sau organismele competente.

Certificatul menționat la primul paragraf atestă că respectivele titluri de calificare confirmă o formare în temeiul articolelor 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 și 44 și sunt asimilate de statul membru care le-a

eliberat celor a căror denumire este prevăzută în anexa V punctele 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 şi 5.6.2.

▼M1

Articolul 23a

Împrejurări excepţionale

(1) Prin derogare de la prezenta directivă, Bulgaria poate autoriza persoanele care deţin calificarea de „фелдшер” (felcer) acordată în Bulgaria înainte de 31 decembrie 1999 şi care exercită această profesie în cadrul sistemului de securitate socială naţional bulgar la 1 ianuarie 2000, să continue să exercite profesia menţionată, cu toate că anumite părţi ale activităţii acestora intră în domeniul de aplicare a prezentei directive referitoare la medicii şi asistenţii medicali generalişti.

(2) Persoanele care deţin calificarea bulgară de „фелдшер” (felcer) menţionată la alineatul (1) nu au dreptul de a obţine recunoaşterea profesională ca medici sau asistenţi medicali generalişti în alte state membre în temeiul prezentei directive.

▼B

Secţiunea 2

Medicii

Articolul 24

Formarea de bază în medicină

(1) Admiterea la formarea de bază în medicină presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, în ceea ce priveşte studiile în cauză, la instituţiile universitare.

▼M9

(2) Formarea medicală de bază cuprinde un total de cel puţin cinci ani de studii, care se poate exprima în plus prin echivalentul în credite ECTS, şi constă în cel puţin 5 500 de ore de formare teoretică şi practică asigurate de o universitate sau sub supravegherea unei universităţi.

În ceea ce priveşte profesioniştii care şi-au început studiile înainte de 1 ianuarie 1972, formarea menţionată la primul paragraf poate include o formare practică la nivel universitar de şase luni, efectuată pe bază de program integral sub supravegherea autorităţilor competente.

▼B

(3) Formarea de bază în medicină oferă garanţia că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoştinţe şi competenţe:

(a) cunoştinţele corespunzătoare despre ştiinţele pe care se bazează medicina şi o bună înţelegere a metodelor ştiinţifice, inclusiv a principiilor de măsurare a funcţiilor biologice, evaluarea datelor stabilite ştiinţific şi analiza lor;

(b) cunoştinţele corespunzătoare despre structura, funcţiile şi comportamentul persoanelor sănătoase şi bolnave, precum şi relaţiile dintre starea de sănătate şi mediul social şi fizic al fiinţei umane;

© cunoștințele corespunzătoare despre disciplinele și practicile clinice care i-a oferit o imagine coerentă a afecțiunilor mintale și fizice, a medicinei din perspectiva profilaxiei, diagnosticului, terapiei și reproducerii umane;

(d) experiență clinică utilă în spitale sub supraveghere corespunzătoare.

Articolul 25

Formarea medicilor specialiști

▼M9

(1) Admiterea la formarea de medic specialist este condiționată de absolvirea și validarea unui program de formare de bază în medicină prevăzut la articolul 24 alineatul (2) în decursul căruia persoana formată a dobândit cunoștințele relevante de bază în medicină.

▼B

(2) Formarea specializată în medicină cuprinde instruirea teoretică și practică, efectuată într-o universitate, într-un spital universitar sau, după caz, o instituție de sănătate desemnată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente.

Statele membre se asigură ca perioadele minime de formare specializată în medicină menționate în anexa V punctul 5.1.3 să nu fie mai scurte decât perioadele prevăzute la același punct. Formarea se realizează sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Ea implică participarea personală a medicului specialist candidat la activitatea sau la responsabilitățile serviciilor în cauză.

(3) Formarea se realizează pe bază de program integral, pe posturi specializate, recunoscute de autoritățile competente. Formarea implică participarea la toate activitățile medicale ale departamentului în care se realizează formarea, inclusiv la serviciul de gardă, astfel încât specialistul în formare să consacre acestei instruiți practice și teoretice toată activitatea sa profesională, pe toată durata săptămânii de lucru și în decursul întregului an, după metodele stabilite de autoritățile competente. În consecință, aceste posturi fac obiectul unei remunerări adecvate.

▼M9

(3a) Statele membre pot dispune în legislațiile lor naționale exceptări parțiale de la părți ale cursurilor de formare în medicina specializată enumerate la punctul 5.1.3 din anexa V, care să se aplice de la caz la caz, dacă acea parte a formării a fost deja urmată în timpul unui alt curs de formare de specialitate enumerat la punctul 5.1.3 din anexa V, pentru care profesionistul să fi obținut deja calificarea profesională într-un stat membru. Statele membre se asigură că excepția acordată nu depășește o jumătate din durata minimă a cursurilor de formare în medicina specializată respectivă.

Fiecare stat membru notifică Comisia și celelalte state membre privind legislația lor națională în cauză pentru astfel de exceptări parțiale.

▼B

(4) Statele membre condiționează eliberarea unei calificări de medic specialist de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.1.1.

▼M9

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește adaptarea perioadelor minime de formare menționate la punctul 5.1.3 din anexa V la progresul științific și tehnic.

▼B

Articolul 26

Denumirea formărilor medicale specializate

Titlurile de calificare ca medic specialist prevăzute la articolul 21 sunt cele care, eliberate de autoritățile sau organismele competente prevăzute la anexa V punctul 5.1.2, corespund, în ceea ce privește formarea specializată în cauză, denumirilor în vigoare în diferite state membre, prevăzute în anexa V punctul 5.1.3.

▼M9

Pentru a ține seama în mod adecvat de modificările legislației naționale, și în vederea actualizării prezentei directive, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește includerea la punctul 5.1.3 din anexa V de noi specialități medicale comune pentru cel puțin două cincimi dintre statele membre.

▼B

Articolul 27

Drepturi dobândite specifice medicilor specialiști

(1) Un stat membru gazdă poate solicita medicilor specialiști a căror formare specializată în medicină pe bază de program integral era reglementată de acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare la 20 iunie 1975 și care și-au început formarea de specialist până la 31 decembrie 1983 ca titlurile lor de calificare să fie însoțite de un certificat care să ateste că s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

(2) Fiecare stat membru recunoaște titlul de calificare ca medic specialist eliberat în Spania pentru medicii care au absolvit o formare specializată înainte de 1 ianuarie 1995, chiar dacă nu îndeplinește cerințele minime de formare prevăzute la articolul 25, în măsura în care respectivul titlu de calificare este însoțit de un certificat eliberat de autoritățile spaniole competente și atestă că persoana în cauză a promovat proba de competență profesională specifică organizată în cadrul măsurilor excepționale de recunoaștere prevăzute în Decretul Regal 1497/99 pentru a verifica dacă persoana în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al medicilor care posedă titlurile de calificare ca medic specialist definite, pentru Spania, în anexa V punctele 5.1.2 și 5.1.3.

▼M9

(2a) Statele membre recunosc calificările de medic specialist obținute în Italia și enumerate la punctele 5.1.2 și 5.1.3 din anexa V medicilor care și-au început formarea de specialist după 31 decembrie 1983 și înainte de 1 ianuarie 1991, chiar dacă formarea respectivă nu îndeplinește toate cerințele prevăzute la articolul 25, cu condiția ca respectivele calificări să fie însoțite de un certificat emis de autoritățile italiene competente care să ateste că medicul în cauză a exercitat efectiv și legal în Italia activitățile de medic specialist, în același domeniu de specialitate, timp de cel puțin șapte ani consecutivi în cei zece ani care preced emiterea certificatului.

▼B

(3) Fiecare stat membru care a abrogat actele cu putere de lege și actele administrative privind eliberarea titlurilor de calificare ca medic specialist prevăzute în anexa V punctele 5.1.2 și 5.1.3 și care a luat măsuri privind drepturile dobândite în favoarea resortisanților săi le recunoaște resortisanților celorlalte state membre dreptul de a beneficia de aceleași măsuri, în cazul în care respectivele titluri de calificare au fost eliberate înainte de data de la care statul membru gazdă a încetat să mai elibereze titluri de calificare pentru specializarea în cauză.

Datele de abrogare a acestor dispoziții sunt prevăzute în anexa V punctul 5.1.3.

Articolul 28

Formare specifică în medicină generală

▼M9

(1) Admiterea la formarea specifică în medicină generală este condiționată de absolvirea și validarea unui program de formare de bază în medicină prevăzut la articolul 24 alineatul (2), în decursul căruia persoana formată a dobândit cunoștințele relevante de bază în medicină.

▼B

(2) Formarea specifică în medicină generală care conduce la obținerea titlurilor de calificare eliberate înainte de 1 ianuarie 2006 are o durată de cel puțin doi ani, pe bază de program integral. În ceea ce privește titlurile de calificare eliberate după această dată, formarea specifică are o durată de cel puțin trei ani, pe bază de program integral.

Atunci când ciclul de formare menționat la articolul 24 cuprinde instruire practică asigurată de un spital autorizat care dispune de echipamente și servicii adecvate pentru medicina generală sau în cadrul unui cabinet de medicină generală autorizat sau al unui centru autorizat în care medicii acordă asistență medicală primară, durata acestei instruirii practice poate fi inclusă, în limita unui an, în durata prevăzută la primul paragraf pentru titlurile de calificare eliberate de la 1 ianuarie 2006.

Opțiunea prevăzută la paragraful al doilea este valabilă numai pentru statele membre în care durata formării specifice în medicină generală era de doi ani la 1 ianuarie 2001.

(3) Formarea specifică în medicină generală se realizează pe bază de program integral, sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Instruirea este mai mult practică decât teoretică.

Instruirea practică se asigură, pe de o parte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, într-un spital autorizat, care dispune de echipamente și servicii adecvate și, pe de altă parte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, în cadrul unui cabinet de medicină generală autorizat sau în cadrul unui centru autorizat în care medicii acordă asistență medicală primară.

Instruirea practică se desfășoară în strânsă legătură cu alte instituții sau structuri sanitare care se ocupă de medicina generală. Cu toate acestea, fără a se aduce atingere perioadelor minime menționate la paragraful al doilea, instruirea practică poate fi asigurată pe o perioadă maximă de șase luni în alte instituții sau structuri sanitare autorizate care se ocupă de medicina generală.

Formarea implică participarea personală a candidatului la activitatea profesională și la

responsabilitățile persoanelor cu care lucrează.

(4) Statele membre condiționează eliberarea unui titlu de calificare specifică în medicină generală de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.1.1.

(5) Statele membre pot elibera titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.1.4 unui medic care nu a absolvit formarea prevăzută la prezentul articol, dar care a urmat o altă formare suplimentară atestată printr-un titlu de calificare eliberat de autoritățile competente ale unui stat membru. Cu toate acestea, pot elibera un titlu de calificare numai în cazul în care acesta atestă cunoștințe de un nivel echivalent, din punct de vedere calitativ, nivelului de cunoștințe care rezultă ca urmare a formării prevăzute la prezentul articol.

Statele membre stabilesc, în special, în ce măsură formarea suplimentară deja urmată de către solicitant, precum și experiența sa profesională pot fi luate în considerare pentru a înlocui formarea prevăzută la prezentul articol.

Statele membre pot elibera titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4 numai în cazul în care solicitantul a dobândit o experiență în medicină generală de cel puțin șase luni în cadrul unui cabinet de medicină generală sau al unui centru în care medicii acordă asistența medicală primară menționată la alineatul (3).

Articolul 29

Exercitarea activităților profesionale de medic generalist

Fiecare stat membru condiționează exercitarea activităților de medic generalist, sub rezerva dispozițiilor privind drepturile dobândite, în cadrul regimului său național de securitate socială, de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4.

Statele membre pot excepta de la aplicarea acestei condiții persoanele care sunt în curs de formare specifică în medicină generală.

Articolul 30

Drepturi dobândite specifice medicilor generaliști

(1) Fiecare stat membru stabilește drepturile dobândite. Cu toate acestea, trebuie să aibă în vedere că dreptul de a exercita activitățile de medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială fără titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4 constituie un drept dobândit pentru toți medicii care beneficiază de acest drept la data de referință menționată la punctul respectiv în temeiul dispozițiilor aplicabile profesiei de medic care permit accesul la activitățile profesionale de medic cu formare de bază și care sunt stabiliți la data respectivă pe teritoriul său, beneficiind de dispozițiile articolului 21 sau ale articolului 23.

Autoritățile competente ale fiecărui stat membru eliberează medicilor care sunt titulari de drepturi obținute în temeiul primului paragraf, la cerere, un certificat care atestă dreptul de exercitare a activităților de medic generalist în cadrul propriului regim național de securitate socială, fără titlul de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.1.4.

(2) Fiecare stat membru recunoaște certificatele prevăzute la alineatul (1) paragraful al doilea, eliberate pentru resortisanții statelor membre de către celelalte state membre și le conferă același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care el însuși le eliberează și care permit

exercitarea activităților de medic generalist în cadrul regimului său național de securitate socială.

Secțiunea 3

Asistent medical generalist

Articolul 31

Formarea de asistent medical generalist

▼M9

(1) Admiterea la formarea de asistent medical generalist este condiționată de:

(a) absolvirea unui ciclu de învățământ general de 12 ani, atestată de o diplomă, un certificat sau un alt titlu eliberat de autoritățile sau organismele competente ale unui stat membru sau de un certificat care atestă promovarea unui examen de nivel echivalent și care permite accesul la universități sau la instituții de învățământ superior de nivel recunoscut ca echivalent; sau

(b) absolvirea unui ciclu de învățământ general de cel puțin zece ani, atestată de o diplomă, un certificat sau un alt titlu eliberat de autoritățile sau organismele competente ale unui stat membru sau de un certificat care atestă promovarea unui examen de nivel echivalent și care permite accesul la o școală profesională sau la un program de formare profesională de asistenți.

▼B

(2) Formarea de asistent medical generalist se desfășoară pe bază de program integral și include cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.2.1.

▼M9

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificările la lista de la punctul 5.2.1 din anexa V în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic.

Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de amendamente respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor educaționale, prevăzute la articolul 165 alineatul (1) din TFUE.

▼B

(3) ►M9 Formarea de asistent medical generalist constă în total din cel puțin trei ani de studii, care pot fi exprimați în plus prin echivalentul în credite ECTS, și cel puțin 4 600 de ore de formare teoretică și clinică, perioada de formare teoretică reprezentând cel puțin o treime, iar cea de formare clinică cel puțin jumătate din perioada minimă de formare. Statele membre pot acorda exceptări parțiale profesioniștilor care au urmat o parte din formarea lor prin cursuri de nivel cel puțin echivalent. ◀

Statele membre se asigură ca instituția care asigură formarea asistentului să fie responsabilă cu coordonarea dintre instruirea teoretică și clinică pentru întregul program de studii.

▼M9

(4) Educația teoretică se definește ca fiind partea din formarea de asistent medical prin care asistenții medicali formați dobândesc cunoștințele, abilitățile și competențele profesionale necesare în temeiul alineatelor (6) și (7). Această formare este asigurată de personalul didactic calificat în materie de asistență medicală, precum și de alte persoane competente, în cadrul universităților, al instituțiilor de învățământ superior de nivel recunoscut ca echivalent sau în cadrul școlilor profesionale de asistenți medicali sau prin programe de formare profesională pentru asistenți medicali.

(5) Formarea clinică se definește ca fiind partea din formarea de asistent medical prin care asistentul medical format învață, în cadrul unei echipe, în contact direct cu un individ sănătos sau bolnav și/sau o colectivitate, să organizeze, să acorde și să evalueze asistența medicală globală necesară, pe baza cunoștințelor, abilităților și competențelor dobândite. Asistentul medical format învață nu numai să lucreze în echipă, ci și să coordoneze o echipă și să organizeze asistența medicală globală, inclusiv educația sanitară a indivizilor și a grupurilor mici în cadrul instituțiilor sanitare sau al colectivității.

▼B

Această formare are loc în spitale și în alte instituții sanitare, precum și în colectivitate, sub responsabilitatea asistenților profesori și cu cooperarea și asistența altor asistenți calificați. În procesul de formare pot fi integrate și alte persoane calificate.

Asistenții candidați participă la activitățile serviciilor în cauză în măsura în care respectivele activități sunt necesare formării lor, permițându-le să își asume responsabilitățile pe care le implică îngrijirile la nivel de asistent.

▼M9

(6) Formarea de asistent medical generalist oferă garanția că profesionistul respectiv a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe cuprinzătoare despre științele ce stau la baza asistenței medicale generale, inclusiv o înțelegere suficientă a structurii organismului, funcțiilor fiziologice și comportamentului persoanelor sănătoase și bolnave, precum și a relațiilor dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane;

(b) cunoștințe despre natura și etica profesiei, precum și despre principiile generale privind sănătatea și asistența medicală;

© experiență clinică adecvată; această experiență, care ar trebui selectată pentru valoarea sa formatoare, ar trebui dobândită sub supravegherea unui personal asistent calificat și în locuri în care numărul personalului calificat și echipamentele sunt adecvate pentru asistența medicală care trebuie acordată pacientului;

(d) capacitatea de a participa la formarea practică a personalului medical și experiența colaborării cu acest personal;

(e) experiența colaborării cu alți profesioniști din sectorul medical.

▼M9

(7) Titlurile de calificare de asistent medical generalist demonstrează că profesionistul în cauză este capabil să aplice cel puțin următoarele competențe de bază, indiferent dacă formarea s-a desfășurat în cadrul universităților, al instituțiilor de învățământ superior de nivel recunoscut ca echivalent sau al școlilor profesionale sau printr-un program de formare profesională pentru asistenți medicali:

(a) competența de a diagnostica în mod independent asistența medicală necesară, pe baza cunoștințelor teoretice și clinice existente, și de a planifica, organiza și pune în aplicare asistența medicală în tratarea pacienților, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (a), (b) și ©, în vederea îmbunătățirii practicii profesionale;

(b) competența de a colabora în mod eficient cu alți actori din sectorul sanitar, inclusiv prin participarea la formarea practică a personalului sanitar, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (d) și (e);

© competența de a oferi persoanelor, familiilor și grupurilor de persoane informații care să le permită să aibă un stil de viață sănătos și să se autoîngrijească, pe baza cunoștințelor și competențelor dobândite în conformitate cu alineatul (6) literele (a) și (b);

(d) competența de iniția în mod independent măsuri imediate pentru menținerea în viață și de a aplica măsuri în situații de criză sau de catastrofă;

(e) competența de a oferi în mod independent consiliere, indicații și sprijin persoanelor care necesită îngrijire și persoanelor apropiate;

(f) competența de a asigura în mod independent calitatea îngrijirii medicale și evaluarea acesteia;

(g) competența de a asigura o comunicare profesională exhaustivă și de a coopera cu membrii altor profesii din domeniul sănătății;

(h) competența de a analiza calitatea asistenței acordate pentru a-și îmbunătăți practica profesională de asistent medical generalist.

▼B

Articolul 32

Exercitarea activităților profesionale de asistent medical generalist

În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de asistent medical generalist sunt activitățile exercitate cu titlurile profesionale prevăzute în anexa V punctul 5.2.2.

Articolul 33

Drepturi dobândite specifice asistenților medicali generaliști

(1) Atunci când normele generale privind drepturile dobândite se aplică asistenților medicali generaliști, activitățile prevăzute la articolul 23 trebuie să cuprindă deplina responsabilitate pentru programarea, organizarea și acordarea asistenței medicale pacientului.

▼M9 —————

▼M9

(3) Statele membre recunosc titlurile de calificare de asistent medical care:

(a) au fost eliberate în Polonia pentru asistenții medicali care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute la articolul 31; și

(b) sunt atestate de o diplomă de „licență” obținută pe baza unui program special de revalorizare descris:

(i) la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a Legii privind profesiile de asistent medical și de moașă și privind alte acte juridice (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004, nr. 92, poz. 885 și din 2007, nr. 176, poz. 1237) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate ale învățământului pentru asistenți medicali și moașe, titulari ai unui certificat de învățământ secundar (examen final - matura) și sunt absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor școli profesionale sanitare care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004 nr. 110, poz. 1170, și din 2010 nr. 65 poz. 420); sau

(ii) la articolul 52.3 punctul 2 din Legea din 15 iulie 2011 privind profesiile de asistent medical și de moașă (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2011 nr. 174, poz. 1039) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 14 iunie 2012 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile de învățământ superior asigurate pentru asistenți medicali și moașe titulari ai unui certificat de învățământ secundar (examen final - matura) și absolvenți ai unei școli sanitare de nivel secundar sau post-secundar care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2012, poz. 770),

cu scopul de a verifica dacă asistentul medical în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al asistenților medicali titulari ai calificărilor enumerate pentru Polonia la punctul 5.5.2 din anexa V.

▼M1

Articolul 33a

▼M9

În ceea ce privește calificarea românească de asistent medical generalist, se aplică numai următoarele dispoziții în materie de drepturi dobândite:

În cazul resortisanților statelor membre care au fost formați ca asistenți medicali generaliști în România și a căror formare nu îndeplinește cerințele minime de formare stabilite la articolul 31, statele membre recunosc drept suficiente următoarele titluri de calificare de asistent medical generalist, cu condiția ca titlurile respective să fie însoțite de un certificat care să ateste că respectivii resortisanți ai unui stat membru au exercitat efectiv și legal activitățile de asistent medical generalist în România, inclusiv asumând responsabilitate deplină pentru planificarea, organizarea și acordarea de asistență medicală pacienților, pentru o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul celor cinci ani care preced data eliberării certificatului:

(a) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist cu studii post-secundare absolvite în cadrul unei școli postliceale, atestând o formare începută înainte de 1 ianuarie 2007;

(b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii universitare de scurtă durată, atestând o formare începută înainte de 1 octombrie 2003;

© Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii universitare de lungă durată, atestând o formare începută înainte de 1 octombrie 2003.

▼B

Secțiunea 4

Medic dentist

Articolul 34

Formare de bază de medic dentist

(1) Admiterea la formarea de bază de medic dentist presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, la universități sau la instituții de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

▼M9

(2) Formarea de bază de medic dentist constă în total din cel puțin cinci ani de studii, care pot fi exprimați în plus prin echivalentul de credite ECTS, și cuprinde cel puțin 5 000 de ore de formare teoretică și practică, care cuprinde cel puțin programa descrisă la punctul 5.3.1 din anexa V și este efectuată într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior care asigură formare la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificările la lista de la punctul 5.3.1 de la anexa V în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic.

Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de amendamente respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor educaționale, conform articolului 165 alineatul (1) din TFUE.

▼B

(3) Formarea de bază de medic dentist garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează stomatologia, precum și o bună înțelegere a metodelor științifice, în special a principiilor de măsurare a funcțiilor biologice, de evaluare a faptelor stabilite științific și de analiză a datelor;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre constituția, fiziologia și comportamentul persoanelor sănătoase și bolnave, precum și influența pe care o au mediul natural și mediul social asupra stării de sănătate a ființei umane, în măsura în care aceste elemente se raportează la stomatologie;

© cunoștințe corespunzătoare despre structura și funcția dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, atât sănătoase, cât și bolnave, precum și raportul lor cu starea de sănătate generală și bunăstarea fizică și socială a pacientului;

(d) cunoștințe corespunzătoare despre disciplinele și metodele clinice care îi oferă o imagine coerentă asupra anomaliilor, leziunilor și bolilor dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și despre odontologie din perspectiva profilaxiei, diagnosticului și terapiei;

(e) o experiență clinică adecvată sub supraveghere corespunzătoare.

Formarea de bază de medic dentist conferă competențele necesare pentru toate activitățile de

prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe.

Articolul 35

Formarea de medic dentist specialist

▼M9

(1) Admiterea la formarea de dentist specialist este condiționată de absolvirea și validarea formării de bază în medicină dentară menționate la articolul 34 sau deținerea documentelor menționate la articolele 23 și 37.

▼B

(2) Formarea de medic dentist specialist cuprinde instruire teoretică și practică într-un centru universitar, într-un centru de îngrijiri, de educație și de cercetare sau, după caz, într-o instituție de sănătate autorizată în acest scop de către autoritățile sau organismele competente.

▼M9

Formarea de medic dentist specialist pe bază de program integral are o durată de cel puțin trei ani și se realizează sub supravegherea autorităților sau organismelor competente. Formarea implică participarea personală a medicului dentist, care este format pentru a deveni specialist, la activitatea și responsabilitățile instituției în cauză.

▼M9 —————

▼B

(3) Statele membre condiționează eliberarea unui titlu de calificare ca medic dentist specialist de posesia unuia dintre titlurile de calificare ca medic dentist cu formare de bază prevăzute în anexa V punctul 5.3.2.

▼M9

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește adaptarea perioadelor minime de formare menționate la alineatul (2) la progresul științific și tehnic.

(5) Pentru a ține seama în mod adecvat de modificările legislației naționale, și în vederea actualizării prezentei directive, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește includerea la punctul 5.3.3 din anexa V de noi specialități de medicină dentară comune pentru cel puțin două cincimi dintre statele membre.

▼B

Articolul 36

Exercitarea activităților profesionale de medic dentist

(1) În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de medic dentist sunt cele definite la alineatul (3) și exercitate cu titlurile profesionale încorporate în anexa V punctul 5.3.2.

(2) Profesia de medic dentist are la bază formarea de medic dentist prevăzută la articolul 34 și constituie o profesie specifică și distinctă de cea de medic, specializat sau nu. Exercițarea activităților profesionale de medic dentist presupune posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.3.2. Cei cărora li se aplică articolele 23 sau 37 sunt asimilați titularilor unui astfel de titlu de calificare.

(3) Statele membre se asigură ca medicii dentari să poată avea acces în mod general la activitățile de prevenire, diagnostic și tratament privind anomaliile și bolile dinților, gurii, maxilarelor și țesuturilor conexe, precum și să poată exercita aceste activități, respectând totodată dispozițiile de reglementare și normele de deontologie care reglementează profesia la datele de referință prevăzute în anexa V punctul 5.3.2.

Articolul 37

Drepturi obținute specifice medicilor dentiști

(1) Fiecare stat membru recunoaște, în scopul exercitării activităților profesionale de medic dentist cu titlurile enumerate în anexa V punctul 5.3.2, titlurile de calificare ca medic ►M1 emise în Italia, Spania, Austria, Republica Cehă, Slovacia și România ◀ pentru persoanele care și-au început formarea de medic până la data de referință prevăzută în respectiva anexă pentru statul membru în cauză, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale respectivului stat.

Certificatul trebuie să ateste respectarea următoarelor două condiții:

(a) că persoanele în cauză s-au consacrat, în respectivul stat membru, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activităților prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

(b) că persoanele în cauză sunt autorizate să exercite respectivele activități în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru respectivul stat membru în anexa V punctul 5.3.2.

Sunt exceptați de la practica profesională de trei ani prevăzută la paragraful al doilea litera (a) persoanele care au absolvit studii de cel puțin trei ani, atestate de autoritățile competente ale statului în cauză ca fiind echivalente cu formarea prevăzută la articolul 34.

În ceea ce privește Republica Cehă și Slovacia, titlurile de calificare obținute în fosta Cehoslovacie beneficiază de aceeași recunoaștere ca și titlurile de calificare cehe și slovace și în aceleași condiții ca cele indicate în paragrafele anterioare.

(2) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca medic eliberate în Italia pentru persoanele care și-au început formarea universitară de medic după 28 ianuarie 1980 și până la 31 decembrie 1984, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile italiene competente.

Certificatul trebuie să ateste respectarea următoarelor trei condiții:

(a) că persoanele în cauză au promovat proba de aptitudini specifică organizată de autoritățile italiene competente pentru a verifica dacă posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al titularilor unui titlu de calificare prevăzut pentru Italia în anexa V punctul 5.3.2;

(b) că s-au consacrat, în Italia, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activităților prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

© că sunt autorizate să exercite sau exercită, în mod efectiv, legal, cu titlu principal și în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru Italia în anexa V punctul 5.3.2, activitățile prevăzute la articolul 36.

Sunt exceptați de la proba de aptitudini menționată la paragraful al doilea litera (a) persoanele care au absolvit studii de cel puțin trei ani, atestate de autoritățile competente ca fiind echivalente cu formarea prevăzută la articolul 34.

Persoanele care și-au început formarea universitară de medic după 31 decembrie 1984 sunt asimilate celor prevăzute anterior, cu condiția ca cei trei ani de studii menționați să fi început înainte de 31 decembrie 1994.

▼M9

(3) În ceea ce privește titlurile de calificare de medic dentist, statele membre recunosc astfel de titluri în conformitate cu articolul 21 în cazurile în care solicitanții au început formarea lor la 18 ianuarie 2016 sau înainte de această dată.

(4) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare de medic eliberate în Spania profesioniștilor care și-au început formarea medicală universitară între 1 ianuarie 1986 și 31 decembrie 1997, însoțite de un certificat eliberat de autoritățile spaniole competente.

Certificatul confirmă că sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) profesionistul în cauză a absolvit cel puțin trei ani de studii, certificate de autoritățile competente spaniole ca fiind echivalente cu formarea menționată la articolul 34;

(b) profesionistul în cauză a exercitat, în Spania, în mod efectiv, legal și cu titlu principal, activitățile prevăzute la articolul 36, pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului;

© profesionistul în cauză este autorizat să exercite sau exercită, în mod efectiv, legal, cu titlu principal și în aceleași condiții ca și titularii titlului de calificare prevăzut pentru Spania în anexa V punctul 5.3.2, activitățile prevăzute la articolul 36.

▼B

Secțiunea 5

Medic veterinar

Articolul 38

Formare de medic veterinar

▼M9

(1) Formarea de medic veterinar constă în total din cel puțin cinci ani de instruire teoretică și practică pe bază de program integral, care se poate exprima, în plus, prin echivalentul în credite ECTS, efectuată într-o universitate sau într-o instituție de învățământ superior care asigură formare la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități, cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.4.1

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce

privește modificarea listei prevăzute la punctul 5.4.1 din anexa V, în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic.

Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de modificări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor de educație, astfel cum se prevede la articolul 165 alineatul (1) din TFUE.

▼B

(2) Admiterea la formarea de medic veterinar presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, instituțiile universitare sau la instituțiile de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

▼M9

(3) Formarea de medic veterinar garantează că profesionistul în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și aptitudini:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează activitățile de medic veterinar și despre dreptul Uniunii referitor la activitățile respective;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre structura, funcțiile, comportamentul și nevoile psihologice ale animalelor, precum și abilitățile și competențele necesare privind creșterea, alimentația, bunăstarea, reproducerea și igiena acestora în general;

© abilitățile și competențele clinice, epidemiologice și analitice necesare pentru prevenirea, diagnosticarea și tratamentul bolilor animalelor, inclusiv anestezie, chirurgia aseptică și eutanasiere, considerate individual sau în grup, inclusiv cunoștințe specifice despre bolile transmisibile la oameni;

(d) cunoștințe, abilități și competențe de medicină preventivă, inclusiv competențe referitoare la anchete și certificare;

(e) cunoștințe corespunzătoare despre igienă și despre tehnologia producerii, fabricării și punerii în circulație a produselor alimentare destinate animalelor sau a celor de origine animală destinate consumului uman, inclusiv abilitățile și competențele necesare pentru a înțelege și a explica bunele practici în acest domeniu;

(f) cunoștințele, abilitățile și competențele necesare pentru utilizarea responsabilă și judicioasă a medicamentelor de uz veterinar pentru tratarea animalelor și pentru asigurarea siguranței în lanțul alimentar și a protecției mediului.

▼B

Articolul 39

Drepturi dobândite specifice medicilor veterinari

Fără a aduce atingere articolului 23 alineatul (4), pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca medic veterinar au fost eliberate de Estonia sau a căror formare a început în acest stat înainte de 1 mai 2004, statele membre recunosc aceste titluri de calificare ca medic veterinar în

cazul în care sunt însoțite de un certificat care să ateste că persoanele în cauză au exercitat în mod efectiv și legal, în Estonia, activitățile în cauză, pe o perioadă de cel puțin cinci ani consecutivi în decursul ultimilor șapte ani anteriori eliberării certificatului.

Secțiunea 6

Moașă

Articolul 40

Formare de moașă

(1) Formarea de moașă constă în total în cel puțin una dintre următoarele formări:

- (a) o formare specifică de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin trei ani de instruire teoretică și practică (tip I), cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.5.1;
- (b) o formare specifică de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin douăzeci și opt de luni (tip II), cuprinzând cel puțin programa prevăzută în anexa V punctul 5.5.1, care nu a făcut obiectul unei formări echivalente de asistent medical generalist.

Statele membre se asigură ca instituția care asigură formarea moașelor să fie responsabilă cu coordonarea dintre instruirea teoretică și clinică pentru întregul program de studii.

▼M9

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificarea listei prevăzută la punctul 5.5.1 din anexa V, în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic.

Modificările menționate la al treilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre privind structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de modificări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor de educație, astfel cum este prevăzut la articolul 165 alineatul (1) din TFUE.

(2) Admiterea la formarea de moașă face obiectul uneia dintre următoarele condiții:

- (a) absolvirea a cel puțin 12 ani de învățământ general sau deținerea unui certificat care atestă reușita la un examen de nivel echivalent pentru admiterea la o școală de moașe pentru tipul I;
- (b) deținerea unui titlu de calificare de asistent medical generalist menționat la punctul 5.2.2 din anexa V pentru tipul II.

(3) Formarea de moașă garantează că profesionistul în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și aptitudini:

- (a) cunoștințe amănunțite despre științele pe care se bazează activitățile de moașă, în special moșit, obstetrică și ginecologie;
- (b) cunoștințe corespunzătoare despre deontologia și legislația relevantă pentru exercitarea profesiei;

© cunoștințe corespunzătoare de medicină generală (funcții biologice, anatomie și fiziologie) și farmacologie în domeniul obstetricii și al nou-născuților, precum și cunoștințe cu privire la relația

dintre starea de sănătate și mediul fizic și social al ființei umane și despre comportamentul acestuia;

(d) experiență clinică adecvată dobândită în instituțiile aprobate care capacitează moașele să acorde îngrijiri antenatale, să asiste la naștere și să se ocupe de urmările acesteia în instituții aprobate, să acorde supraveghere în faza imediat premergătoare nașterii și la naștere, să acorde îngrijiri postnatale și să efectueze manevre de resuscitare neonatală în așteptarea unui medic, în mod independent și pe propria răspundere, în măsura necesară și în afara situațiilor patologice;

(e) o înțelegere corespunzătoare a formării personalului sanitar și experiența colaborării cu respectivul personal.

▼B

Articolul 41

Modalități de recunoaștere a titlurilor de calificare ca moașă

▼M9

(1) Titlurile de calificare de moașă prevăzute la punctul 5.5.2 din anexa V beneficiază de recunoaștere automată în temeiul articolului 21, în cazul în care îndeplinesc unul dintre următoarele criterii:

(a) o formare de moașă, pe bază de program integral, de cel puțin trei ani, care poate fi exprimată, în plus, prin echivalentul în credite ECTS, care constă din cel puțin 4 600 de ore de formare teoretică și practică, cu cel puțin o treime din durata minimă constând în formare clinică;

(b) o formare de moașă, pe bază de program integral de cel puțin doi ani, care poate fi exprimată, în plus, prin echivalentul în credite ECTS, care constă din cel puțin 3 600 de ore, condiționată de deținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist menționat la punctul 5.2.2 din anexa V;

© o formare de moașă pe bază de program integral de cel puțin 18 luni, care poate fi exprimată în plus prin echivalentul în credite ECTS, care constă în cel puțin 3 000 de ore, condiționată de deținerea unui titlu de calificare de asistent medical generalist prevăzut la punctul 5.2.2 din anexa V, urmată de o practică profesională de un an pentru care se eliberează un certificat în conformitate cu alineatul (2).

▼B

(2) Certificatul menționat la alineatul (1) se eliberează de către autoritățile competente ale statului membru de origine. El atestă că beneficiarul, după ce a obținut titlul de calificare ca moașă, a exercitat în mod satisfăcător, într-un spital sau într-o instituție de sănătate autorizată în acest sens, toate activitățile de moașă în perioada corespunzătoare.

Articolul 42

Exercitarea activităților profesionale de moașă

(1) Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică activităților de moașă, astfel cum sunt definite de fiecare stat membru, fără a aduce atingere alineatului (2), și sunt exercitate cu titlurile profesionale încorporate în anexa V punctul 5.5.2.

(2) Statele membre se asigură ca moașele să poată avea cel puțin acces la activitățile menționate în

cele ce urmează și să le exercite:

- (a) asigurarea unei bune informări și consilierea în materie de planificare familială;
- (b) diagnosticarea sarcinii, apoi supravegherea sarcinii normale, efectuarea examinărilor necesare pentru supravegherea evoluției sarcinii normale;
- © prescrierea sau consilierea privind examinările necesare celei mai timpurii diagnosticări posibile a sarcinilor cu riscuri;
- (d) stabilirea unui program de pregătire a viitorilor părinți și consilierea lor în materie de igienă și alimentație, asigurarea pregătirii complete pentru naștere;
- (e) îngrijirea și asistarea mamei în timpul travaliului și monitorizarea stării fătului în utero prin mijloace clinice și tehnice adecvate;
- (f) coordonarea nașterilor normale, inclusiv, la nevoie, efectuarea de epiziotomii și, în cazuri de urgență, practicarea nașterii în prezentație pelviană;
- (g) recunoașterea, la mamă sau la copil, a semnelor de anunțare a unor anomalii care necesită intervenția unui medic și, după caz, asistarea acestuia; luarea măsurilor de urgență care se impun în absența medicului, în special extragerea manuală a placentei, urmată eventual de examinarea manuală a uterului;
- (h) examinarea și îngrijirea nou-născutului; luarea tuturor inițiativelor care se impun în caz de nevoie și practicarea, după caz, a resuscitării imediate;
- (i) îngrijirea mamei, monitorizarea progreselor mamei în perioada post-natală și acordarea tuturor sfaturilor utile privind creșterea nou-născutului în cele mai bune condiții;
- (j) practicarea îngrijirilor prescrise de medic;
- (k) elaborarea rapoartelor scrise necesare.

Articolul 43

Drepturi dobândite specifice moașelor

(1) Fiecare stat membru recunoaște ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, dar, în temeiul articolului 41, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională menționat la articolul 41 alineatul (2), titlurile de calificare eliberate de respectivele state membre înainte de data de referință prevăzută în anexa V punctul 5.5.2, însoțite de un certificat care să ateste că respectivii resortisanți s-au consacrat în mod efectiv și legal activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin doi ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani anteriori eliberării certificatului.

▼M9

(1a) În ceea ce privește titlurile de calificare de moașă, statele membre recunosc automat calificările respective în cazul în care solicitantul și-a început formarea înainte de 18 ianuarie 2016 și condiția de admitere pentru această formare a fost de zece ani de învățământ general sau un nivel echivalent pentru tipul I sau finalizarea unei formări de asistent medical generalist, atestată prin titlul de

calificare menționat la punctul 5.2.2 din anexa V, înainte de a începe o formare de moașă care intră sub incidența tipului II.

▼B

(2) Dispozițiile alineatului (1) se aplică resortisanților statelor membre ale căror titluri de calificare ca moașă atestă o formare care a fost realizată pe teritoriul fostei Republici Democrate Germania și care îndeplinește toate cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, dar, în temeiul articolului 41, sunt recunoscute numai în cazul în care sunt însoțite de certificatul de practică profesională menționat la articolul 41 alineatul (2), în cazul în care atestă o formare care a început înainte de 3 octombrie 1990.

▼M9 —————

▼M9

(4) Statele membre recunosc titlurile de calificare de moașă care:

(a) au fost eliberate în Polonia pentru moașele care și-au încheiat formarea înainte de 1 mai 2004 și care nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute la articolul 40, și

(b) sunt atestate de o diplomă de „licență” care a fost obținută pe baza unui program special de revalorizare descris:

(i) la articolul 11 din Legea din 20 aprilie 2004 de modificare a Legii privind profesiile de asistent medical și de moașă și privind alte acte juridice (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004, nr. 92, pos. 885 și din 2007 nr. 176 poz. 1237) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 11 mai 2004 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile asigurate pentru moașe și asistenți medicali titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final – matura) și absolvenți ai unui liceu sanitar sau ai unor școli profesionale sanitare care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2004 nr. 110, poz. 1170 și din 2010 nr. 65 poz. 420); sau

(ii) la articolul 53.3 punctul 3 din Legea din 15 iulie 2011 privind profesiile de asistent medical și de moașă (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2011 nr. 174, poz. 1039) și în Regulamentul Ministrului Sănătății din 14 iunie 2012 privind condițiile detaliate referitoare la cursurile de învățământ superior asigurate pentru moașe și asistenți medicali titulari ai unui certificat de studii secundare (examen final matura) și absolvenți ai unei forme de învățământ secundar sanitar sau post-secundar care formează asistenți medicali și moașe (Jurnalul Oficial al Republicii Polone din 2012, poz. 770),

cu scopul de a verifica dacă moașa în cauză posedă un nivel de cunoștințe și de competențe comparabil cu cel al moașelor titulare ale calificărilor enumerate pentru Polonia, la punctul 5.5.2 din anexa V.

▼M1

Articolul 43a

În ceea ce privește titlurile românești de calificare ca moașă, se aplică doar următoarele dispoziții în materie de drepturi dobândite:

În cazul resortisanților din statele membre ale căror titluri oficiale de calificare ca moașă (asistent medical obstetrică-ginecologie) au fost acordate de către România înainte de data aderării și care nu

satisfac cerințele minime în materie de formare stabilite la articolul 40, statele membre recunosc titlurile oficiale de calificare menționate ca fiind suficiente pentru îndeplinirea activităților de moașă, în cazul în care sunt însoțite de un certificat care specifică faptul că acei resortisanți ai statelor membre au exercitat în mod efectiv și legal activități de moașă în România, pentru cel puțin cinci ani consecutivi în decursul celor șapte ani care preced emiterea certificatului.

▼A1

Articolul 43b

Drepturile dobândite ca moașă nu se aplică următoarelor calificări, obținute în Croația înainte de 1 iulie 2013: *viša medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera* (asistentă medicală obstetrică-ginecologie), *medicinska sestra ginekološko-opstetričkog smjera* (infirmieră obstetrică-ginecologie), *viša medicinska sestra primaljskog smjera* (asistentă medicală cu diplomă de moașă), *medicinska sestra primaljskog smjera* (infirmieră cu diplomă de moașă), *ginekološko-opstetrička primalja* (moașă obstetrică-ginecologie) și *primalja* (moașă).

▼B

Secțiunea 7

Farmacist

Articolul 44

Formare de farmacist

(1) Admiterea la formarea de farmacist presupune posesia unei diplome sau a unui certificat care să permită accesul, pentru studiile în cauză, la universități sau la instituții de învățământ superior de un nivel recunoscut ca fiind echivalent ale unui stat membru.

▼M9

(2) Titlurile de calificare de farmacist atestă o formare cu o durată de cel puțin cinci ani, care, în plus, se poate exprima și prin echivalentul în credite ECTS, dintre care cel puțin:

(a) patru ani de formare teoretică și practică cu program integral într-o universitate, într-o instituție de învățământ superior la un nivel recunoscut ca fiind echivalent sau sub supravegherea unei universități;

(b) în cursul sau la finalul formării teoretice și practice, șase luni de stagiu într-o farmacie deschisă publicului sau într-un spital, sub supravegherea serviciului farmaceutic al respectivului spital.

Ciclul de formare menționat la prezentul alineat include cel puțin programa descrisă în anexa V la punctul 5.6.1. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c în ceea ce privește modificarea listei de la punctul 5.6.1 din anexa V, în vederea adaptării acesteia la progresul științific și tehnic, inclusiv la evoluția practicii farmacologice.

Modificările menționate la al doilea paragraf nu atrag după sine o modificare a principiilor legislative esențiale existente în statele membre în legătură cu structura profesiilor în ceea ce privește formarea și condițiile de acces ale persoanelor fizice. Astfel de modificări respectă responsabilitatea statelor membre în ceea ce privește organizarea sistemelor de educație, astfel cum se prevede la articolul 165 alineatul (1) din TFUE.

▼B

(3) Formarea de farmacist garantează că persoana în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și competențe:

(a) cunoștințe corespunzătoare despre medicamente și substanțele utilizate pentru fabricarea produselor medicamentoase;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre tehnologia farmaceutică și controlul fizic, chimic, biologic și microbiologic al produselor medicamentoase;

© cunoștințe corespunzătoare despre metabolism, efectele medicamentelor și acțiunea substanțelor toxice, precum și utilizarea produselor medicamentoase;

(d) cunoștințe corespunzătoare care permit evaluarea datelor științifice privind produsele medicamentoase, pentru a putea furniza pe această bază informații corespunzătoare;

(e) cunoștințe corespunzătoare despre condițiile legale și alte condiții în materie de exercitare a activităților farmaceutice.

Articolul 45

Exercitarea activităților profesionale de farmacist

(1) În sensul prezentei directive, activitățile de farmacist sunt cele ale căror acces și exercitare fac obiectul, în unul sau mai multe state membre, unor condiții de calificare profesională și care sunt deschise titularilor uneia dintre titlurile de calificare prevăzute în anexa V punctul 5.6.2.

▼M9

(2) Statele membre se asigură că titularii unui titlu de calificare universitar sau de un nivel recunoscut ca fiind echivalent în farmacie, care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 44, pot avea acces cel puțin la activitățile menționate în cele ce urmează și le pot exercita, sub rezerva, după caz, a unei cerințe de experiență profesională suplimentară:

(a) pregătirea formei farmaceutice a produselor medicamentoase;

(b) fabricarea și testarea produselor medicamentoase;

© testarea produselor medicamentoase într-un laborator de testare a produselor medicamentoase;

(d) stocarea, conservarea și distribuirea de produse medicamentoase în comerțul cu ridicata;

(e) aprovizionarea, pregătirea, testarea, stocarea, distribuirea și administrarea unor medicamente sigure și eficiente, de calitate cerută, în farmacii deschise publicului;

(f) pregătirea, testarea, stocarea și administrarea unor medicamente sigure și eficiente, având calitatea cerută, în spitale;

(g) furnizarea de informații și consiliere cu privire la medicamente ca atare, inclusiv cu privire la utilizarea lor corespunzătoare;

(h) raportarea reacțiilor adverse ale produselor farmaceutice către autoritățile competente;

- (i) asistență personalizată pacienților care își administrează singuri medicația;
- (j) contribuirea la campanii locale sau naționale privind sănătatea publică.

▼B

(3) Atunci când, într-un stat membru, accesul la una dintre activitățile de farmacist sau exercitarea acesteia este condiționată, în afară de posesia unui titlu de calificare prevăzut în anexa V punctul 5.6.2, de necesitatea unei experiențe profesionale suplimentare, respectivul stat membru recunoaște ca dovadă suficientă în acest sens un certificat al autorităților competente ale statului membru de origine conform căruia persoana în cauză a exercitat respectivele activități în statul membru de origine pe o perioadă egală.

(4) Recunoașterea menționată la alineatul (3) nu se aplică în ceea ce privește experiența profesională de doi ani solicitată de Marele Ducat al Luxemburgului pentru atribuirea unei concesi de stat de farmacie deschisă.

(5) Atunci când, într-un stat membru, la 16 septembrie 1985 se desfășura un concurs pe bază de probe, destinat să selecteze dintre titularii menționați la alineatul (2) pe cei care sunt autorizați să devină proprietari ai noilor farmacii a căror creare a fost decisă în cadrul unui sistem național de repartizare geografică, respectivul stat membru, prin derogare de la alineatul (1), poate să mențină respectivul concurs și să invite resortisanții statelor membre care posedă unul dintre titlurile de calificare ca farmacist prevăzute în anexa V punctul 5.6.2 sau care fac obiectul dispozițiilor articolului 23.

Secțiunea 8

Arhitect

▼M9

Articolul 46

Formarea arhitecților

(1) Formarea pentru profesia de arhitect cuprinde:

(a) un total de cel puțin cinci ani de studii pe bază de program integral într-o universitate sau într-o instituție de învățământ de nivel echivalent care să conducă la promovarea unui examen de nivel universitar; sau

(b) cel puțin patru ani de studii pe bază de program integral într-o universitate sau într-o instituție de învățământ de nivel echivalent, care să conducă la promovarea unui examen de nivel universitar, însoțită de un certificat care să ateste încheierea unui stagi de formare profesională de doi ani, în conformitate cu alineatul (4).

(2) Arhitectura trebuie să constituie componenta principală a studiilor menționate la alineatul (1). Studiile mențin un echilibru între aspectele teoretice și practice ale formării în arhitectură și asigură cel puțin dobândirea următoarelor cunoștințe, abilități și competențe:

(a) capacitatea de a concepe proiecte arhitecturale care să corespundă atât cerințelor estetice, cât și cerințelor tehnice;

(b) cunoștințe corespunzătoare despre istoria și teoriile arhitecturii, precum și despre arte, tehnologii și științe umane conexe;

© cunoștințe despre arte frumoase ca factori ce pot influența calitatea conceperii proiectelor arhitecturale;

(d) cunoștințe corespunzătoare despre urbanism, planificarea și tehnicile aplicate în procesul de planificare;

(e) capacitatea de a înțelege relațiile dintre oameni și creațiile arhitecturale, pe de o parte, și creațiile arhitecturale și mediul lor, pe de altă parte, precum și capacitatea de a înțelege necesitatea de a armoniza creațiile arhitecturale și spațiile în funcție de necesitățile și scara umană;

(f) capacitatea de a înțelege profesia de arhitect și rolul său în societate, în special prin elaborarea de proiecte ținând seama de factorii sociali;

(g) înțelegerea metodelor de cercetare și de pregătire a proiectului de construcție;

(h) cunoștințe despre problemele de proiectare structurală și de construcție și de inginerie asociate proiectării clădirilor;

(i) cunoștințe corespunzătoare despre probleme fizice și tehnologii, precum și despre funcția construcțiilor, astfel încât să le doteze cu toate elementele de confort interior și de protecție climaterică, în cadrul dezvoltării sustenabile;

(j) capacitatea tehnică care să îi permită să conceapă construcții care să îndeplinească cerințele utilizatorilor, respectând totodată limitele impuse de buget și de reglementările în domeniul construcțiilor;

(k) cunoștințe corespunzătoare despre industrii, organizații, reglementări și proceduri care intervin în procesul de concretizare a proiectelor în clădiri și de integrare a planurilor în planificarea generală.

(3) Numărul de ani de studiu academic menționat la alineatele (1) și (2) se poate exprima, în plus, prin echivalentul în credite ECTS.

(4) Stagiul profesional menționat la alineatul (1) litera (b) are loc numai după terminarea primilor trei ani de studiu. Cel puțin un an de stagiul profesional se bazează pe cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite în cursul studiilor menționate la alineatul (2). În acest scop, stagiul profesional se desfășoară sub supravegherea unei persoane sau organism care a fost autorizat de către autoritatea competentă din statul membru de origine. Un astfel de stagiul supravegheat poate avea loc în orice țară. Stagiul profesional este evaluat de autoritatea competentă din statul membru de origine.

Articolul 47

Derogări de la condițiile de formare ca arhitect

Prin derogare de la articolul 46, se recunosc, de asemenea, ca respectând articolul 21: în cadrul promovării sociale sau al studiilor universitare cu frecvență parțială, formarea care îndeplinește cerințele stabilite la articolul 46 alineatul (2), atestată printr-un examen în arhitectură promovat de către un profesionist care lucrează de șapte ani sau mai mult în domeniul arhitecturii sub supravegherea unui arhitect sau a unui birou de arhitectură. Respectivul examen trebuie să fie de

nivel universitar și să fie echivalent cu examenul final menționat la articolul 46 alineatul (1) litera (b).

▼B

Articolul 48

Exercitarea activităților profesionale de arhitect

(1) În sensul prezentei directive, activitățile profesionale de arhitect sunt cele exercitate în mod normal cu titlul profesional de arhitect.

(2) Se consideră că îndeplinesc condițiile necesare pentru a exercita activitățile de arhitect cu titlul profesional de arhitect resortisanții unui stat membru autorizați să poarte acest titlu în aplicarea unei legi care atribuie autorității competente a unui stat membru competența de a acorda acest titlu resortisanților statelor membre care s-au distins în mod deosebit prin calitatea realizărilor lor în domeniul arhitecturii. Un certificat eliberat de statul lor membru de origine trebuie să ateste că activitățile persoanei în cauză se încadrează în domeniul arhitecturii.

Articolul 49

Drepturi dobândite specifice arhitecților

(1) Fiecare stat membru recunoaște titlurile de calificare ca arhitect prevăzute în anexa VI punctul 6, eliberate de alte state membre și care atestă o formare care a început cel târziu în decursul anului academic de referință prevăzut în respectiva anexă, chiar dacă nu îndeplinesc cerințele minime prevăzute la articolul 46, dându-le același efect pe teritoriul său ca și titlurile de calificare ca arhitect pe care el însuși le eliberează în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de arhitect și exercitarea acestora.

Se recunosc, în aceste condiții, certificatele autorităților competente ale Republicii Federale Germania care atestă echivalența titlurilor de calificare eliberate de la 8 mai 1945 de către autoritățile competente ale Republicii Democrate Germania cu titlurile de calificare prevăzute în anexa menționată anterior.

▼M9

(1a) Alineatul (1) se aplică și titlurilor de calificare de arhitect prevăzute în anexa V, în cazul în care formarea a început înainte de 18 ianuarie 2016.

▼B

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), fiecare stat membru recunoaște, acordându-le, în ceea ce privește accesul la activitățile profesionale de arhitect și exercitarea acestora cu titlul profesional de arhitect, același efect pe teritoriul său ca și titlurilor de calificare pe care el însuși le eliberează, certificatele eliberate pentru resortisanții statelor membre de către statele membre care au pus în aplicare norme privind accesul la activitățile de arhitect și exercitarea acestor activități la următoarele date:

(a) la 1 ianuarie 1995, pentru Austria, Finlanda și Suedia;

(b) la 1 mai 2004, pentru Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia;

▼M8

(ba) la 1 iulie 2013, pentru Croația;

▼B

© la 5 august 1987, pentru celelalte state membre.

CertIFICATELE prevăzute la primul paragraf atestă că titularul lor a fost autorizat, până cel târziu la data respectivă, să poarte titlul profesional de arhitect și că s-a consacrat efectiv, în cadrul normelor menționate anterior, activităților în cauză pe o perioadă de cel puțin trei ani consecutivi în decursul ultimilor cinci ani dinaintea datei eliberării certificatului.

▼M9

(3) Fiecare stat membru îi conferă dovezii următoare aceleași efecte pe teritoriul său ca și dovezii de calificare formală pe care o eliberează el însuși în scopul accesului și exercitării activității profesionale a unui arhitect: dovada terminării formării existente la 5 august 1985 și începută cel târziu la 17 ianuarie 2014, oferită de „Fachhochschulen” în Republica Federală Germania într-o perioadă de trei ani, satisfăcând cerințele stabilite la articolul 46 alineatul (2) și dând acces la activitățile menționate la articolul 48 în respectivul stat membru cu titlul profesional de „architect”, în măsura în care formarea a fost urmată de o perioadă de patru ani de experiență profesională în Republica Federală Germania, atestată de un certificat eliberat de autoritatea competentă pe rolul căreia figurează numele arhitectului care dorește să beneficieze de prevederile prezentei directive.

CAPITOLUL IIIA

Recunoașterea automată pe baza principiilor comune de formare

Articolul 49a

Cadru comun de formare

(1) În sensul prezentului articol, „cadru comun de formare” înseamnă un set comun de cunoștințe, abilități și competențe minimale necesare pentru exercitarea unei anumite profesii. Un cadru comun de formare nu înlocuiește programele de formare naționale dacă un stat membru nu decide altfel în temeiul dreptului intern. În scopul accesului la această profesie și a exercitării sale într-un stat membru care reglementează respectiva profesie, un stat membru conferă titlurilor de calificare profesională dobândite pe baza unui astfel de cadru același efect pe teritoriul său ca și titlurile de calificare pe care le eliberează el însuși, cu condiția ca acest cadru să îndeplinească condițiile stabilite la alineatul (2).

(2) Un cadru comun de formare îndeplinește următoarele condiții:

(a) cadrul comun de formare permite mai multor profesioniști să circule dintr-un stat membru în altul;

(b) profesia la care se aplică cadrul comun de formare sau educația și formarea care conduc la aceasta sunt reglementate în cel puțin o treime din toate statele membre;

© setul comun de cunoștințe, abilități și competențe combină cunoștințele, abilitățile și competențele cerute în sistemele de educație și formare care se aplică în cel puțin o treime dintre statele membre; este irelevant dacă respectivele cunoștințe, abilități și competențe au fost dobândite în cadrul unui

curs de formare generală într-o universitate sau o instituție de învățământ superior sau în cadrul unui curs de formare profesională;

(d) cadrul comun de formare se bazează pe nivelurile din CEC, astfel cum sunt definite în anexa II la Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții (27);

(e) profesia în cauză nu este acoperită de un alt cadru comun de formare și nici nu este supusă recunoașterii automate în temeiul capitolului III din titlul III;

(f) cadrul comun de formare a fost elaborat în urma unei proceduri corespunzătoare transparente, inclusiv cu implicarea părților interesate relevante din statele membre în care profesia nu este reglementată;

(g) cadrul comun de formare permite resortisanților din orice stat membru să fie eligibili pentru obținerea calificării profesionale în temeiul unui astfel de cadru fără a fi obligați ca mai întâi să fie membri ai unei organizații profesionale sau să fie înregistrați la o astfel de organizație.

(3) Organizațiile profesionale reprezentative de la nivelul Uniunii, precum și organizațiile profesionale naționale sau autoritățile competente din cel puțin o treime dintre statele membre pot prezenta Comisiei sugestii cu privire la cadrele comune de formare care satisfac condițiile specificate la alineatul (2).

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru a stabili un cadru comun de formare pentru o profesie dată, pe baza condițiilor specificate la alineatul (2) de la prezentul articol.

(5) Un stat membru este exceptat de la obligația de a introduce pe teritoriul său cadrul comun de formare menționat la alineatul (4) și de la obligația de a recunoaște automat calificările profesionale dobândite în temeiul respectivului cadru comun de formare atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) pe teritoriul său nu sunt disponibile instituții de învățământ sau de formare care să ofere o astfel de formare pentru profesia în cauză;

(b) introducerea cadrului comun de formare ar afecta în mod negativ organizarea sistemului său de învățământ și de formare profesională;

© între cadrul comun de formare și formarea obligatorie pe teritoriul său există diferențe substanțiale, care ar atrage după sine riscuri grave la adresa ordinii publice, siguranței publice, sănătății publice sau a siguranței beneficiarilor serviciului sau a protecției mediului.

(6) în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (4), statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre:

(a) calificările naționale și, dacă este cazul, titlurile profesionale naționale care sunt conforme cu cadrul comun de formare; sau

(b) orice recurs la exceptarea menționată la alineatul (5), împreună cu o justificare cu privire la care dintre condițiile menționate la alineatul (4) au fost îndeplinite. În termen de trei luni, Comisia poate solicita clarificări suplimentare, în cazul în care consideră că un stat membru nu a justificat sau a furnizat justificări insuficiente privind îndeplinirea uneia dintre aceste condiții. Statele membre răspund unei astfel de solicitări în termen de trei luni.

Comisia poate adopta un act de punere în aplicare pentru a enumera calificările profesionale naționale și titlurile profesionale naționale care beneficiază de recunoaștere automată în temeiul cadrului comun de formare adoptat în conformitate cu alineatul (4).

(7) Prezentul articol se aplică și specializărilor unei profesii, cu condiția ca aceste specializări să privească activitățile profesionale în cazul cărora accesul și exercitarea sunt reglementate în statele membre, atunci când profesia face deja obiectul recunoașterii automate în temeiul capitolului III din titlul III, însă nu și specializarea în cauză.

Articolul 49b

Teste comune de formare

(1) În sensul prezentului articol, un test comun de formare înseamnă o probă de aptitudini standardizată, disponibilă în toate statele membre participante și rezervată deținătorilor unei anumite calificări profesionale. Reușita la un astfel de test îndrituiește deținătorul unei calificări profesionale specifice să exercite profesia în orice stat membru interesat în aceleași condiții ca și titularii calificărilor profesionale dobândite în acel stat membru.

(2) Testul comun de formare îndeplinește următoarele condiții:

(a) testul comun de formare permite mai multor profesioniști să se circule dintr-un stat membru în altul;

(b) profesia la care se aplică testul comun de formare sau educația și formarea care conduc la aceasta sunt reglementate în cel puțin o treime dintre statele membre;

© testul comun de formare a fost elaborat în urma unei proceduri corespunzătoare transparente, inclusiv cu implicarea părților interesate relevante din statele membre în care profesia nu este reglementată;

(d) testul comun de formare permite resortisanților din orice stat membru să participe la acest test și la organizarea practică a acestor teste în statele membre fără a fi obligați ca mai întâi să fie membri ai unei organizații profesionale sau să fie înregistrați la o astfel de organizație.

(3) Organizațiile profesionale reprezentative de la nivelul Uniunii, precum și organizațiile profesionale naționale sau autoritățile competente din cel puțin o treime dintre statele membre pot prezenta Comisiei sugestii cu privire la testele comune de formare care satisfac condițiile specificate la alineatul (2).

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57c pentru a stabili conținutul unui test comun de formare și condițiile necesare pentru participarea la test și promovarea acestuia.

(5) Un stat membru este exceptat de la obligația de a organiza pe teritoriul său testul comun de formare menționat la alineatul (4) și de la obligația de a recunoaște automat profesioniștii care au promovat testul comun de formare atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) profesia în cauză nu este reglementată pe teritoriul său;

(b) conținutul testului comun de formare nu reduce suficient riscurile grave la adresa sănătății publice sau a siguranței beneficiarilor serviciului, care sunt relevante pe teritoriul său;

© conținutul testului comun de formare ar reduce semnificativ atractivitatea accesului la profesie în raport cu cerințele naționale.

(6) În termen de șase luni de la intrarea în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (4), statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre:

(a) capacitatea disponibilă pentru organizarea unor astfel de teste; sau

(b) orice recurs la exceptarea menționată la alineatul (5), împreună cu justificarea cu privire la care dintre condițiile menționate la alineatul respectiv au fost îndeplinite. În termen de trei luni, Comisia poate solicita clarificări suplimentare, în cazul în care consideră că un stat membru nu a justificat sau a furnizat justificări insuficiente privind îndeplinirea uneia dintre aceste condiții. Statele membre răspund unei astfel de solicitări în termen de trei luni.

Comisia poate adopta un act de punere în aplicare, pentru a enumera statele membre în care urmează să fie organizate testele comune de formare adoptate în conformitate cu alineatul (4), frecvența în decursul unui an calendaristic și alte aranjamente necesare pentru organizarea testelor comune de formare în toate statele membre.

▼B

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune privind stabilirea

Articolul 50

Documente și formalități

(1) Atunci când hotărâsc asupra unei cereri de obținere a autorizației de exercitare a profesiei reglementate în cauză în aplicarea prezentului titlu, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot solicita documentele și certificatele enumerate în anexa VII.

În momentul prezentării lor, documentele prevăzute în anexa VII punctul 1 literele (d), (e) și (f) nu pot fi mai vechi de trei luni.

Statele membre, organismele și alte persoane juridice asigură confidențialitatea informațiilor transmise.

(2) În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare eliberate în acest alt stat membru, precum și, după caz, confirmarea faptului că beneficiarul îndeplinește, în ceea ce privește profesiile prevăzute la capitolul III din prezentul titlu, condițiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 și 46.

(3) În cazul unor îndoieli justificate, atunci când o autoritate competentă a unui stat membru a eliberat un titlu de calificare, astfel cum a fost definit la articolul 3 alineatul (1) litera ©, care include o formare urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriului unui alt stat membru, statul membru gazdă are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare:

(a) în cazul în care formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare;

(b) în cazul în care titlul de calificare eliberat este același cu cel care ar fi fost eliberat în cazul în care ciclul de formare ar fi fost același în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare și

© în cazul în care titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare.

▼M9

(3a) În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a faptului că solicitantul nu este suspendat sau nu are interdicție de exercitare a profesiei ca urmare a unei erori profesionale grave sau a unei condamnări pentru infracțiuni legate de exercitarea activităților sale profesionale.

(3b) Schimbul de informații între autoritățile competente din diferite state membre în temeiul prezentului articol se efectuează prin intermediul IMI.

▼B

(4) Atunci când un stat membru gazdă solicită resortisanților săi depunerea unui jurământ sau a unei declarații solemne pentru a avea acces la o profesie reglementată și în cazul în care formularea respectivului jurământ sau a respectivei declarații nu poate fi utilizată de resortisanții celorlalte state membre, statul membru se asigură că persoana în cauză poate utiliza o formulare echivalentă corespunzătoare.

Articolul 51

Procedură de recunoaștere reciprocă a calificărilor profesionale

(1) Autoritatea competentă a statului membru gazdă confirmă primirea dosarului solicitantului în termen de o lună de la data primirii sale și îl informează, după caz, cu privire la lipsa oricărui document.

(2) Procedura de examinare a unei cereri de obținere a autorizației de a exercita o profesie reglementată trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorității competente a statului membru gazdă, în oricare dintre cazuri, în termen de trei luni de la data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză. Cu toate acestea, acest termen se poate prelungi cu o lună în cazurile reglementate la capitolele I și II din prezentul titlu.

(3) Decizia sau neluarea unei decizii în termenul menționat anterior face obiectul unei acțiuni în justiție în temeiul legislației naționale.

Articolul 52

Utilizarea titlului profesional

(1) Atunci când, într-un stat membru gazdă, utilizarea unui titlu profesional privind una dintre activitățile profesiei în cauză este reglementată, resortisanții celorlalte state membre care sunt autorizați să exercite o profesie reglementată în temeiul titlului III utilizează titlul profesional din statul membru gazdă care, în respectivul stat, corespunde acestei profesii, și utilizează, de asemenea, eventualele sale abrevieri.

(2) Atunci când o profesie este reglementată în statul membru gazdă de către o asociație sau organizație în sensul articolului 3 alineatul (2), resortisanții statelor membre sunt autorizați să utilizeze titlul profesional acordat de respectiva organizație sau asociație, sau abrevierea acestuia, numai în cazul în care prezintă o dovadă că sunt membri ai respectivei organizații sau asociații.

Atunci când condiționează obținerea calității de membru de anumite calificări, asociația sau organizația poate face acest lucru numai în condițiile prevăzute de prezenta directivă în ceea ce privește resortisanții altor state membre care posedă calificări profesionale.

▼M9

(3) Un stat membru nu poate rezerva utilizarea titlului profesional pentru titularii calificărilor profesionale dacă nu a notificat asociația sau organizația în cauză Comisiei și celorlalte state membre în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).

▼B

TITLUL IV

NORME PRIVIND EXERCITAREA PROFESIEI

▼M9

Articolul 53

Cunoștințe lingvistice

(1) Profesioniștii care beneficiază de recunoașterea calificărilor profesionale au de asemenea cunoștințe lingvistice necesare pentru exercitarea profesiei în statul membru gazdă.

(2) Un stat membru se asigură că orice control efectuat de către autoritatea competentă să controleze respectarea obligației în temeiul alineatului (1) sau sub supravegherea acesteia se limitează la cunoașterea unei limbi oficiale a statului membru gazdă sau a unei limbi administrative a statului membru gazdă, cu condiția ca aceasta din urmă să fie și o limbă oficială a Uniunii.

(3) Dacă profesia de exercitat prezintă implicații legate de siguranța pacienților, pot fi impuse controale efectuate în conformitate cu alineatul (2). Pot fi impuse controale în legătură cu alte profesii în cazul în care există îndoieli serioase și concrete despre gradul de cunoaștere a limbii de către profesionist în privința activităților profesionale pe care intenționează să le desfășoare.

Controalele pot fi efectuate numai după emiterea unui card profesional european în conformitate cu articolul 4d sau după recunoașterea unei calificări profesionale, după caz.

(4) Orice control lingvistic este proporțional cu activitatea care urmează a fi desfășurată. Profesionistul în cauză are dreptul de a exercita o cale de atac împotriva acestor acțiuni de control în temeiul dreptului intern.

▼B

Articolul 54

Utilizarea titlurilor de calificare

Fără a aduce atingere articolelor 7 și 52, statul membru gazdă se asigură de recunoașterea dreptului persoanelor interesate de a-și utiliza titlul de calificare care li s-au conferit în statul membru de origine și, eventual, abrevierea acestora, în limba respectivului stat. Statul membru gazdă poate prevedea ca titlul să fie urmat de denumirea și adresa instituției sau comisiei care l-a eliberat. Atunci când titlul de calificare din statul membru de origine poate fi confundat în statul membru gazdă cu un titlu care necesită, în respectivul stat membru gazdă, o formare suplimentară care nu a fost urmată de beneficiar, respectivul stat membru gazdă poate solicita ca acesta să utilizeze titlul de calificare din statul membru de origine într-o formă adecvată, indicată de statul membru gazdă.

Articolul 55

Aprobarea din partea caselor de asigurări de sănătate

Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (1) și articolului 6 primul paragraf litera (b), statele membre care solicită persoanelor care și-au obținut calificările profesionale pe teritoriul lor efectuarea unui stagiu pregătitor și/sau a unei perioade de experiență profesională pentru a fi aprobate de o casă de asigurări de sănătate exceptează de la această obligație titularii de calificări profesionale de medic și de medic dentist obținute într-un alt stat membru.

▼M9

Articolul 55a

Recunoașterea stagiului profesional

(1) Dacă accesul la o profesie reglementată în statul membru de origine este condiționat de efectuarea unui stagiul profesional, autoritatea competentă a statului membru de origine recunoaște stagiile profesionale efectuate într-un alt stat membru, atunci când analizează o cerere de autorizare a exercitării profesiei reglementate, cu condiția ca stagiul să fie în acord cu orientările publicate menționate la alineatul (2) și ia în considerare stagiile profesionale efectuate într-o țară terță. Statele membre pot stabili însă, în legislația națională, o limită rezonabilă privind durata părții din stagiul profesional care se poate desfășura în străinătate.

(2) Recunoașterea stagiului profesional nu înlocuiește nicio cerință instituită pentru promovarea unui examen în vederea obținerii accesului la profesia în cauză. Autoritățile competente publică orientări cu privire la organizarea și recunoașterea stagiilor profesionale efectuate într-un alt stat membru sau într-o țară terță, în special cu privire la rolul supraveghetorului stagiului profesional.

▼M9

TITLUL V

COOPERARE ADMINISTRATIVĂ ȘI RESPONSABILITATE FAȚĂ DE CETĂȚENI

PENTRU PUNEREA ÎN APLICARE

▼B

Articolul 56

Autorități competente

(1) Autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine colaborează îndeaproape și își acordă asistență reciprocă pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei directive. Ele asigură confidențialitatea informațiilor pe care le schimbă.

(2) ►M9 Autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine fac schimb de informații referitoare la măsuri disciplinare sau sancțiuni penale impuse sau orice alte circumstanțe specifice grave care pot avea consecințe asupra desfășurării activităților în temeiul prezentei directive. În acest sens, acestea respectă normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Directivele 95/46/CE și 2002/58/CE. ◀

Statul membru de origine examinează veridicitatea faptelor, iar autoritățile sale decid cu privire la natura și amploarea investigațiilor pe care trebuie să le realizeze și comunică statului membru gazdă concluziile rezultate din informațiile transmise.

▼M9

(2a) În sensul alineatelor (1) și (2), autoritățile competente utilizează IMI.

▼B

(3) Fiecare stat membru desemnează, până la 20 octombrie 2007, autoritățile și organismele competente autorizate să elibereze sau să primească titlurile de calificare și alte documente sau informații, precum și pe cele autorizate să primească cererile și să ia deciziile prevăzute în prezenta directivă și informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

▼M9

(4) Fiecare stat membru desemnează un coordonator al activităților autorităților competente menționate la alineatul (1) și informează celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.

Sarcinile coordonatorilor sunt:

(a) să promoveze o aplicare uniformă a prezentei directive;

(b) să colecteze toate informațiile relevante pentru punerea în aplicare a prezentei directive, precum cele privind condițiile de acces la profesiile reglementate în statele membre;

© să examineze sugestiile referitoare la cadrele comune de formare și la testele comune de formare;

(d) să facă schimb de informații și de bune practici în scopul optimizării dezvoltării profesionale continue în statele membre;

(e) să facă schimb de informații și de bune practici privind aplicarea măsurilor compensatorii menționate la articolul 14.

În scopul îndeplinirii sarcinilor stabilite la litera (b) de la prezentul alineat, coordonatorii pot solicita ajutor de la centrele de asistență menționate la articolul 57b.

▼M9

Articolul 56a

Mecanismul de alertă

(1) Autoritățile competente dintr-un stat membru informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la un profesionist căruia i s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare, pe teritoriul statului membru respectiv, chiar și cu caracter temporar, următoarele activități profesionale, în întregime sau în parte:

(a) medic și medic generalist care deține titlul de calificare menționat la punctele 5.1.1. și 5.1.4 din anexa V;

(b) medic specialist care deține un titlu menționat la punctul 5.1.3 din anexa V;

© asistent medical generalist care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.2.2 din anexa V;

(d) medic dentist care deține un titlu de calificare menționat la punctul 5.3.2 din anexa V;

(e) dentiști specialiști care dețin titlul de calificare menționat la punctul 5.3.3 din anexa V;

(f) medic veterinar care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.4.2 din anexa V;

(g) moașă care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.5.2 din anexa V;

(h) farmacist care deține titlul de calificare menționat la punctul 5.6.2 din anexa V;

(i) titulari ai certificatelor menționate la punctul 2 din anexa VII care atestă că titularul a efectuat o formare care îndeplinește cerințele minime enumerate la articolele 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 sau, respectiv, 44, dar care a început mai devreme decât datele de referință ale calificărilor enumerate la punctele 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 din anexa V;

(j) titulari ai certificatelor de drepturi dobândite astfel cum sunt menționate la articolele 23, 27, 29, 33, 33a, 37, 43 și 43a;

(k) alți profesioniști care exercită activități care au implicații în ceea ce privește siguranța pacienților, atunci când profesionistul exercită o profesie reglementată în statul membru respectiv;

(l) profesioniști care desfășoară activități legate de educarea minorilor, inclusiv îngrijirea copiilor și educarea copiilor de vârstă mică, atunci când profesionistul exercită o profesie reglementată în statul membru respectiv.

(2) Autoritățile competente transmit informațiile menționate la alineatul (1) prin alertă în cadrul IMI cel târziu în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicere, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către profesionistul în cauză. Aceste informații se limitează la cele ce urmează:

(a) identitatea profesionistului;

(b) profesia în cauză;

© informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;

(d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției și

(e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția;

(3) Cel târziu în termen de trei zile de la data adoptării hotărârii instanței, autoritățile competente ale unui stat membru interesat informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea unei calificări în temeiul prezentei directive și în cazul cărora instanțele au constatat ulterior că au făcut uz, în acest context, de titluri falsificate de calificare profesională.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații menționate la alineatele (1) și (3) se realizează în conformitate cu Directivele 95/46/CE și 2002/58/CE. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Comisie se realizează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(5) Autoritățile competente din toate statele membre sunt informate fără întârziere atunci când expiră o interdicție sau o restricție menționată la alineatul (1). În acest scop, autoritățile competente a statului membru care furnizează informațiile în conformitate cu alineatul (1) i se solicită, de asemenea, să indice data expirării și orice altă schimbare ulterioară respectivei date.

(6) Statele membre dispun că profesioniștii cu privire la care se trimit alerte altor state membre sunt informați în scris cu privire la deciziile în ceea ce privește alertele, în același timp cu alerta în sine, au posibilitatea de a contesta decizia în conformitate cu legislația națională sau pot solicita rectificarea unor astfel de decizii și au posibilitatea de a obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat prin alerte false trimise altor state membre, iar, în astfel de cazuri, decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

(7) Datele privind alertele pot fi prelucrate în sistemul IMI atâta timp cât sunt valabile. Alertele vor fi șterse în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției menționate la alineatul (1).

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru aplicarea mecanismului de alertă. Actele de punere în aplicare respective includ dispoziții referitoare la autoritățile competente care au dreptul de a trimite sau de a primi alerte și referitoare la retragerea și închiderea alertelor, și măsuri pentru a asigura prelucrarea în siguranță a datelor. Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 58 alineatul (2).

▼M9

Articolul 57

Accesul central online la informații

(1) Statele membre se asigură că următoarele informații sunt disponibile online prin intermediul ghișeeilor unice menționate la articolul 6 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (28) și actualizate regulat:

(a) o listă a tuturor profesiilor reglementate în statul membru, inclusiv date de contact ale autorităților

competente pentru fiecare profesie reglementată și ale centrelor de asistență prevăzute la articolul 57b;

(b) o listă a profesiilor pentru care este disponibil un card profesional european, funcționarea cardului respectiv, inclusiv toate taxele aferente de plătit de către profesioniști și autoritățile competente pentru eliberarea cardului;

© o listă a tuturor profesiilor pentru care statul membru aplică articolul 7 alineatul (4) în temeiul actelor cu putere de lege și a actelor administrative;

(d) o listă a formelor de educație și formare reglementate și de formare cu structură specială menționate la articolul 11 litera © punctul (ii);

(e) cerințele și procedurile menționate la articolele 7, 50, 51 și 53 pentru profesiile reglementate în statul membru, inclusiv toate tarifele aferente care trebuie plătite de către cetățeni și documentele care trebuie depuse de către cetățeni la autoritățile competente;

(f) detalii cu privire la modalitatea de a contesta, în temeiul actelor cu putere de lege și a actelor administrative, deciziile autorităților competente adoptate în temeiul prezentei directive.

(2) Statele membre se asigură că informațiile prevăzute la alineatul (1) se furnizează de o manieră clară și cuprinzătoare pentru utilizatori, că sunt ușor accesibile de la distanță și prin mijloace electronice și că sunt actualizate.

(3) Statele membre se asigură că oricărei solicitări de informații adresate ghișeului unic i se răspunde în cel mai scurt timp posibil.

(4) Statele membre și Comisia iau măsuri de însoțire pentru a încuraja ghișeele unice să pună la dispoziție informațiile prevăzute la alineatul (1) în alte limbi oficiale ale Uniunii. Aceasta nu afectează legislația statelor membre cu privire la utilizarea limbilor pe teritoriile lor.

(5) Statele membre cooperează între ele și cu Comisia în scopul punerii în aplicare a alineatelor (1), (2) și (4).

▼M9

Articolul 57a

Proceduri prin mijloace electronice

(1) Statele membre se asigură că toate cerințele, procedurile și formalitățile legate de accesul la aspecte reglementate de prezenta directivă pot fi îndeplinite cu ușurință, de la distanță și prin mijloace electronice, prin intermediul ghișeului unic relevant sau al autorităților competente relevante. Aceasta nu împiedică autoritățile competente ale statelor membre să solicite ulterior copii certificate, în cazul în care există îndoieli justificate și atunci când este strict necesar.

(2) Alineatul (1) nu se aplică pentru desfășurarea unei perioade de adaptare sau a unei probe de aptitudini.

(3) În cazul în care se justifică solicitarea de către statele membre a semnăturilor electronice avansate astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile

electronice (29), pentru îndeplinirea procedurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre acceptă semnături electronice în conformitate cu Decizia 2009/767/CE a Comisiei din 16 octombrie 2009 de stabilire a unor măsuri de facilitare a utilizării procedurilor prin mijloace electronice prin intermediul „ghișeelelor unice” în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne (30) și asigură mijloace tehnice pentru prelucrarea documentelor cu semnătură electronică avansată în formate definite prin Decizia 2011/130/UE a Comisiei din 25 februarie 2011 de stabilire a unor cerințe minime pentru tratamentul transfrontalier al documentelor semnate electronic de autoritățile competente în temeiul Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile în cadrul pieței interne (31).

(4) Toate procedurile se desfășoară în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2006/123/CE privind ghișeele unice. Termenele procedurale stabilite la articolul 7 alineatul (4) și la articolul 51 din prezenta directivă încep în momentul în care un cetățean a depus o cerere sau orice document lipsă la un ghișeu unic sau direct la autoritatea competentă relevantă. Solicitățile de copii certificate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol nu sunt considerate drept solicitare de documente lipsă.

Articolul 57b

Centre de asistență

(1) Fiecare stat membru desemnează până la 18 ianuarie 2016 un centru de asistență a cărui sarcină este de a furniza cetățenilor și centrelor de asistență din celelalte state membre asistență privind recunoașterea calificărilor profesionale prevăzută de prezenta directivă, inclusiv informații privind legislația națională care reglementează profesiile și exercitarea acestora, legislația socială și, după caz, normele de deontologie.

(2) Centrele de asistență din statele membre gazdă asistă cetățenii în exercitarea drepturilor conferite de prezenta directivă, după caz, în cooperare cu centrul de asistență din statul membru de origine și autoritățile competente și ghișeele unice din statul membru gazdă.

(3) Orice autoritate competentă din statul membru de origine sau gazdă trebuie să coopereze pe deplin cu centrul de asistență din statul membru gazdă și, dacă este cazul, din statul membru de origine și să ofere, la cererea acestor centre de asistență, toate informațiile relevante cu privire la cazurile individuale cu respectarea normelor de protecție a datelor, în conformitate cu Directivele 95/46/CE și 2002/58/CE.

(4) La cererea Comisiei, centrele de asistență o informează cu privire la rezultatul anchetelor în care sunt implicate în termen de două luni de la primirea acestei cereri.

Articolul 57c

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 20, articolul 21 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 21a alineatul (4), articolul 25 alineatul (5), articolul 26 al doilea paragraf, articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 35 alineatele (4) și (5), articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 40 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 49a alineatul (4) și articolul 49b alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani

de la 17 ianuarie 2014. Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe cu cel târziu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 20, articolul 21 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 21a alineatul (4), articolul 25 alineatul (5), articolul 26 al doilea paragraf, articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 35 alineatele (4) și (5), articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 40 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 49a alineatul (4) și articolul 49b alineatul (4) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta produce efecte începând cu ziua următoare publicării deciziei în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară, precizată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunuia dintre actele delegate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 20, articolul 21 alineatul (6) al doilea paragraf, articolul 21a alineatul (4), articolul 25 alineatul (5), articolul 26 al doilea paragraf, articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 34 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 35 alineatele (4) și (5), articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 40 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf, articolul 49a alineatul (4) și articolul 49b alineatul (4) intră în vigoare numai dacă Parlamentul European sau de Consiliul nu au formulat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

▼M9

Articolul 58

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de un Comitet pentru recunoașterea calificărilor profesionale. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 59

Transparența

(1) Statele membre notifică Comisiei până la 18 ianuarie 2016 o listă a profesiilor reglementate existente, specificând activitățile acoperite de fiecare profesie, și o listă a formelor de educație și formare reglementate și de formare cu structură specială menționate la articolul 11 litera © punctul (ii) pe teritoriul lor. Orice modificare a acestor liste se notifică, de asemenea, Comisiei, fără întârziere nejustificată. Comisia creează și gestionează o bază de date disponibilă publicului a profesiilor reglementate, care include o descriere generală a activităților care corespund fiecărei profesii.

(2) Până la 18 ianuarie 2016, statele membre notifică Comisiei lista profesiilor pentru care, în temeiul articolului 7 alineatul (4) este necesară o verificare prealabilă a calificărilor. Statele membre furnizează Comisiei o justificare specifică pentru includerea pe acea listă a fiecăreia dintre aceste profesii.

(3) Statele membre examinează dacă cerințele din cadrul sistemului lor juridic care restricționează accesul la o profesie sau exercitarea acesteia pentru titularii unei anumite calificări profesionale, inclusiv utilizarea titlurilor profesionale și activitățile profesionale permise în temeiul acestor titluri, menționate în prezentul articol ca „cerințe”, sunt compatibile cu următoarele principii:

(a) cerințele nu trebuie să fie direct sau indirect discriminatorii pe bază de cetățenie sau reședință;

(b) cerințele trebuie să fie justificate prin motive imperative de interes general;

© cerințele trebuie să fie adecvate pentru asigurarea îndeplinirii obiectivului urmărit și nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

(4) Alineatul (1) se aplică și profesiilor reglementate într-un stat membru de către o asociație sau organizație în sensul articolului 3 alineatul (2) și oricăror cerințe legate de calitatea de membru al asociațiilor sau organizațiilor respective.

(5) Până la 18 ianuarie 2016, statele membre transmit Comisiei informații privind cerințele pe care intenționează să le păstreze și motivele pentru care consideră că cerințele respective sunt conforme cu alineatul (3). Statele membre transmit informații privind cerințele pe care le introduc ulterior și motivele pentru care consideră că cerințele respective sunt conforme cu alineatul (3) în termen de șase luni de la adoptarea măsurii.

(6) Până la 18 ianuarie 2016 și apoi din doi în doi ani, statele membre prezintă, de asemenea, Comisiei un raport privind cerințele pe care le-au înlăturat sau le-au făcut mai puțin stricte.

(7) Comisia înaintează rapoartele menționate la alineatul (6) celorlalte state membre, care își prezintă observațiile în termen de șase luni. În același termen de șase luni, Comisia consultă părțile interesate, inclusiv reprezentanții profesiilor în cauză.

(8) Comisia prezintă un raport de sinteză pe baza informațiilor furnizate de statele membre grupului de coordonatori instituit în temeiul Deciziei 2007/172/CE a Comisiei din 19 martie 2007 de instituire a grupului de coordonatori pentru recunoașterea calificărilor profesionale (32), care poate formula observații.

(9) Având în vedere observațiile menționate la alineatele (7) și (8), Comisia, până la 18 ianuarie 2017, își prezintă constatările finale Parlamentului European și Consiliului, însoțite, după caz, de propuneri pentru inițiative suplimentare.

▼B

TITLUL VI

ALTE DISPOZIȚII

Articolul 60

Rapoarte

(1) De la 20 octombrie 2007, statele membre prezintă Comisiei, la fiecare doi ani, un raport privind punerea în aplicare a sistemului introdus. În afară de observații generale, acest raport cuprinde un rezumat statistic al deciziilor luate, precum și o descriere a principalelor probleme care decurg din punerea în aplicare a prezentei directive.

Cu începere de la 18 ianuarie 2016, rezumatul statistic al deciziilor luate menționat la primul paragraf cuprinde informații detaliate privind numărul și tipurile de decizii luate în conformitate cu această directivă, inclusiv tipurile de decizii privind accesul parțial luate de autoritățile competente în conformitate cu articolul 4f și o descriere a principalelor probleme rezultate din aplicarea prezentei directive.

(2) Până la 18 ianuarie 2019 și ulterior din cinci în cinci ani, Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.

Primul astfel de raport se concentrează, în special, asupra elementelor noi introduse în această directivă și analizează, în special, următoarele aspecte:

(a) funcționarea cardului profesional european;

(b) modernizarea cunoștințelor, abilităților și competențelor pentru profesiile acoperite de capitolul III din titlul III, inclusiv lista de competențe menționată la articolul 31 alineatul (7);

© funcționarea cadrelor comune de formare și a testelor comune de formare;

(d) rezultatele programului special de revalorizare stipulat de actele cu putere de lege și actele administrative românești pentru deținătorii titlurilor de calificare menționate la articolul 33a, precum și pentru deținătorii de titluri de calificare de nivel post-secundar, în vederea evaluării necesității de a revizui dispozițiile actuale care reglementează regimul drepturilor dobândite aplicabil titlurilor de calificare românești de asistent medical generalist.

Statele membre furnizează toate informațiile necesare pentru pregătirea respectivului raport.

Articolul 61

Clauză de derogare

În cazul în care, pentru aplicarea unei dispoziții a prezentei directive, un stat membru întâmpină dificultăți majore în anumite domenii, Comisia examinează respectivele dificultăți în colaborare cu statul membru în cauză.

După caz, Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a permite statului membru respectiv să deroge de la dispoziția în cauză pentru o perioadă limitată.

Articolul 62

Abrogarea

Directivele 77/452/CEE, 77/453/CEE, 78/686/CEE, 78/687/CEE, 78/1026/CEE, 78/1027/CEE, 80/154/CEE, 80/155/CEE, 85/384/CEE, 85/432/CEE, 85/433/CEE, 89/48/CEE, 92/51/CEE, 93/16/CEE și 1999/42/CE se abrogă cu efect de la 20 octombrie 2007. Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă, iar actele adoptate în temeiul respectivelor directive nu sunt afectate de abrogarea lor.

Articolul 63

Transpunerea

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 20 octombrie 2007. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 64

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 65

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

ANEXA I

Lista asociațiilor sau organizațiilor profesionale care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2)

IRLANDA (33)

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland (34)
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland (34)

3. The Association of Certified Accountants (34)

4. Institution of Engineers of Ireland

5. Irish Planning Institute

REGATUL UNIT

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales

2. Institute of Chartered Accountants of Scotland

3. Institute of Chartered Accountants in Ireland

4. Chartered Association of Certified Accountants

5. Chartered Institute of Loss Adjusters

6. Chartered Institute of Management Accountants

7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators

8. Chartered Insurance Institute

9. Institute of Actuaries

10. Faculty of Actuaries

11. Chartered Institute of Bankers

12. Institute of Bankers in Scotland

13. Royal Institution of Chartered Surveyors

14. Royal Town Planning Institute

15. Chartered Society of Physiotherapy

16. Royal Society of Chemistry

17. British Psychological Society

18. Library Association

19. Institute of Chartered Foresters

20. Chartered Institute of Building

21. Engineering Council

22. Institute of Energy

23. Institution of Structural Engineers

24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers
28. Institution of Gas Engineers
29. Institution of Mechanical Engineers
30. Institution of Chemical Engineers
31. Institution of Production Engineers
32. Institution of Marine Engineers
33. Royal Institution of Naval Architects
34. Royal Aeronautical Society
35. Institute of Metals
36. Chartered Institution of Building Services Engineers
37. Institute of Measurement and Control
38. British Computer Society

▼M9 —————

▼B

ANEXA IV

Activități pe categorii de experiență profesională prevăzute la articolele 17, 18 și 19

Lista I - Grupe care intră sub incidența Directivei 64/427/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 69/77/CEE, și a directivelor 68/366/CEE și 82/489/CEE

Lista II - Grupe care intră sub incidența directivelor 75/368/CEE, 75/369/CEE și 82/470/CEE

Lista III - Directivele 64/222/CEE, 68/364/CEE, 68/368/CEE, 75/368/CEE, 75/369/CEE, 70/523/CEE și 82/470/CEE

Filter:

Lista	Directiva	ID	Grupa / Fosta grupă
Lista I	Directiva 64/427/CEE	23	Producția de textile

Lista	Directiva	ID	Grupa / Fosta grupă
Lista I	Directiva 64/427/CEE	232	Fabricarea și prelucrarea de materiale textile pe mașini pentru lână cardată
Lista I	Directiva 64/427/CEE	233	Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru bumbac
Lista I	Directiva 64/427/CEE	234	Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru mătase
Lista I	Directiva 64/427/CEE	235	Fabricarea și prelucrarea materialelor textile pe mașini pentru in și cânepă
Lista I	Directiva 64/427/CEE	236	Alte industrii de fibre textile (iută, fibre dure etc.), funii și frânghii
Lista I	Directiva 64/427/CEE	237	Fabricarea de obiecte tricotate și croșetate
Lista I	Directiva 64/427/CEE	238	Finisaje textile
Lista I	Directiva 64/427/CEE	239	Alte industrii textile
Lista I	Directiva 64/427/CEE	24	Producția de încălțăminte, alte articole de confecții și lenjerie de pat
Lista I	Directiva 64/427/CEE	241	Producția de încălțăminte (cu excepția celei din cauciuc sau lemn), cu ajutorul mașinilor
Lista I	Directiva 64/427/CEE	242	Încălțăminte lucrată manual și reparații
Lista I	Directiva 64/427/CEE	243	Fabricarea confecțiilor (cu excepția celor din blană)
Lista I	Directiva 64/427/CEE	244	Fabricarea de saltele și lenjerie de pat
Lista I	Directiva 64/427/CEE	245	Industriile pielăriei și blănurilor
Lista I	Directiva 64/427/CEE	25	Producția de lemn și plută (cu excepția producției de mobilă din lemn)
Lista I	Directiva 64/427/CEE	251	Debitarea și prepararea industrială a lemnului
Lista I	Directiva 64/427/CEE	252	Fabricarea de produse de lemn semifinite
Lista I	Directiva 64/427/CEE	253	Producția de serie a materialelor de construcție din lemn, inclusiv pardoseli
Lista I	Directiva 64/427/CEE	254	Fabricarea de containere de lemn
Lista I	Directiva 64/427/CEE	255	Fabricarea altor articole din lemn (cu excepția mobilei)
Lista I	Directiva 64/427/CEE	259	Fabricarea de articole din pai, plută, împletituri din nuiile și trestie; fabricarea de perii
Lista I	Directiva 64/427/CEE	26	Producția de mobilă din lemn
Lista I	Directiva 64/427/CEE	260	Producția de mobilă din lemn
Lista I	Directiva 64/427/CEE	27	Producția de hârtie și articole de hârtie
Lista I	Directiva 64/427/CEE	271	Fabricarea celulozei, hârtiei și cartonului
Lista I	Directiva 64/427/CEE	272	Prelucrarea hârtiei și cartonului și fabricarea de articole din celuloză
Lista I	Directiva 64/427/CEE	28	Tipărire, editare și industriile conexe
Lista I	Directiva 64/427/CEE	280	Tipărire, editare și industriile conexe
Lista I	Directiva 64/427/CEE	29	Industria pielăriei
Lista I	Directiva 64/427/CEE	291	Tăbăcării și ateliere de finisare a pieilor
Lista I	Directiva 64/427/CEE	292	Fabricarea de articole din piele
Lista I	Directiva 64/427/CEE	30	Industria cauciucului și a materialelor plastice, a fibrelor artificiale și a produselor amilacee
Lista I	Directiva 64/427/CEE	301	Prelucrarea cauciucului și a azbestului
Lista I	Directiva 64/427/CEE	302	Prelucrarea materialelor plastice

Lista	Directiva	ID	Grupa / Fosta grupă
Lista I	Directiva 64/427/CEE	303	Fabricarea fibrelor artificiale
Lista I	Directiva 64/427/CEE	31	Industria chimică
Lista I	Directiva 64/427/CEE	311	Fabricarea materiilor chimice de bază și prelucrarea lor
Lista I	Directiva 64/427/CEE	312	Fabricarea specializată a produselor chimice, în special pentru utilizare în industrie și agricultură (inclusiv fabricarea pentru uz industrial a grăsimilor și uleiurilor vegetale sau animale (din grupa ISIC 312))
Lista I	Directiva 64/427/CEE	313	Fabricarea specializată de produse chimice, în special pentru uz gospodăresc sau administrativ [exclusiv fabricarea de produse medicinale și farmaceutice (fosta grupă ISIC 319)]
Lista I	Directiva 64/427/CEE	32	Industria petrolieră
Lista I	Directiva 64/427/CEE	320	Industria petrolieră
Lista I	Directiva 64/427/CEE	33	Fabricarea produselor minerale nemetalice
Lista I	Directiva 64/427/CEE	331	Fabricarea de articole din argilă structurală
Lista I	Directiva 64/427/CEE	332	Fabricarea sticlei și a articolelor din sticlă
Lista I	Directiva 64/427/CEE	333	Fabricarea de produse din ceramică, inclusiv articole refractare
Lista I	Directiva 64/427/CEE	334	Fabricarea cimentului, varului și gipsului
Lista I	Directiva 64/427/CEE	335	Fabricarea materialelor structurale din beton, ciment și gips
Lista I	Directiva 64/427/CEE	339	Prelucrarea pietrei și fabricarea altor produse minerale nemetalice
Lista I	Directiva 64/427/CEE	34	Fabricarea și tratarea primară a metalelor feroase și neferoase
Lista I	Directiva 64/427/CEE	341	Industria siderurgică (așa cum este definită în Tratatul CECO, inclusiv uzinele de cocsificare integrate în combine siderurgice)
Lista I	Directiva 64/427/CEE	342	Fabricarea de țevi de oțel
Lista I	Directiva 64/427/CEE	343	Trefilarea sârmei, trefilarea la rece, laminarea la rece a benzilor, profilarea la rece
Lista I	Directiva 64/427/CEE	344	Fabricarea și tratamentele primare ale metalelor neferoase
Lista I	Directiva 64/427/CEE	345	Topitorii de metale feroase și neferoase
Lista I	Directiva 64/427/CEE	35	Producția de produse metalice (cu excepția mașinilor și echipamentelor de transport)
Lista I	Directiva 64/427/CEE	351	Forjare, matrițare și presare
Lista I	Directiva 64/427/CEE	352	Tratamente secundare și tratamente de suprafață
Lista I	Directiva 64/427/CEE	353	Structuri metalice
Lista I	Directiva 64/427/CEE	354	Fabricarea de cazane și produse industriale tubulare
Lista I	Directiva 64/427/CEE	355	Fabricarea de unelte și articole finite din metal (cu excepția echipamentelor electrice)
Lista I	Directiva 64/427/CEE	359	Activități auxiliare în construcția de mașini
Lista I	Directiva 64/427/CEE	36	Producția de mașini, altele decât cele electrice
Lista I	Directiva 64/427/CEE	361	Fabricarea de mașini agricole și tractoare
Lista I	Directiva 64/427/CEE	362	Fabricarea de echipament de birotică
Lista I	Directiva 64/427/CEE	363	Fabricarea de mașini-unelte de prelucrare a metalelor și de elemente și piese pentru acestea și pentru alte utilaje de forță
Lista I	Directiva 64/427/CEE	364	Fabricarea de mașini pentru textile și accesorii, fabricarea de mașini de cusut
Lista I	Directiva 64/427/CEE	365	Fabricarea de mașini și echipamente pentru industria alimentară și a băuturilor și pentru industria chimică și industrii conexe

Lista	Directiva	ID	Grupa / Fosta grupă
Lista I	Directiva 64/427/CEE	366	Fabricarea de instalații și echipamente pentru minerit, topitorii și oțelării și pentru industria construcțiilor; fabricarea de echipament cu acționare mecanică
Lista I	Directiva 64/427/CEE	367	Fabricarea de echipamente de transmisie
Lista I	Directiva 64/427/CEE	368	Fabricarea de mașini pentru alte scopuri industriale specifice
Lista I	Directiva 64/427/CEE	369	Fabricarea de alte mașini și echipamente ne-electrice
Lista I	Directiva 64/427/CEE	37	Electrotehnică
Lista I	Directiva 64/427/CEE	371	Fabricarea de fire și cabluri electrice
Lista I	Directiva 64/427/CEE	372	Fabricarea de motoare, generatoare, transformatoare, schimbătoare și alte echipamente similare pentru furnizarea energiei electrice
Lista I	Directiva 64/427/CEE	373	Fabricarea de echipamente electrice pentru uz comercial direct
Lista I	Directiva 64/427/CEE	374	Fabricarea de echipamente de telecomunicații, contoare, alte aparate de măsură și echipamente electro-medicale
Lista I	Directiva 64/427/CEE	375	Fabricarea de echipamente electronice, receptoare radio și TV, echipament audio
Lista I	Directiva 64/427/CEE	376	Fabricarea de aparate electrice de uz gospodăresc
Lista I	Directiva 64/427/CEE	377	Fabricarea de lămpi și echipamente de iluminat
Lista I	Directiva 64/427/CEE	378	Fabricarea de baterii și acumulatori
Lista I	Directiva 64/427/CEE	379	Reparații, asamblare și instalarea specializată a echipamentelor electrice
Lista I	Directiva 64/427/CEE	38	Fabricarea de echipamente de transport
Lista I	Directiva 64/427/CEE	383	Fabricarea de autovehicule și piese pentru acestea
Lista I	Directiva 64/427/CEE	384	Reparații la autovehicule, motociclete și biciclete
Lista I	Directiva 64/427/CEE	385	Fabricarea de motociclete, biciclete și piese pentru acestea
Lista I	Directiva 64/427/CEE	389	Fabricarea de echipamente de transport care nu sunt clasificate în alt loc
Lista I	Directiva 64/427/CEE	39	Diverse industrii prelucrătoare
Lista I	Directiva 64/427/CEE	391	Fabricarea de aparate de precizie și de instrumente de măsură și control
Lista I	Directiva 64/427/CEE	392	Fabricarea de instrumente și echipamente medicale-chirurgicale și de aparate ortopedice (cu excepția încălțămintei ortopedice)
Lista I	Directiva 64/427/CEE	393	Fabricarea de echipament fotografic și optic
Lista I	Directiva 64/427/CEE	394	Fabricarea și repararea ceasurilor
Lista I	Directiva 64/427/CEE	395	Fabricarea bijuteriilor și prelucrarea metalelor prețioase
Lista I	Directiva 64/427/CEE	396	Fabricarea și repararea instrumentelor muzicale
Lista I	Directiva 64/427/CEE	397	Fabricarea de jocuri, jucării și articole de sport
Lista I	Directiva 64/427/CEE	399	Alte industrii manufacturiere
Lista I	Directiva 64/427/CEE	40	Construcții
Lista I	Directiva 64/427/CEE	400	Construcții (nespecializate); demolări
Lista I	Directiva 64/427/CEE	401	Construcția de clădiri (locuințe sau altele)
Lista I	Directiva 64/427/CEE	402	Construcții civile; construcția de drumuri, poduri, căi ferate etc.
Lista I	Directiva 64/427/CEE	403	Lucrări de instalații
Lista I	Directiva 64/427/CEE	404	Decorare și finisare

Lista	Directiva	ID	Grupa / Fosta grupă
Lista I	Directiva 68/366/CEE	20A	Industria producătoare de grăsimi și uleiuri animale și vegetale
Lista I	Directiva 68/366/CEE	200	Industria producătoare de grăsimi și uleiuri animale și vegetale
Lista I	Directiva 68/366/CEE	20B	Industria alimentară (cu excepția industriei băuturilor)
Lista I	Directiva 68/366/CEE	201	Tăierea, prepararea și păstrarea cărnii
Lista I	Directiva 68/366/CEE	202	Industria laptelui și a produselor lactate
Lista I	Directiva 68/366/CEE	203	Conservarea și păstrarea legumelor și fructelor
Lista I	Directiva 68/366/CEE	204	Conservarea și păstrarea peștelui și a altor produse piscicole
Lista I	Directiva 68/366/CEE	205	Fabricarea produselor de morărit
Lista I	Directiva 68/366/CEE	206	Fabricarea produselor de panificație, inclusiv pesmeți și biscuiți
Lista I	Directiva 68/366/CEE	207	Industria zahărului
Lista I	Directiva 68/366/CEE	208	Fabricarea dulciurilor din cacao, ciocolată și zahăr
Lista I	Directiva 68/366/CEE	209	Fabricarea de produse alimentare diverse
Lista I	Directiva 68/366/CEE	21	Industria băuturilor
Lista I	Directiva 68/366/CEE	211	Producerea alcoolului etilic prin fermentare, producerea drojdiei și băuturilor spirtoase
Lista I	Directiva 68/366/CEE	212	Producerea vinului și a altor băuturi alcoolice nemaltificate
Lista I	Directiva 68/366/CEE	213	Fabricarea berii și malțificare
Lista I	Directiva 68/366/CEE	214	Industria băuturilor răcoritoare și a apei carbogazoase
Lista I	Directiva 68/366/CEE	30	Fabricarea produselor de cauciuc, a materialelor plastice, a fibrelor sintetice și a produselor cu amidon
Lista I	Directiva 68/366/CEE	304	Fabricarea produselor cu amidon
Lista I	Directiva 82/489/CEE	855	Saloane de frumusețe (cu excepția serviciilor de pedichiură și a școlilor profesionale de cosmetică și coafură)
Lista II	Directiva 75/368/CEE ¹⁾	04	Pescuit
Lista II	Directiva 75/368/CEE ²⁾	043	Pescuit în apele interioare
Lista II	Directiva 75/368/CEE ³⁾	38	Fabricarea echipamentelor de transport
Lista II	Directiva 75/368/CEE ⁴⁾	381	Construcții și reparații de nave
Lista II	Directiva 75/368/CEE ⁵⁾	382	Fabricarea echipamentelor de cale ferată
Lista II	Directiva 75/368/CEE ⁶⁾	386	Fabricarea avioanelor (inclusiv echipament spațial)
Lista II	Directiva 75/368/CEE ⁷⁾	71	Activități legate de transport și alte activități decât transportul care se încadrează în următoarele grupe:
Lista II	Directiva 75/368/CEE ⁸⁾	711	Servicii de vagon de dormit și vagon-restaurant; întreținerea materialului rulant în ateliere de reparații; curățarea vagoanelor
Lista II	Directiva 75/368/CEE ⁹⁾	712	Întreținerea vehiculelor pentru transportul urban, suburban și interurban de călători
Lista II	Directiva 75/368/CEE ¹⁰⁾	713	Întreținerea vehiculelor pentru alte tipuri de transport de călători (automobile, autocare, taxiuri)
Lista II	Directiva 75/368/CEE ¹¹⁾	714	Operarea și întreținerea serviciilor auxiliare de transport rutier (drumuri, tunele și poduri cu taxă, depozite de mărfuri, parcuri, depouri de autobuze și tramvaie)

Lista	Directiva	ID	Grupa / Fosta grupă
Lista II	Directiva 75/368/CEE ¹²⁾	716	Activități legate de transportul pe apele interioare (operarea și întreținerea căilor navigabile, a porturilor și a altor instalații pentru transportul pe apele interioare: servicii de remorcare și pilotaj în porturi, amplasarea balizelor, încărcarea și descărcarea navelor și alte activități similare, cum ar fi operațiunile de salvare a navelor, remorcarea și întreținerea hangarelor pentru ambarcațiuni)
Lista II	Directiva 75/368/CEE ¹³⁾	73	Comunicații: servicii poștale și de telecomunicații
Lista II	Directiva 75/368/CEE ¹⁴⁾	85	Servicii personale
Lista II	Directiva 75/368/CEE ¹⁵⁾	854	Spălătorii și servicii de spălătorie, curățare uscată și vopsire
Lista II	Directiva 75/368/CEE ¹⁶⁾	856	Ateliere fotografice: fotografie portretistică și comercială, cu excepția fotoreporterilor
Lista II	Directiva 75/368/CEE ¹⁷⁾	859	Servicii personale care nu sunt încadrate în altă parte (întreținerea și curățenia clădirilor, sau numai cazare)
Lista II	Directiva 75/369/CEE ¹⁸⁾		Următoarele activități itinerante:
Lista II	Directiva 75/369/CEE ¹⁹⁾		
Lista II	Directiva 75/369/CEE ²⁰⁾		(b) activități reglementate de măsurile tranzitorii adoptate deja care exclud în mod expres sau nu menționează desfășurarea unor astfel de activități în mod itinerant.
Lista II	Directiva 82/470/CEE ²¹⁾		Activitățile includ în special:
Lista II	Directiva 82/470/CEE ²²⁾		— organizarea, oferirea spre vânzare și vânzarea, direct sau pe bază de comision, a unor elemente individuale sau coordonate (transport, masă, cazare, excursii etc.) pentru o călătorie sau un sejur, indiferent de scopul călătoriei [articolul 2 punctul B litera (a)];
Lista II	Directiva 82/470/CEE ²³⁾		— intermedierea între furnizorii de diferite metode de transport și persoanele care expediază sau primesc mărfuri și desfășurarea unor activități conexe: (aa) prin încheierea unor contracte cu furnizorii din domeniul transportului, în numele titularilor; (bb) prin alegerea modului de transport, a firmei și a rutei considerate cea mai profitabilă pentru titular; (cc) prin rezolvarea aspectelor tehnice ale operațiunii de transport (de exemplu ambalaje pentru transport); prin realizarea unor operații auxiliare transportului (de exemplu asigurarea rezervelor de gheață pentru vagoanele frigorifice); (dd) prin rezolvarea formalităților legate de transport, cum ar fi redactarea scrisorilor de trăsură; prin gruparea și dispersarea expedițiilor; (ee) prin coordonarea diverselor etape ale transportului, prin asigurarea tranzitului, re-expedierea, transbordarea și alte operații terminale; (ff) prin stabilirea costului, a cărașilor, precum și a mijloacelor de transport pentru persoane care expediază sau primesc marfă: — evaluarea costurilor de transport și verificarea deconturilor detaliate; — întreprinderea unor demersuri temporare sau permanente în numele și din partea unui armator sau transportator maritim (pe lângă autoritățile portuare, furnizorii maritimi etc.). [Activitățile enumerate la articolul 2 punctul A literele (a), (b) și (d)].

Lista	Directiva	ID	Grupa / Fosta grupă
Lista III	Directiva 64/222/CEE		1. Activități nesalariate care țin de comerțul en gros, cu excepția celui cu medicamente și produse farmaceutice, a celui cu produse toxice și agenți patogeni și a celui cu cărbune (fosta grupă 611).
Lista III	Directiva 64/222/CEE		2. Activități profesionale ale unui intermediar, care este împuternicit și are instrucțiuni de la una sau mai multe persoane să negocieze sau să efectueze tranzacții comerciale în numele și din partea respectivelor persoane.
Lista III	Directiva 64/222/CEE		3. Activități profesionale ale unui intermediar care, deși nu are instrucțiuni permanente în acest sens, pune în contact persoane care doresc să contracteze direct între ele sau le pregătește tranzacțiile comerciale sau ajută la încheierea acestora.
Lista III	Directiva 64/222/CEE		4. Activități profesionale ale unui intermediar care încheie tranzacții comerciale în nume propriu sau în numele altora.
Lista III	Directiva 64/222/CEE		5. Activități profesionale ale unui intermediar care realizează în numele altora vânzări en gros pe bază de licitație.
Lista III	Directiva 64/222/CEE		6. Activități profesionale ale unui intermediar care merge din ușă în ușă căutând comenzi.
Lista III	Directiva 64/222/CEE		7. Prestarea de servicii, cu titlu profesional, de către un intermediar salariat de una sau mai multe întreprinderi comerciale, industriale sau meșteșugărești.
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	612	Comerțul cu amănuntul
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE		Activități excluse:
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	012	Închirieri de mașini agricole
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	640	Imobiliare, închirierea de proprietăți
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	713	Închirierea de automobile, trăsuri și cai
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	718	Închirierea de vagoane de cale ferată
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	839	Închirierea de mașini pentru întreprinderi comerciale
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	841	Rezervarea de bilete la cinema și închirierea de filme cinematografice
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	842	Rezervarea de bilete la teatru și închirierea de echipament teatral
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	843	Închirierea de ambarcațiuni, biciclete, automate de jocuri de îndemânare și de noroc
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	853	Închirierea de camere mobilate
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	854	Închirierea de lenjerie
Lista III	Directiva de liberalizare 68/363/CEE	859	Închirierea de îmbrăcăminte
Lista III	Directiva 68/368/CEE	85	1. Restaurante, cafenele, taverne și alte localuri de alimentație publică (grupa ISIC 852)

Lista	Directiva	ID	Grupa / Fosta grupă
Lista III	Directiva 68/368/CEE	85	2. Hoteluri, pensiuni, tabere și alte locuri de cazare (grupa ISIC 853)
Lista III	Directiva 75/368/CEE ²⁴⁾	62	Bănci și alte instituții financiare
Lista III	Directiva 75/368/CEE ²⁵⁾	620	Societăți de cumpărare a brevetelor și de licențiere
Lista III	Directiva 75/368/CEE ²⁶⁾	71	Transport
Lista III	Directiva 75/368/CEE ²⁷⁾	713	Transportul rutier de călători, cu excepția transportului cu vehicule motorizate
Lista III	Directiva 75/368/CEE ²⁸⁾	719	Transportul hidrocarburilor lichide și a altor produse chimice lichide prin conducte
Lista III	Directiva 75/368/CEE ²⁹⁾	82	Servicii comunitare
Lista III	Directiva 75/368/CEE ³⁰⁾	827	Biblioteci, muzee, grădini botanice și zoologice
Lista III	Directiva 75/368/CEE ³¹⁾	84	Servicii de recreere
Lista III	Directiva 75/368/CEE ³²⁾	843	Servicii de recreere care nu sunt clasificate în altă parte: — activități sportive (terenuri de sport, organizarea unor evenimente sportive etc.), cu excepția activităților instructorilor sportivi; — jocuri (herghelii cu cai de curse, terenuri pentru jocuri, hipodromuri); — alte activități de recreere (circuri, parcuri de distracții și alte activități distractive)
Lista III	Directiva 75/368/CEE ³³⁾	85	Servicii personale
Lista III	Directiva 75/368/CEE ³⁴⁾	851	Servicii gospodărești
Lista III	Directiva 75/368/CEE ³⁵⁾	855	Saloane de frumusețe și serviciile de manichiură, cu excepția serviciilor de pedichiură și ale școlilor profesionale de cosmetică și coafură
Lista III	Directiva 75/368/CEE ³⁶⁾	859	
Lista III	Directiva 75/369/CEE ³⁷⁾		Următoarele activități itinerante:
Lista III	Directiva 75/369/CEE ³⁸⁾		(a) cumpărarea și vânzarea de mărfuri: — de către agenți comerciali itineranți, vânzători și negustori ambulanți (fosta grupă 612 ISIC); — în piețe acoperite, în alte moduri decât de pe instalații fixe permanente, și în piețe în aer liber;
Lista III	Directiva 75/369/CEE ³⁹⁾		(b) activități reglementate de măsurile tranzitorii deja adoptate care exclud în mod expres sau nu menționează desfășurarea unor astfel de activități itinerante.
Lista III	Directiva 70/523/CEE		Activitățile persoanelor care desfășoară activități independente în domeniul comerțului en gros cu cărbuni și activitățile intermediarilor din domeniul comerțului cu cărbuni (fosta grupă 6112, Nomenclatorul ISIC)
Lista III	Directiva 82/470/CEE ⁴⁰⁾		[Activități enumerate la articolul 2 punctul A literele © și (e), punctul B litera (b), punctele C și D] Aceste activități includ:
Lista III	Directiva 82/470/CEE ⁴¹⁾		— închirierea de vagoane de cale ferată pentru transportul de persoane și de mărfuri;
Lista III	Directiva 82/470/CEE ⁴²⁾		— activități de intermediere în vânzarea, cumpărarea sau închirierea navelor;
Lista III	Directiva 82/470/CEE ⁴³⁾		— pregătirea, negocierea și încheierea de contracte pentru transportul emigranților;
Lista III	Directiva 82/470/CEE ⁴⁴⁾		— primirea tuturor obiectelor și mărfurilor depozitate, în numele depozitarului, fie că se află sau nu sub control vamal, în antrepozite, depozite generale, depozite de mobilă, depozite frigorifice, silozuri, etc.;

Lista	Directiva	ID	Grupa / Fosta grupă
Lista III	Directiva 82/470/CEE ⁴⁵⁾		— emiterea unei chitanţe pentru depozitar cu privire la obiectele sau mărfurile depozitate;
Lista III	Directiva 82/470/CEE ⁴⁶⁾		— asigurarea de spaţii, hrană şi locuri de vânzare pentru animale vii în aşteptarea vânzării sau în tranzit de la sau spre piaţă;
Lista III	Directiva 82/470/CEE ⁴⁷⁾		— efectuarea inspecţiei sau evaluării tehnice pentru autovehicule;
Lista III	Directiva 82/470/CEE ⁴⁸⁾		— măsurarea, cântărirea şi calibrarea mărfurilor.

ANEXA V

Recunoaşterea pe baza coordonării condiţiilor minime de formare

V.1. MEDIC

5.1.1. Titluri de calificare de bază în medicină

Țara

Titlul de calificare

Organismul care eliberează titlul de calificare

Certificatul care însoţeşte titlul de calificare

Data de referinţă

België/Belgique/Belgien

Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine

— Les universités/De universiteiten

— Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap

20 decembrie 1976

▼M1

България

Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър” по „Медицина” и професионална квалификация „Магистър-лекар”

Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)

1 January 2007

▼B

Česká republika

Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)

Lékařská fakulta univerzity v České republice

— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce

1 mai 2004

Danmark

Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen

Medicinsk universitetsfakultet

— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og

— Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen

20 decembrie 1976

Deutschland

— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung

— Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war

Zuständige Behörden

20 decembrie 1976

Eesti

Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta

Tartu Ülikool

1 mai 2004

Ελλάς

Πτυχίο Ιατρικής

— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου,

— Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου

1 ianuarie 1981

España

Título de Licenciado en Medicina y Cirugía

— Ministerio de Educación y Cultura

— El rector de una Universidad

1 ianuarie 1986

France

Diplôme d'Etat de docteur en médecine

Universités

20 decembrie 1976

▼M8

Hrvatska

Diploma „doktor medicine/doktorica medicine”

Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj

1 iulie 2013

▼B

Ireland

Primary qualification

Competent examining body

Certificate of experience

20 decembrie 1976

Italia

Diploma di laurea in medicina e chirurgia

Università

Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia

20 decembrie 1976

Κύπρος

Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού

Ιατρικό Συμβούλιο

1 mai 2004

Latvija

ārsta diploms

Universitātes tipa augstskola

1 mai 2004

Lietuva

Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją

Universitetas

Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją

1 mai 2004

Luxembourg

Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements,

Jury d'examen d'Etat

Certificat de stage

20 decembrie 1976

Magyarország

Általános orvos oklevél (doctor medicinae universitatis, rövid.: dr. med. univ.)

Egyetem

1 mai 2004

Malta

Lawrja ta' Tabib tal-Medi- čina u l-Kirurgija

Universita' ta' Malta

Ċertifikat ta' registrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku

1 mai 2004

Nederland

Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen

Faculteit Geneeskunde

20 decembrie 1976

Österreich

1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.)

1. Medizinische Fakultät einer Universität

1 ianuarie 1994

2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom

2. Österreichische Ärztekammer

Polska

Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”

1. Akademia Medyczna

2. Uniwersytet Medyczny

3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego

Lekarski Egzamin Państwowy

1 mai 2004

Portugal

Carta de Curso de licenciatura em medicina

Universidades

Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde

1 ianuarie 1986

▼M1

România

Diplomă de licență de doctor medic

Universități

1 ianuarie 2007

▼B

Slovenija

Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine”

Univerza

1 mai 2004

Slovensko

Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.”)

Vysoká škola

1 mai 2004

Suomi/Finland

Lääketieteen lisensiaatin tutkinto/Medicine licentiatexamen

— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet

— Kuopion yliopisto

— Oulun yliopisto

— Tampereen yliopisto

— Turun yliopisto

Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården

1 ianuarie 1994

Sverige

Läkarexamen

Universitet

Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen

1 ianuarie 1994

United Kingdom

Primary qualification

Competent examining body

Certificate of experience

20 decembrie 1976

5.1.2. Titluri de calificare ca medic specialist

Țara

Titlul de calificare

Organismul care eliberează titlul de calificare

Data de referință

België/Belgique/Belgien

Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste

Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique

20 decembrie 1976

▼M1

България

Свидетелство за призната специалност

Медицински университет, Висш медицински институт или

Военномедицин-ска академия

1 January 2007

▼B

Česká republika

Diplom o specializaci

Ministerstvo zdravotnictví

1 mai 2004

Danmark

Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge

Sundhedsstyrelsen

20 decembrie 1976

Deutschland

Fachärztliche Anerkennung

Landesärztekammer

20 decembrie 1976

Eesti

Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal

Tartu Ülikool

1 mai 2004

Ελλάς

Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας

1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση

1 ianuarie 1981

2. Νομαρχία

España

Título de Especialista

Ministerio de Educación y Cultura

1 ianuarie 1986

France

1. Certificat d'études spéciales de médecine

1. Universités

20 decembrie 1976

2. Attestation de médecin spécialiste qualifié

2. Conseil de l'Ordre des médecins

3. Certificat d'études spéciales de médecine

3. Universités

4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine

4. Universités

▼M8

Hrvatska

Diploma o specijalističkom usavršavanju

Ministarstvo nadležno za zdravstvo

1 iulie 2013

▼B

Ireland

Certificate of Specialist doctor

Competent authority

20 decembrie 1976

Italia

Diploma di medico specialista

Università

20 decembrie 1976

Κύπρος

Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας

Ιατρικό Συμβούλιο

1 mai 2004

Latvija

„Sertifikāts” — kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē

Latvijas Ārstu biedrība

Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība

1 mai 2004

Lietuva

Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją

Universitetas

1 mai 2004

Luxembourg

Certificat de médecin spécialiste

Ministre de la Santé publique

20 decembrie 1976

Magyarország

Szakorvosi bizonyítvány

Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete

1 mai 2004

Malta

Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku

Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti

1 mai 2004

Nederland

Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister

— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst

— Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst

20 decembrie 1976

Österreich

Facharzt Diplom

Österreichische Ärztekammer

1 ianuarie 1994

Polska

Dyplom uzyskania tytułu specjalisty

Centrum Egzaminów Medycznych

1 mai 2004

Portugal

1. Grau de assistente

1. Ministério da Saúde

1 ianuarie 1986

2. Título de especialista

2. Ordem dos Médicos

▼M1

România

Certificat de medic specialist

Ministerul Sănătății Publice

1 ianuarie 2007

▼B

Slovenija

Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu

1. Ministrstvo za zdravje

1 mai 2004

2. Zdravniška zbornica Slovenije

Slovensko

Diplom o špecializácii

Slovenská zdravotnícka univerzita

1 mai 2004

Suomi/Finland

Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen

1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet

1 ianuarie 1994

2. Kuopion yliopisto

3. Oulun yliopisto

4. Tampereen yliopisto

5. Turun yliopisto

Sverige

Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen

Socialstyrelsen

1 ianuarie 1994

United Kingdom

Certificate of Completion of specialist training

Competent authority

20 decembrie 1976

▼M1

5.1.3 Titlurile cursurilor de formare în medicină specializată

Țară

Anestezie

Durata minimă a cursului de formare: 3 ani

Chirurgie generală

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Anesthésie-réanimationAnesthesie reanimatie

ChirurgieHeelkunde

България

Анестезиология и интензивно лечение

Хирургия

Česká republika

Anesteziologie a resuscitace

Chirurgie

Danmark

Anæstesiologi

Kirurgi eller kirurgiske sygdomme

Deutschland

Anästhesiologie

(Allgemeine) Chirurgie

Eesti

Anestesioloogia

Üldkirurgia

Ελλάς

Αναισθησιολογία

Χειρουργική

España

Anestesiología y Reanimación

Cirugía general y del aparato digestivo

France

Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale

Chirurgie générale

▼M8

Hrvatska

Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina

Opća kirurgija

▼M1

Ireland

Anaesthesia

Cirugía general

Italia

Anestesia e rianimazione

Chirurgia generale

Κύπρος

Αναισθησιολογία

Γενική Χειρουργική

Latvija

Anestezioloģija un reanimatoloģija

Kirurgija

Lietuva

Anesteziologija reanimatologija

Chirurgija

Luxembourg

Anesthésie-réanimation

Chirurgie générale

Magyarország

Aneszteziológia és intenzív terápia

Sebészet

Malta

Anesteżija u Kura Intensiva

Kirurgija Ġenerali

Nederland

Anesthesiologie

Heelkunde

Österreich

Anästhesiologie und Intensivmedizin

Chirurgie

Polska

Anesteziologia i intensywna terapia

Chirurgia ogólna

Portugal

Anestesiologia

Cirurgia geral

România

Anestezie și terapie intensivă

Chirurgie generală

Slovenija

Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina

Splošna kirurgija

Slovensko

Anestéziológia a intenzívna medicína

Chirurgia

Suomi/Finland

Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård

Yleiskirurgia/Allmän kirurgi

Sverige

Anestesi och intensivvård

Kirurgi

United Kingdom

Anaesthetics

General surgery

Țară

Neurochirurgie

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Obstetrică-ginecologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Neurochirurgie

Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde

България

Неврохирургия

Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина

Česká republika

Neurochirurgie

Gynekologie a porodnictví

Danmark

Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme

Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp

Deutschland

Neurochirurgie

Frauenheilkunde und Geburtshilfe

Eesti

Neurokirurgia

Sünnitusabi ja günekoloogia

Ελλάς

Νευροχειρουργική

Μαιευτική-Γυναικολογία

España

Neurocirugía

Obstetricia y ginecología

France

Neurochirurgie

Gynécologie — obstétrique

▼M8

Hrvatska

Neurokirurgija

Ginekologija i opstetricija

▼M1

Ireland

Neurosurgery

Obstetrics and gynaecology

Italia

Neurochirurgia

Ginecologia e ostetricia

Κύπρος

Νευροχειρουργική

Μαιευτική — Γυναικολογία

Latvija

Neiroķirurgija

Ginekoloģija un dzemdniecība

Lietuva

Neurochirurgija

Akušerija ginekologija

Luxembourg

Neurochirurgie

Gynécologie — obstétrique

Magyarország

Idegsebészet

Szülészet-nőgyógyászat

Malta

Newrokirurgija

Ostetričja u Ġinekoloģija

Nederland

Neurochirurgie

Verloskunde en gynaecologie

Österreich

Neurochirurgie

Frauenheilkunde und Geburtshilfe

Polska

Neurochirurgia

Położnictwo i ginekologia

Portugal

Neurocirurgia

Ginecologia e obstetricia

România

Neurochirurgie

Obstetrică-ginecologie

Slovenija

Nevrokirurgija

Ginekologija in porodništvo

Slovensko

Neurochirurgia

Gynekológia a pôrodníctvo

Suomi/Finland

Neurokirurgia/Neurokirurgi

Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar

Sverige

Neurokirurgi

Obstetrik och gynekologi

United Kingdom

Neurosurgery

Obstetrics and gynaecology

Țară

Medicină internă

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Oftalmologie

Durata minimă a cursului de formare: 3 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Médecine interneInwendige geneeskunde

OphtalmologieOftalmologie

България

Вътрешни болести

Очни болести

Česká republika

Vnitřní lékařství

Oftalmologie

Danmark

Intern medicin

Oftalmologi eller øjensygdomme

Deutschland

Innere Medizin

Augenheilkunde

Eesti

Sisehaigused

Oftalmoloogia

Ελλάς

Παθολογία

Οφθαλμολογία

España

Medicina interna

Oftalmología

France

Médecine interne

Ophtalmologie

▼M8

Hrvatska

Opća interna medicina

Oftalmologija i optometrija

▼M1

Ireland

General medicine

Ophthalmic surgery

Italia

Medicina interna

Oftalmologia

Κύπρος

Παθολογία

Οφθαλμολογία

Latvija

Internā medicīna

Oftalmoloģija

Lietuva

Vidaus ligos

Oftalmologija

Luxembourg

Médecine interne

Ophtalmologie

Magyarország

Belgyógyászat

Szemészet

Malta

Medicina Interna

Oftalmologija

Nederland

Interne geneeskunde

Oogheelkunde

Österreich

Innere Medizin

Augenheilkunde und Optometrie

Polska

Choroby wewnętrzne

Okulistyka

Portugal

Medicina interna

Oftalmologia

România

Medicină internă

Oftalmologie

Slovenija

Interna medicina

Oftalmologija

Slovensko

Vnútorné lekárstvo

Oftalmológia

Suomi/Finland

Sisätaudit/Inre medicin

Silmätaudit/Ögonsjukdomar

Sverige

Internmedicine

Ögonsjukdomar (oftalmologi)

United Kingdom

General (internal) medicine

Ophthalmology

Țară

Otorinolaringologie

Durata minimă a cursului de formare: 3 ani

Pediatric

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Oto-rhino-laryngologieOtorhinolaryngologie

PédiatriePédiatrie

България

Ушно-носно-гърлени болести

Детски болести

Česká republika

Otorinolaryngologie

Dětské lékařství

Danmark

Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme

Pædiatri eller sygdomme hos børn

Deutschland

Hals-Nasen-Ohrenheilkunde

Kinder — und Jugendheilkunde

Eesti

Otorinolarüngoloogia

Pediaatria

Ελλάς

Ωτορινολαρυγγολογία

Παιδιατρική

España

Otorrinolaringología

Pediatría y sus áreas específicas

France

Oto-rhino-laryngologie

Pédiatrie

▼M8

Hrvatska

Otorinolaringologija

Pedijatrija

▼M1

Ireland

Otolaryngology

Paediatrics

Italia

Otorinolaringoiatria

Pédiatria

Κύπρος

Ωτορινολαρυγγολογία

Παιδιατρική

Latvija

Otolaringologija

Pediatrija

Lietuva

Otorinolarinologija

Vaikų ligos

Luxembourg

Oto-rhino-laryngologie

Pédiatrie

Magyarország

Fül-orr-gégegyógyászat

Csecsemő- és gyermekgyógyászat

Malta

Otorinolarinologija

Pedjatrija

Nederland

Keel-, neus- en oorheelkunde

Kindergeneeskunde

Österreich

Hals-, Nasen-und Ohrenkrankheiten

Kinder — und Jugendheilkunde

Polska

Otorynolaryngologia

Pediatría

Portugal

Otorrinolaringologia

Pediatria

România

Otorinolaringologie

Pediatrie

Slovenija

Otorinolaringológija

Pediatrija

Slovensko

Otorinolaryngológia

Pediatria

Suomi/Finland

Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar

Lastentaudit/Barnsjukdomar

Sverige

Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)

Barn- och ungdomsmedicin

United Kingdom

Otolaryngology

Paediatrics

Țară

Pneumologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Urologie

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Pneumologie

Urologie

България

Пневмология и фтизиатрия

Урология

Česká republika

Tuberkulóza a respirační nemoci

Urologie

Danmark

Medicinske lungesygdomme

Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme

Deutschland

Pneumologie

Urologie

Eesti

Pulmonoloogia

Uroloogia

Ελλάς

Φυματιολογία- Πνευμονολογία

Ουρολογία

España

Neumología

Urología

France

Pneumologie

Urologie

▼M8

Hrvatska

Pulmologija

Urologija

▼M1

Ireland

Respiratory medicine

Urology

Italia

Malattie dell'apparato respiratorio

Urologia

Κύπρος

Πνευμονολογία — Φυματιολογία

Ουρολογία

Latvija

Ftiziopneimonoloģija

Uroloģija

Lietuva

Pulmonologija

Urologija

Luxembourg

Pneumologie

Urologie

Magyarország

Tüdőgyógyászat

Urológia

Malta

Medicina Respiratorja

Uroloģija

Nederland

Longziekten en tuberculose

Urologie

Österreich

Lungenkrankheiten

Urologie

Polska

Choroby płuc

Urologia

Portugal

Pneumologia

Urologia

România

Pneumologie

Urologie

Slovenija

Pnevmologija

Urologija

Slovensko

Pneumológia a ftizeológia

Urológia

Suomi/Finland

Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi

Urologia/Urologi

Sverige

Lungsjukdomar (pneumologi)

Urologi

United Kingdom

Respiratory medicine

Urology

Țară

Ortopedie

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Anatomie patologică

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Chirurgie orthopédiqueOrthopedische heelkunde

Anatomie pathologiquePathologische anatomie

България

Ортопедия и травматология

Обща и клинична патология

Česká republika

Ortopedie

Patologická anatomie

Danmark

Ortopædisk kirurgi

Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser

Deutschland

Orthopädie (und Unfallchirurgie)

Pathologie

Eesti

Ortopeedia

Patoloogia

Ελλάς

Ορθοπαιδική

Παθολογική Ανατομική

España

Cirugía ortopédica y traumatología

Anatomía patológica

France

Chirurgie orthopédique et traumatologie

Anatomie et cytologie pathologiques

▼M8

Hrvatska

Ortopedija i traumatologija

Patologija

▼M1

Ireland

Trauma and orthopaedic surgery

Morbid anatomy and histopathology

Italia

Ortopedia e traumatologia

Anatomia patologica

Κύπρος

Ορθοπαιδική

Παθολογοανατομία — Ιστολογία

Latvija

Traumatoloģija un ortopēdija

Patoloģija

Lietuva

Ortopedija traumatologija

Patologija

Luxembourg

Orthopédie

Anatomie pathologique

Magyarország

Ortopédia

Patológia

Malta

Kirurgija Ortopedika

Istopatologija

Nederland

Orthopedie

Pathologie

Österreich

Orthopädie und Orthopädische Chirurgie

Pathologie

Polska

Ortopedia i traumatologia narządu ruchu

Patomorfologia

Portugal

Ortopedia

Anatomia patologica

România

Ortopedie și traumatologie

Anatomie patologică

Slovenija

Ortopedska kirurgija

Anatomska patologija in citopatologija

Slovensko

Ortopédia

Patologická anatómia

Suomi/Finland

Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi

Patologia/Patologi

Sverige

Ortopedi

Klinisk patologi

United Kingdom

Trauma and orthopaedic surgery

Histopathology

Țară

Neurologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Psihiatrie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Neurologie

Psychiatrie de l'adulteVolwassen psychiatrie

България

Нервни болести

Психиатрия

Česká republika

Neurologie

Psychiatrie

Danmark

Neurologi eller medicinske nervesygdomme

Psykiatri

Deutschland

Neurologie

Psychiatrie und Psychotherapie

Eesti

Neuroloogia

Psühhiaatria

Ελλάς

Νευρολογία

Ψυχιατρική

España

Neurología

Psiquiatría

France

Neurologie

Psychiatrie

▼M8

Hrvatska

Neurologija

Psihijatrija

▼M1

Ireland

Neurology

Psychiatry

Italia

Neurologia

Psichiatria

Κύπρος

Νευρολογία

Ψυχιατρική

Latvija

Neirológija

Psihiatrija

Lietuva

Neurologija

Psichiatrija

Luxembourg

Neurologie

Psychiatrie

Magyarország

Neurológia

Pszichiátria

Malta

Newrológija

Psikjatrija

Nederland

Neurologie

Psychiatrie

Österreich

Neurologie

Psychiatrie

Polska

Neurologia

Psychiatria

Portugal

Neurologia

Psiquiatria

România

Neurologie

Psihiatrie

Slovenija

Nevrologija

Psihiatrija

Slovensko

Neurológia

Psychiatria

Suomi/Finland

Neurologia/Neurologi

Psykiatria/Psykiatri

Sverige

Neurologi

Psykiatri

United Kingdom

Neurology

General psychiatry

Țară

Radiodiagnostic

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Radioterapie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

RadiodiagnosticRöntgendiagnose

Radiothérapie-oncologieRadiotherapie-oncologie

България

Образна диагностика

Лъчелечение

Česká republika

Radiologie a zobrazovací metody

Radiační onkologie

Danmark

Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse

Onkologi

Deutschland

(Diagnostische) Radiologie

Strahlentherapie

Eesti

Radioloogia

Onkoloogia

Ελλάς

Ακτινοδιαγνωστική

Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία

España

Radiodiagnóstico

Oncología radioterápica

France

Radiodiagnostic et imagerie médicale

Oncologie radiothérapique

▼M8

Hrvatska

Klinička radiologija

Onkologija i radioterapija

▼M1

Ireland

Diagnostic radiology

Radiation oncology

Italia

Radiodiagnostica

Radioterapia

Κύπρος

Ακτινολογία

κτινοθεραπευτική Ογκολογία

Latvija

Diagnostiskā radioloģija

Terapeitiskā radioloģija

Lietuva

Radiologija

Onkologija radioterapija

Luxembourg

Radiodiagnostic

Radiothérapie

Magyarország

Radiológia

Sugárterápia

Malta

Radjologija

Onkologija u Radjoterapija

Nederland

Radiologie

Radiotherapie

Österreich

Medizinische Radiologie-Diagnostik

Strahlentherapie — Radioonkologie

Polska

Radiologia i diagnostyka obrazowa

Radioterapia onkologiczna

Portugal

Radiodiagnóstico

Radioterapia

România

Radiologie-imagistică medicală

Radioterapie

Slovenija

Radiologija

Radioterapija in onkologija

Slovensko

Rádiológia

Radiačná onkológia

Suomi/Finland

Radiologia/Radiologi

Syöpätaudit/Cancersjukdomar

Sverige

Medicinsk radiologi

Tumörsjukdomar (allmän onkologi)

United Kingdom

linical radiology

Clinical oncology

Țară

Chirurgie plastică

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Biologie clinică

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétiquePlastische, reconstructieve en esthetische heelkunde

Biologie cliniqueKlinische biologie

България

Пластично-възстановителна хирургия

Клинична лаборатория

Česká republika

Plastická chirurgie

Danmark

Plastikkirurgi

Deutschland

Plastische (und Ästhetische) Chirurgie

Eesti

Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia

Laborimeditisiin

Ελλάς

Πλαστική Χειρουργική

Χειρουργική Θώρακος

España

Cirugía plástica, estética y reparadora

Análisis clínicos

France

Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique

Biologie médicale

▼M8

Hrvatska

Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija

▼M1

Ireland

Plastic, reconstructive and aesthetic surgery

Italia

Chirurgia plastica e ricostruttiva

Patologia clinica

Κύπρος

Πλαστική Χειρουργική

Latvija

Plastiskā ķirurģija

Lietuva

Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija

Laboratorinė medicina

Luxembourg

Chirurgie plastique

Biologie clinique

Magyarország

Plasztikai (égési) sebészet

Orvosi laboratóriumi diagnosztika

Malta

Kirurgija Plastika

Nederland

Plastische chirurgie

Österreich

Plastische Chirurgie

Medizinische Biologie

Polska

Chirurgia plastyczna

Diagnostyka laboratoryjna

Portugal

Cirurgia plástica e reconstrutiva

Patologia clínica

România

Chirurgie plastică - microchirurgie reconstructivă

Medicină de laborator

Slovenija

Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija

Slovensko

Plastická chirurgia

Laboratórna medicína

Suomi/Finland

Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi

Sverige

Plastikkirurgi

United Kingdom

Cirugía plástica

Țară

Microbiologie-bacteriologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Chimie biologică

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

България

Микробиология

Биохимия

Česká republika

Lékařská mikrobiologie

Klinická biochemie

Danmark

Klinisk mikrobiologi

Klinisk biokemi

Deutschland

Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie

Laboratoriumsmedizin

Eesti

Ελλάς

1. Ιατρική Βιοπαθολογία

2. Μικροβιολογία

España

Microbiología y parasitología

Bioquímica clínica

France

▼M8

Hrvatska

Klinička mikrobiologija

▼M1

Ireland

Microbiology

Chemical pathology

Italia

Microbiologia e virologia

Biochimica clinica

Κύπρος

Μικροβιολογία

Latvija

Mikrobioloģija

Lietuva

Luxembourg

Microbiologie

Chimie biologique

Magyarország

Orvosi mikrobiológia

Malta

Mikrobijoloģija

Patoloģija Kimika

Nederland

Medische microbiologie

Klinische chemie

Österreich

Hygiene und Mikrobiologie

Medizinische und Chemische Labordiagnostik

Polska

Mikrobiologia lekarska

Portugal

România

Slovenija

Klinična mikrobiologija

Medicinska biokemija

Slovensko

Klinická mikrobiológia

Klinická biochémia

Suomi/Finland

Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi

Kliininen kemia/Klinisk kemi

Sverige

Klinisk bakteriologi

Klinisk kemi

United Kingdom

Medical microbiology and virology

Chemical pathology

Țară

Imunologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Chirurgie toracică

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Chirurgie thoraciqueHeelkunde op de thorax (1)

България

Клинична имунология Имунология

Гръдна хирургия Кардиохирургия

Česká republika

Alergologie a klinická imunologie

Kardiochirurgie

Danmark

Klinisk immunologi

Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme

Deutschland

Thoraxchirurgie

Eesti

Torakaalkirurgia

Ελλάς

Χειρουργική Θώρακος

España

Inmunología

Cirugía torácica

France

Chirurgie thoracique et cardiovasculaire

▼M8

Hrvatska

Alergologija i klinička imunologija

▼M1

Ireland

Immunology (clinical and laboratory)

Thoracic surgery

Italia

Chirurgia toracica; Cardiochirurgia

Κύπρος

Ανοσολογία

Χειρουργική Θώρακος

Latvija

Imunoloģija

Torakālā ķirurģija

Lietuva

Krūtinės chirurgija

Luxembourg

Immunologie

Chirurgie thoracique

Magyarország

Allergológia és klinikai immunológia

Mellkassebészet

Malta

Immunoloġija

Kirurgija Kardjo-Toraċika

Nederland

Cardio-thoracale chirurgie

Österreich

Immunologie

Polska

Immunologia kliniczna

Chirurgia klatki piersiowej

Portugal

Cirurgia cardiotorácica

România

Chirurgie toracică

Slovenija

Torakalna kirurgija

Slovensko

Klinická imunológia a alergológia

Hrudníková chirurgia

Suomi/Finland

Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi

Sverige

Klinisk immunologi

Thoraxkirurgi

United Kingdom

Immunology

Cardo-thoracic surgery

(1) 1 ianuarie 1983

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):

Țară

Chirurgie pediatrică

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Chirurgie vasculară

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Chirurgie des vaisseauxBloedvatenheelkunde (1)

България

Детска хирургия

Съдова хирургия

Česká republika

Dětská chirurgie

Cévní chirurgie

Danmark

Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme

Deutschland

Kinderchirurgie

Gefäßchirurgie

Eesti

Lastekirurgia

Kardiovaskulaarkirurgia

Ελλάς

Χειρουργική Παίδων

Αγγειοχειρουργική

España

Cirugía pediátrica

Angiología y cirugía vascular

France

Chirurgie infantile

Chirurgie vasculaire

▼M8

Hrvatska

Dječja kirurgija

Vaskularna kirurgija

▼M1

Ireland

Paediatric surgery

Italia

Chirurgia pediatrica

Chirurgia vascolare

Κύπρος

Χειρουργική Παιδών

Χειρουργική Αγγείων

Latvija

Bērnu ķirurģija

Asinsvadu ķirurģija

Lietuva

Vaikų chirurgija

Kraujagyslių chirurgija

Luxembourg

Chirurgie pédiatrique

Chirurgie vasculaire

Magyarország

Gyermekebészet

Érsebészet

Malta

Kirurgija Pedjatrika

Kirurgija Vaskolari

Nederland

Österreich

Kinderchirurgie

Polska

Chirurgia dziecięca

Chirurgia naczyniowa

Portugal

Cirurgia pediátrica

Cirurgia vascular

România

Chirurgie pediatică

Chirurgie vasculară

Slovenija

Kardiovaskularna kirurgija

Slovensko

Detská chirurgia

Cievna chirurgia

Suomi/Finland

Lastenkirurgia/Barnkirurgi

Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi

Sverige

Barn- och ungdomskirurgi

United Kingdom

Paediatric surgery

(1) 1 ianuarie 1983

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):

Țară

Cardiologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Gastroenterologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Cardiologie

Gastro-entérologieGastroenterologie

България

Кардиология

Гастроентерология

Česká republika

Kardiologie

Gastroenterologie

Danmark

Kardiologi

Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme

Deutschland

Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie

Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie

Eesti

Kardioloogia

Gastroenteroloogia

Ελλάς

Καρδιολογία

Γαστρεντερολογία

España

Cardiología

Aparato digestivo

France

Pathologie cardio-vasculaire

Gastro-entérologie et hépatologie

▼M8

Hrvatska

Kardiologija

Gastroenterologija

▼M1

Ireland

Cardiology

Gastro-enterology

Italia

Cardiologia

Gastroenterologia

Κύπρος

Καρδιολογία

Γαστρεντερολογία

Latvija

Kardioloģija

Gastroenteroloģija

Lietuva

Kardiologija

Gastroenterologija

Luxembourg

Cardiologie et angiologie

Gastro-enterologie

Magyarország

Kardiológia

Gasztroenterológia

Malta

Kardjologija

Gastroenterologija

Nederland

Cardiologie

Leer van maag-darm-leverziekten

Österreich

Polska

Kardiologia

Gastreenterologia

Portugal

Cardiologia

Gastreenterologia

România

Cardiologie

Gastroenterologie

Slovenija

Gastroenterologija

Slovensko

Kardiológia

Gastroenterológia

Suomi/Finland

Kardiologia/Kardiologi

Gastroenterologia/Gastroenterologi

Sverige

Kardiologi

Medicinsk gastroenterologi och hepatologi

United Kingdom

Cardiology

Gastro-enterology

Țară

Reumatologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Hematologie generală

Durata minimă a cursului de formare: 3 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Rhumathologiereumatologie

България

Ревматология

Трансфузионна хематология

Česká republika

Revmatologie

Hematologie a transfúzní lékařství

Danmark

Reumatologi

Hæmatologi eller blodsygdomme

Deutschland

Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie

Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie

Eesti

Reumatoloogia

Hematoloogia

Ελλάς

Ρευματολογία

Αιματολογία

España

Reumatología

Hematología y hemoterapia

France

Rhumatologie

▼M8

Hrvatska

Reumatologija

Hematologija

▼M1

Ireland

Rheumatology

Haematology (clinical and laboratory)

Italia

Reumatologia

Ematologia

Κύπρος

Ρευματολογία

Αιματολογία

Latvija

Reimatoloģija

Hematologija

Lietuva

Reumatologija

Hematologija

Luxembourg

Rhumatologie

Hématologie

Magyarország

Reumatológia

Haematológia

Malta

Rewmatologija

Ematologija

Nederland

Reumatologie

Österreich

Polska

Reumatologia

Hematologia

Portugal

Reumatologia

Imuno-hemoterapia

România

Reumatologie

Hematologie

Slovenija

Slovensko

Reumatológia

Hematológia a transfúziológia

Suomi/Finland

Reumatologia/Reumatologi

Kliininen hematologia/Klinisk hematologi

Sverige

Reumatologi

Hematologi

United Kingdom

Rheumatology

Haematology

Țară

Endocrinologie

Durata minimă a cursului de formare: 3 ani

Fizioterapie

Durata minimă a cursului de formare: 3 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Médecine physique et réadaptation Fysische geneeskunde en revalidatie

България

Ендокринология и болести на обмяната

Физикална и рехабилитационна медицина

Česká republika

Endokrinologie

Rehabilitační a fyzikální medicína

Danmark

Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme

Deutschland

Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie

Physikalische und Rehabilitative Medizin

Eesti

Endokrinoloogia

Taastusravi ja füsiaatria

Ελλάς

Ενδοκρινολογία

Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση

España

Endocrinología y nutrición

Medicina física y rehabilitación

France

Endocrinologie, maladies métaboliques

Rééducation et réadaptation fonctionnelles

▼M8

Hrvatska

Endokrinologija i dijabetologija

Fizikalna medicina i rehabilitacija

▼M1

Ireland

Endocrinology and diabetes mellitus

Italia

Endocrinologia e malattie del ricambio

Medicina fisica e riabilitazione

Κύπρος

Ενδοκρινολογία

Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση

Latvija

Endokrinoloģija

Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna

Lietuva

Endokrinologija

Fizinė medicina ir reabilitacija

Luxembourg

Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition

Rééducation et réadaptation fonctionnelles

Magyarország

Endokrinológia

Fizioterápia

Malta

Endokrinoloģija u Dijabete

Nederland

Revalidatiegeneeskunde

Österreich

Physikalische Medizin

Polska

Endokrynologia

Rehabilitacja medyczna

Portugal

Endocrinologia

Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação

România

Endocrinologie

Recuperare, medicină fizică și balneologie

Slovenija

Fizikalna in rehabilitacijska medicina

Slovensko

Endokrinológia

Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia

Suomi/Finland

Endokrinologia/Endokrinologi

Fysiatria/Fysiatri

Sverige

Endokrina sjukdomar

Rehabiliteringsmedicin

United Kingdom

Endocrinology and diabetes mellitus

Țară

Neuropsihiatrie

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Dermatovenerologie

Durata minimă a cursului de formare: 3 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Neuropsychiatrie (1)

Dermato-vénéréologieDermato-venerologie

България

Кожни и венерически болести

Česká republika

Dermatovenerologie

Danmark

Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme

Deutschland

Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)

Haut — und Geschlechtskrankheiten

Eesti

Dermatoveneroloogia

Ελλάς

Νευρολογία — Ψυχιατρική

Δερματολογία — Αφροδισιολογία

España

Dermatología médico-quirúrgica y venereología

France

Neuropsychiatrie (2)

Dermatologie et vénéréologie

▼M8

Hrvatska

Dermatologija i venerologija

▼M1

Ireland

Italia

Neuropsichiatria (3)

Dermatologia e venerologia

Κύπρος

Νευρολογία — Ψυχιατρική

Δερματολογία — Αφροδισιολογία

Latvija

Dermatoloģija un veneroloģija

Lietuva

Dermatovenerologija

Luxembourg

Neuropsychiatrie (4)

Dermato-vénéréologie

Magyarország

Bőrgyógyászat

Malta

Dermato-venerejologija

Nederland

Zenuw — en zielsziekten (5)

Dermatologie en venerologie

Österreich

Neurologie und Psychiatrie

Haut- und Geschlechtskrankheiten

Polska

Dermatologia i wenerologia

Portugal

Dermatovenereologia

România

Dermatovenerologie

Slovenija

Dermatovenerologija

Slovensko

Neuropsychiatria

Dermatovenerológia

Suomi/Finland

Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi

Sverige

Hud- och könssjukdomar

United Kingdom

(1) 1 august 1987, cu excepția persoanelor care și-au început studiile înainte de această dată

(2) 31 decembrie 1971

(3) 31 octombrie 1999

(4) Nu se mai acordă titluri de calificare pentru studii începute după 5 martie 1982

(5) 9 iulie 1984

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):

Țară

Radiologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Psihiatrie pediatrică

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Psychiatrie infanto-juvénileKinder- en jeugdpsychiatrie

България

Радиобиология

Детска психиатрия

Česká republika

Dětská a dorostová psychiatrie

Danmark

Børne- og ungdomspsykiatri

Deutschland

Radiologie

Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie

Eesti

Ελλάς

Ακτινολογία — Ραδιολογία

Παιδοψυχιατρική

España

Electroradiología

France

Electro-radiologie (1)

Pédo-psychiatrie

▼M8

Hrvatska

Klinička radiologija

Dječja i adolescentna psihijatrija

▼M1

Ireland

Radiology

Child and adolescent psychiatry

Italia

Radiologia (2)

Neuropsichiatria infantile

Κύπρος

Παιδοψυχιατρική

Latvija

Bērnu psihiatrija

Lietuva

Vaikų ir paauglių psichiatrija

Luxembourg

Électroradiologie (3)

Psychiatrie infantile

Magyarország

Radiológia

Gyermek-és ifjúságpszichiátria

Malta

Nederland

Radiologie (4)

Österreich

Radiologie

Polska

Psychiatria dzieci i młodzieży

Portugal

Radiologia

Pedopsiquiatria

România

Psihiatrie pediatrică

Slovenija

Otroška in mladostniška psihiatrija

Slovensko

Detská psychiatria

Suomi/Finland

Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri

Sverige

Barn- och ungdomspsykiatri

United Kingdom

Child and adolescent psychiatry

(1) 3 decembrie 1971

(2) 31 octombrie 1993

(3) Nu se mai acordă titluri de calificare pentru studii începute după 5 martie 1982

(4) 8 iulie 1984

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):

Țară

Geriatric

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Nefropatie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

България

Гериатрична медицина

Нефрология

Česká republika

Geriatric

Nefrologie

Danmark

Geriatric eller alderdommens sygdomme

Nefrologi eller medicinske nyresygdomme

Deutschland

Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie

Eesti

Nefroloogia

Ελλάς

Νεφρολογία

España

Geriatría

Nefrología

France

Néphrologie

▼M8

Hrvatska

Nefrologija

▼M1

Ireland

Geriatric medicine

Nephrology

Italia

Geriatría

Nefrologia

Κύπρος

Γηριατρική

Νεφρολογία

Latvija

Nefroloģija

Lietuva

Geriatrija

Nefrologija

Luxembourg

Gériatrie

Néphrologie

Magyarország

Geriátria

Nefrológia

Malta

Ġerjatrija

Nefrologija

Nederland

Klinische geriatrie

Österreich

Polska

Geriatría

Nefrologia

Portugal

Nefrologia

România

Geriatric și gerontologie

Nefrologie

Slovenija

Nefrologija

Slovensko

Geriatría

Nefrológia

Suomi/Finland

Geriatría/Geriatri

Nefrologia/Nefrologi

Sverige

Geriatrík

Medicinska njursjukdomar (nefrologi)

United Kingdom

Geriatrics

Renal medicine

Țară

Boli contagioase

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Medicină comunitară

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

България

Инфекциозни болести

Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена

Česká republika

Infekční lékařství

Hygiena a epidemiologie

Danmark

Infektionsmedicin

Samfundsmedicin

Deutschland

Öffentliches Gesundheitswesen

Eesti

Infektsioonhaigused

Ελλάς

Κοινωνική Ιατρική

España

Medicina preventiva y salud pública

France

Santé publique et médecine sociale

▼M8

Hrvatska

Infektologija

Javnozdravstvena medicina

▼M1

Ireland

Infectious diseases

Public health medicine

Italia

Malattie infettive

Igiene e medicina preventiva

Κύπρος

Λοιμώδη Νοσήματα

Υγειονομολογία/Κοινωνική Ιατρική

Latvija

Infektoloģija

Lietuva

Infektologija

Luxembourg

Maladies contagieuses

Santé publique

Magyarország

Infektológia

Megelőző orvostan és népegészségtan

Malta

Mard Infettiv

Saħħa Pubblika

Nederland

Maatschappij en gezondheid

Österreich

Sozialmedizin

Polska

Choroby zakaźne

Zdrowie publiczne, epidemiologia

Portugal

Infecciologia

Saúde pública

România

Boli infecțioase

Sănătate publică și management

Slovenija

Infektologija

Javno zdravje

Slovensko

Infektológia

Verejné zdravotníctvo

Suomi/Finland

Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar

Terveysthuolto/Hälsovård

Sverige

Infektionssjukdomar

Socialmedicin

United Kingdom

Infectious diseases

Public health medicine

Țară

Farmacologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Medicina muncii

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde

България

Клинична фармакология и терапия

Фармакология

Трудова медицина

Česká republika

Klinická farmakologie

Pracovní lékařství

Danmark

Klinisk farmakologi

Arbejdsmedicin

Deutschland

Pharmakologie und Toxikologie

Arbeitsmedizin

Eesti

Ελλάς

Ιατρική της Εργασίας

España

Farmacología clínica

Medicina del trabajo

France

Médecine du travail

▼M8

Hrvatska

Klinička farmakologija s toksikologijom

Medicina rada i športa

▼M1

Ireland

Clinical pharmacology and therapeutics

Occupational medicine

Italia

Farmacologia

Medicina del lavoro

Κύπρος

Ιατρική της Εργασίας

Latvija

Arodslimibas

Lietuva

Darbo medicina

Luxembourg

Médecine du travail

Magyarország

Klinikai farmakológia

Foglalkozs-orvostan (üzemorvostan)

Malta

Farmakologija Klinika u t-Terapewtika

Medicina Okkupazzjonali

Nederland

Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde

Österreich

Pharmakologie und Toxikologie

Arbeits- und Betriebsmedizin

Polska

Farmakologia kliniczna

Medycyna pracy

Portugal

Medicina do trabalho

România

Farmacologie clinică

Medicina muncii

Slovenija

Medicina dela, prometa in sporta

Slovensko

Klinická farmakológia

Pracovné lekrstvo

Suomi/Finland

Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling

Työterveyshuolto/Företagshälsovård

Sverige

Klinisk farmakologi

Yrkes- och miljömedicin

United Kingdom

Clinical pharmacology and therapeutics

Occupational medicine

Țară

Alergologie

Durata minimă a cursului de formare: 3 ani

Medicină nucleară

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Médecine nucléaireNucleaire geneeskunde

България

Клинична алергология

Нуклеарна медицина

Česká republika

Alergologie a klinická imunologie

Nukleární medicína

Danmark

Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme

Klinisk fysiologi og nuklearmedicin

Deutschland

Nuklearmedizin

Eesti

Ελλάς

Αλλεργιολογία

Πυρηνική Ιατρική

España

Alergología

Medicina nuclear

France

Médecine nucléaire

▼M8

Hrvatska

Alergologija i klinička imunologija

Nuklearna medicina

▼M1

Ireland

Italia

Allergologia ed immunologia clinica

Medicina nucleare

Κύπρος

Αλλεργιολογία

Πυρηνική Ιατρική

Latvija

Alergoloģija

Lietuva

Alergologija ir klinikinė imunologija

Luxembourg

Médecine nucléaire

Magyarország

Allergológia és klinikai immunológia

Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)

Malta

Medicina Nukleari

Nederland

Allergologie en inwendige geneeskunde

Nucleaire geneeskunde

Österreich

Nuklearmedizin

Polska

Alergologia

Medycyna nuklearna

Portugal

Imuno-alergologia

Medicina nuclear

România

Alergologie și imunologie clinică

Medicină nucleară

Slovenija

Nuklearna medicina

Slovensko

Klinická imunológia a alergológia

Nukleárna medicína

Suomi/Finland

Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin

Sverige

Allergisjukdomar

Nukleärmedicin

United Kingdom

Nuclear medicine

Țară

Chirurgie maxilo-facială (formare medicală de bază)

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Titlu

Belgique/België/Belgien

България

Лицево-челюстна хирургия

Česká republika

Maxilofaciální chirurgie

Danmark

Deutschland

Eesti

Ελλάς

España

Cirugía oral y maxilofacial

France

Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie

▼M8

Hrvatska

Maksilofacijalna kirurgija

▼M1

Ireland

Italia

Chirurgia maxillo-facciale

Κύπρος

Latvija

Mutes, sejas un žokļu ķirurģija

Lietuva

Veido ir žandikaulių chirurgija

Luxembourg

Chirurgie maxillo-faciale

Magyarország

Szájsebészet

Malta

Nederland

Österreich

Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie

Polska

Chirurgia szczekowo-twarzowa

Portugal

Cirurgia maxilo-facial

România

Slovenija

Maxilofacialna kirurgija

Slovensko

Maxilofaciálna chirurgia

Suomi/Finland

Sverige

United Kingdom

Țară

Hematologie biologică

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Belgique/België/Belgien

България

Клинична хематология

Česká republika

Danmark

Klinisk blodtypeserologi (1)

Deutschland

Eesti

Ελλάς

España

France

Hématologie

▼M8

Hrvatska

▼M1

Ireland

Italia

Κύπρος

Latvija

Lietuva

Luxembourg

Hématologie biologique

Magyarország

Malta

Nederland

Österreich

Polska

Portugal

Hematologia clinica

România

Slovenija

Slovensko

Suomi/Finland

Sverige

United Kingdom

(1) 1 ianuarie 1983, cu excepția persoanelor care și-au început studiile înainte de această dată și le-au terminat până la sfârșitul anului 1988

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):

Țară

Stomatologie

Durata minimă a cursului de formare: 3 ani

Dermatologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

България

Česká republika

Danmark

Deutschland

Eesti

Ελλάς

España

Estomatología

France

Stomatologie

▼M8

Hrvatska

▼M1

Ireland

Dermatology

Italia

Odontostomatologia (1)

Κύπρος

Latvija

Lietuva

Luxembourg

Stomatologie

Magyarország

Malta

Dermatologija

Nederland

Österreich

Polska

Portugal

Estomatologia

România

Slovenija

Slovensko

Suomi/Finland

Sverige

United Kingdom

Dermatology

(1) 31 decembrie 1994

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):

Țară

Venerologie

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Medicină tropicală

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

България

Česká republika

Danmark

Deutschland

Eesti

Ελλάς

España

France

▼M8

Hrvatska

▼M1

Ireland

Genito-urinary medicine

Tropical medicine

Italia

Medicina tropicale

Κύπρος

Latvija

Lietuva

Luxembourg

Magyarország

Trópusi betegségek

Malta

Medicină Uro-gețetali

Nederland

Österreich

Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene

Polska

Medycyna transportu

Portugal

Medicina tropical

România

Slovenija

Slovensko

Tropická medicína

Suomi/Finland

Sverige

United Kingdom

Genito-urinary medicine

Tropical medicine

Țară

Chirurgie gastroenterologică

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Medicină de urgență

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Chirurgie abdominaleHeelkunde op het abdomen (1)

България

Спешна медицина

Česká republika

Traumatologie

Urgentní medicína

Danmark

Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme

Deutschland

Visceralchirurgie

Eesti

Ελλάς

España

Cirugía del aparato digestivo

France

Chirurgie viscérale et digestive

▼M8

Hrvatska

Abdominalna kirurgija

Hitna medicina

▼M1

Ireland

Emergency medicine

Italia

Chirurgia dell'apparato digerente

Κύπρος

Latvija

Lietuva

Abdominalinė chirurgija

Luxembourg

Chirurgie gastro-entérologique

Magyarország

Traumatológia

Malta

Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza

Nederland

Österreich

Polska

Medycyna ratunkowa

Portugal

România

Medicină de urgență

Slovenija

Abdominalna kirurgija

Slovensko

Gastroenterologická chirurgia

Úrazová chirurgia

Urgentná medicína

Suomi/Finland

Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi

Sverige

United Kingdom

Accident and emergency medicine

(1) 1 ianuarie 1983.

Datele de abrogare în sensul articolului 27 alineatul (3):

Țară

Neurofiziologie clinică

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază) (1)

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie

България

Česká republika

Danmark

Klinisk neurofysiologi

Deutschland

Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie

Eesti

Ελλάς

España

Neurofisiologia clínica

France

▼M8

Hrvatska

▼M1

Ireland

Clinical neurophysiology

Oral and maxillo-facial surgery

Italia

Κύπρος

Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική

Latvija

Lietuva

Luxembourg

Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale

Magyarország

Arc-állcsont-szájsebészet

Malta

Newrofiżjoloġija Klinika

Kirurgija tal-għadam tal-wiċċ

Nederland

Österreich

Polska

Portugal

România

Slovenija

Slovensko

Suomi/Finland

Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi

Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

Sverige

Klinisk neurofysiologi

United Kingdom

Clinical neurophysiology

Oral and maxillo-facial surgery

(1) Formare care conduce la acordarea de titluri de calificări oficiale ca specialist în chirurgie dentală, orală și maxilo-facială (formare medicală și dentară de bază), care presupune realizarea și validarea studiilor medicale de bază (articolul 24 și, în plus, realizarea și validarea studiilor dentare de bază (articolul 34).

▼M6

Țara

Oncologie medicală

Durata minimă a cursului de formare: 5 ani

Genetică medicală

Durata minimă a cursului de formare: 4 ani

Titlu

Titlu

Belgique/België/Belgien

Oncologie médicale/ Medische oncologie

България

Медицинска онкология

Медицинска генетика

Česká republika

Klinická onkologie

Lékařská genetika

Danmark

Klinisk genetik

Deutschland

Humangenetik

Eesti

Meditsiinigeneetika

Ελλάς

Παθολογική Ογκολογία

España

France

Oncologie

Génétique médicale

▼M8

Hrvatska

▼M6

Ireland

Medical oncology

Clinical genetics

Italia

Oncologia medica

Genetica medica

Κύπρος

Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία

Latvija

Onkoloģija ķīmijterapija

Medicīnas ģenētika

Lietuva

Chemoterapinė onkologija

Genetika

Luxembourg

Oncologie médicale

Médecine génétique

Magyarország

Klinikai onkológia

Klinikai genetika

Malta

Nederland

Klinische genetica

Österreich

Medizinische Genetik

Polska

Onkologia kliniczna

Genetyka kliniczna

Portugal

Oncologia médica

Genética médica

România

Oncologie medicală

Genetică medicală

Slovenija

Internistična onkologija

Klinična genetika

Slovensko

Klinická onkológia

Lekárska genetika

Suomi/Finland

Perinnöllisyyslääketiede/ Medicinsk genetik

Sverige

United Kingdom

Medical oncology

Clinical genetics

▼B

5.1.4. Titluri de calificare în medicina generală

Țara

Titlul de calificare

Titlul profesional

Data de referință

België/Belgique/Belgien

Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste

Huisarts/Médecin généraliste

31 December 1994

▼M1

България

Свидетелство за призната специалност по Обща медицина

Лекар-специалист по Обща медицина

1 ianuarie 2007

▼B

Česká republika

Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“

Všeobecný lékař

1 May 2004

Danmark

Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin

Almen praktiserende læge/Speciallæge i almen medicin

31 December 1994

Deutschland

Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin

Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin

31 December 1994

Eesti

Diplom peremeditSiini erialal

Perearst

1 May 2004

Ελλάς

Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής

Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής

31 December 1994

España

Título de especialista en medicina familiar y comunitaria

Especialista en medicina familiar y comunitaria

31 December 1994

France

Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)

Médecin qualifié en médecine générale

31 December 1994

▼M8

Hrvatska

Diploma o specijalističkom usavršavanju

specijalist obiteljske medicine

1 iulie 2013

▼B

Ireland

Certificate of specific qualifications in general medical practice

General medical practitioner

31 December 1994

Italia

Attestato di formazione specifica in medicina generale

Medico di medicina generale

31 December 1994

Κύπρος

Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής

Ιατρός Γενικής Ιατρικής

1 May 2004

Latvija

Ģimenes ārsta sertifikāts

Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts

1 May 2004

Lietuva

Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas

Šeimos medicinos gydytojas

1 May 2004

Luxembourg

Diplôme de formation spécifique en médecine générale

Médecin généraliste

31 December 1994

Magyarország

Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány

Háziorvostan szakorvosa

1 May 2004

Malta

Tabib tal-familja

Mediċina tal-familja

1 May 2004

Nederland

Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst

Huisarts

31 December 1994

Österreich

Arzt für Allgemeinmedizin

Arzt für Allgemeinmedizin

31 December 1994

Polska

Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej

Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej

1 May 2004

Portugal

Diploma do internato complementar de clínica geral

Assistente de clínica geral

31 December 1994

▼M1

România

Certificat de medic specialist medicină de familie

Medic specialist medicină de familie

1 ianuarie 2007

▼B

Slovenija

Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine

Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine

1 May 2004

Slovensko

Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“

Všeobecný lekár

1 May 2004

Suomi/Finland

Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård

Yleislääkäri/Allmänläkare

31 December 1994

Sverige

Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen

Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)

31 December 1994

United Kingdom

Certificate of prescribed/equivalent experience

General medical practitioner

31 December 1994

V.2. ASISTENT MEDICAL GENERALIST

5.2.1. Program de studii pentru asistenții medicali generaliști

Programul de studii care conduce la obținerea unui titlu de calificare ca asistent medical generalist cuprinde următoarele două părți:

A. Instruire teoretică

(a) Asistență medicală:

- Orientări și deontologie
- Principii generale de sănătate și asistență medicală
- Principii de asistență medicală în materie de: —
 - medicină generală și specialități medicale;
 - chirurgie generală și specialități chirurgicale;
 - puericultură și pediatrie;
 - igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;
 - sănătate mintală și psihiatrie;
 - îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie.

(b) Științe fundamentale:

- Anatomie și fiziologie
- Patologie

- Bacteriologie, virusologie și parazitologie
- Biofizică, biochimie și radiologie
- Dietetică
- Igienă: —
- profilaxie;
- educație sanitară.
- Farmacologie

© Științe sociale:

- Sociologie
- Psihologie
- Principii de administrație
- Principii de predare
- Legislația socială și sanitară
- Aspecte juridice ale profesiei

B. Instruire clinică

- Asistență medicală în materie de: —
- medicină generală și specialități medicale;
- chirurgie generală și specialități chirurgicale;
- îngrijirea copiilor și pediatrie;
- igiena și îngrijirea mamei și a nou-născutului;
- sănătate mintală și psihiatrie;
- îngrijirea persoanelor în vârstă și geriatrie;
- îngrijire la domiciliu

Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

Instruirea teoretică se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică, astfel încât cunoștințele și competențele prevăzute în prezenta anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător.

5.2.2. Titluri de calificare ca asistent medical generalist

Țara

Titlu de calificare

Organismul care eliberează titlul de calificare

Titlul profesional

Data de referință

België/Belgique/Belgien

— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin)

— Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin)

— Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin

— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten

— De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft

— Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e)

— Infirmier(ère) hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)

29 iunie 1979

▼M1

България

Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър” с професионална квалификация „Медицинска сестра”

Университет

Медицинска сестра

1 ianuarie 2007

▼B

Česká republika

1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce

1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem

1. Všeobecná sestra

1 mai 2004

2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu

2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem

2. Všeobecný ošetrovateľ

Danmark

Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse

Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet

Sygeplejerske

29 iunie 1979

Deutschland

Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege

Staatlicher Prüfungsausschuss

Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger

29 iunie 1979

Eesti

Diplom õe erialal

1. Tallinna Meditsiiniikool

2. Tartu Meditsiiniikool

3. Kohtla-Järve Meditsiiniikool

õde

1 mai 2004

Ελλάς

1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών

1. Πανεπιστήμιο Αθηνών

Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια

1 ianuarie 1981

2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)

2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής

3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας

4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας

4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας

5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας

5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας

6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής

6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

España

Título de Diplomado universitario en Enfermería

— Ministerio de Educación y Cultura

— El rector de una universidad

Enfermero/a diplomado/a

1 ianuarie 1986

France

— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère)

— Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999

Le ministère de la santé

Infirmier(ère)

29 iunie 1979

▼M8

Hrvatska

1. Svjedodžba „medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege”

2. Svjedodžba

„prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva”

1. Srednje strukovne škole koje izvode program za stjecanje kvalifikacije „medicinska sestra opće

njege/medicinski tehničar opće njege”

2. Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj

Sveučilišta u Republici Hrvatskoj

Veleučilišta u Republici Hrvatskoj

1. medicinska sestra opće njege/medicinski tehničar opće njege

2. prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva/prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva

1 iulie 2013

▼B

Ireland

Certificate of Registered General Nurse

An Bord Altranais (The Nursing Board)

Registered General Nurse

29 iunie 1979

Italia

Diploma di infermiere professionale

Scuole riconosciute dallo Stato

Infermiere professionale

29 iunie 1979

Κύπρος

Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής

Νοσηλευτική Σχολή

Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής

1 mai 2004

Latvija

1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu

1. Māsu skolas

Māsa

1 mai 2004

2. Māsas diploms

2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu

Lietuva

1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktā bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją

1. Universitetas

Bendrosios praktikos slaugytojas

1 mai 2004

2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktā bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją

2. Kolegija

Luxembourg

— Diplôme d'Etat d'infirmier

— Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué

Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports

Infirmier

29 iunie 1979

Magyarország

1. Ápoló bizonyítvány

1. Iskola

Ápoló

1 mai 2004

2. Diplomás ápoló oklevél

2. Egyetem/főiskola

3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél

3. Egyetem

Malta

Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija

Universităta' Malta

Infermier Registrat tal-Ewwel Livell

1 mai 2004

Nederland

1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A

1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie

Verpleegkundige

29 iunie 1979

2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige)

2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie

3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige)

3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie

4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4

4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling

5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5

5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling

Österreich

1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“

1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege

— Diplomierte Krankenschwester

— Diplomierter Krankenpfleger

1 ianuarie 1994

2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“

2. Allgemeine Krankenpflegeschule

Polska

Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”

Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze

(Higher educational institution recognised by the competent authorities)

Pielegniarka

1 mai 2004

Portugal

1. Diploma do curso de enfermagem geral

1. Escolas de Enfermagem

Enfermeiro

1 ianuarie 1986

2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem

2. Escolas Superiores de Enfermagem

3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem

3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde

▼M1

România

1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată

1. Universități

asistent medical generalist

1 ianuarie 2007

2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată

2. Universități

▼B

Slovenija

Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”

1. Univerza

2. Visoka strokovna šola

Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik

1 mai 2004

Slovensko

1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva“ („Mgr.”)

1. Vysoká škola

Sestra

1 mai 2004

2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva“ („Bc.”)

2. Vysoká škola

3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra

3. Stredná zdravotnícka škola

Suomi/ Finland

1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjukskötarexamen

1. Terveystieteiden ja lääketieteiden alan erikoistutkinto/ Hälsovårdsläroanstalter

Sairaanhoitaja/Sjukskötare

1 ianuarie 1994

2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)

2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor

Sverige

Sjuksköterskeexamen

Universitet eller högskola

Sjuksköterska

1 ianuarie 1994

United Kingdom

Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting

Various

— State Registered Nurse

— Registered General Nurse

29 iunie 1979

V.3. MEDIC DENTIST

5.3.1. Program de studii pentru medicii dentiști

Programul de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic dentist cuprinde cel puțin următoarele materii. Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

A. Materii de bază

- Chimie
- Fizică
- Biologie

B. Materii medico-biologice și materii medicale generale

- Anatomie
- Embriologie
- Histologie, inclusiv citologie
- Fiziologie
- Biochimie (sau chimie fiziologică)
- Anatomie patologică
- Patologie generală
- Farmacologie
- Microbiologie
- Igienă
- Medicină preventivă și epidemiologie
- Radiologie
- Fizioterapie
- Chirurgie generală
- Medicină internă, inclusiv pediatrie
- Otorinolaringologie
- Dermatovenerologie
- Psihologie generală — psihopatologie — neuropatologie

— Anestezie

C. Materii specific odonto-stomatologice

— Protetică dentară

— Materiale stomatologice

— Stomatologie conservativă

— Stomatologie preventivă

— Anestezie și sedare în stomatologie

— Chirurgie specială

— Patologie specială

— Practică clinică odonto-stomatologică

— Pedodonție

— Ortodonție

— Parodontologie

— Radiologie dentară

— Ocluzie dentară și funcție maxilară

— Organizare profesională, deontologie și legislație

— Aspecte sociale ale practicii dentare.

5.3.2. Titluri de calificare de bază ca medic dentist

Țara

Titlul de calificare

Organismul care eliberează titlul de calificare

Certificatul care însoțește titlul de calificare

Titlul profesional

Data de referință

België/Belgique/Belgien

Diploma van tandarts/Diplôme licencié en science dentaire

— De universiteiten/Les universités

— De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent

d'enseignement de la Communauté française

Licentiaat in de tandheelkunde/Licencié en science dentaire

28 ianuarie 1980

▼M1

България

Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър” по „Дентална медицина” с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина”

Факултет по дентална медицина към Медицински университет

Лекар по дентална медицина

1 ianuarie 2007

▼B

Česká republika

Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)

Lékařská fakulta univerzity v České republice

Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce

Zubní lékař

1 mai 2004

Danmark

Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)

Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet

Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen

Tandlæge

28 ianuarie 1980

Deutschland

Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung

Zuständige Behörden

Zahnarzt

28 ianuarie 1980

Eesti

Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta

Tartu Ülikool

Hambaarst

1 mai 2004

Ελλάς

Πτυχίο Οδοντιατρικής

Πανεπιστήμιο

Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος

1 ianuarie 1981

España

Título de Licenciado en Odontología

El rector de una universidad

Licenciado en odontología

1 ianuarie 1986

France

Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire

Universités

Chirurgien-dentiste

28 ianuarie 1980

▼M8

Hrvatska

Diploma „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”

Fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj

doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine

1 iulie 2013

▼B

Ireland

- Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.)
- Bachelor of Dental Surgery (BDS)
- Licentiate in Dental Surgery (LDS)
- Universities
- Royal College of Surgeons in Ireland
- Dentist
- Dental practitioner
- Dental surgeon

28 ianuarie 1980

Italia

Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria

Università

Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra

Odontoiatra

28 ianuarie 1980

Κύπρος

Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου

Οδοντιατρικό Συμβούλιο

Οδοντίατρος

1 mai 2004

Latvija

Zobārsta diploms

Universitātes tipa augstskola

Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā

Zobārsts

1 mai 2004

Lietuva

Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją

Universitetas

Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją

Gydytojas odontologas

1 mai 2004

Luxembourg

Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire

Jury d'examen d'Etat

Médecin-dentiste

28 ianuarie 1980

Magyarország

Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, rövid.: dr. med. dent.)

Egyetem

Fogorvos

1 mai 2004

Malta

Lawrja fil- Kirurgija Dentali

Universitá ta Malta

Kirurgu Dentali

1 mai 2004

Nederland

Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen

Faculteit Tandheelkunde

Tandarts

28 ianuarie 1980

Österreich

Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde”

Medizinische Fakultät der Universität

Zahnarzt

1 ianuarie 1994

Polska

Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta”

1. Akademia Medyczna,
2. Uniwersytet Medyczny,
3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego

Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy

Lekarz dentysta

1 mai 2004

Portugal

Carta de curso de licenciatura em medicina dentária

— Faculdades

— Institutos Superiores

Médico dentista

1 ianuarie 1986

▼M1

România

Diplomă de licență de medic dentist

Universități

medic asistent

1 octombrie 2003

▼B

Slovenija

Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/doktorica dentalne medicine”

— Univerza

Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica

Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine

1 mai 2004

Slovensko

Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva“ („MDDr.”)

— Vysoká škola

Zubný lekár

1 mai 2004

Suomi/ Finland

Hammaslääketieteen lisensiaatin tutkinto/Odontologie licentiatexamen

— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet

— Oulun yliopisto

— Turun yliopisto

Terveydenhuollon oikeusturvakeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av Rättskyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring

Hammaslääkäri/Tandläkare

1 ianuarie 1994

Sverige

Tandläkarexamen

— Universitetet i Umeå

— Universitetet i Göteborg

— Karolinska Institutet

— Malmö Högskola

Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen

Tandläkare

1 ianuarie 1994

United Kingdom

— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.)

— Licentiate in Dental Surgery

— Universities

— Royal Colleges

— Dentist

— Dental practitioner

— Dental surgeon

28 ianuarie 1980

5.3.3. Titluri de calificare ca medic dentar specialist

Ortodonție

Țara

Titlu de calificare

Organismul care eliberează titlul de calificare

Data de referință

België/Belgique/Belgien

Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie

Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid

27 ianuarie 2005

▼M1

България

Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия”

Факултет по дентална медицина към Медицински университет

1 ianuarie 2007

▼B

Danmark

Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti

Sundhedsstyrelsen

28 ianuarie 1980

Deutschland

Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;

Landeszahnärztekammer

28 ianuarie 1980

Eesti

Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal

Tartu Ülikool

1 mai 2004

Ελλάς

Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής

— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση

— Νομαρχία

1 ianuarie 1981

France

Titre de spécialiste en orthodontie

Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes

28 ianuarie 1980

Ireland

Certificate of specialist dentist in orthodontics

Competent authority recognised for this purpose by the competent minister

28 ianuarie 1980

Italia

Diploma di specialista in Ortognatodonzia

Università

21 mai 2005

Κύπρος

Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική

Οδοντιατρικό Συμβούλιο

1 mai 2004

Latvija

„Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā

Latvijas Ārstu biedrība

1 mai 2004

Lietuva

Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją

Universitetas

1 mai 2004

Magyarország

Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány

Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete

1 mai 2004

Malta

Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja

Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti

1 mai 2004

Nederland

Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister

Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde

28 ianuarie 1980

Polska

Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji

Centrum Egzaminów Medycznych

1 mai 2004

Slovenija

Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije

1. Ministrstvo za zdravje

2. Zdravniška zbornica Slovenije

1 mai 2004

Suomi/Finland

Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering

— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet

— Oulun yliopisto

— Turun yliopisto

1 ianuarie 1994

Sverige

Bevis om specialistkompetens i tandreglering

Socialstyrelsen

1 ianuarie 1994

United Kingdom

Certificate of Completion of specialist training in orthodontics

Competent authority recognised for this purpose

28 ianuarie 1980

Chirurgie orală

Țara

Titlu de calificare

Organismul care eliberează titlul de calificare

Data de referință

▼M1

България

Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия”

Факултет по дентална медицина към Медицински университет

1 ianuarie 2007

▼B

Danmark

Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi

Sundhedsstyrelsen

28 ianuarie 1980

Deutschland

Fachzahnärztliche

Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie

Landeszahnärztekammer

28 ianuarie 1980

Ελλάς

Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (up to 31 December 2002)

— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση

— Νομαρχία

1 ianuarie 2003

Ireland

Certificate of specialist dentist in oral surgery

Competent authority recognised for this purpose by the competent minister

28 ianuarie 1980

Italia

Diploma di specialista in Chirurgia Orale

Università

21 mai 2005

Κύπρος

Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική

Οδοντιατρικό Συμβούλιο

1 mai 2004

Lietuva

Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją

Universitetas

1 mai 2004

Magyarország

Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány

Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete

1 mai 2004

Malta

Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-Ħalq

Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti

1 mai 2004

Nederland

Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister

Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde

28 ianuarie 1980

Polska

Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej

Centrum Egzaminów Medycznych

1 mai 2004

Slovenija

Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije

1. Ministrstvo za zdravje

2. Zdravniška zbornica Slovenije

1 mai 2004

Suomi/Finland

Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leuka-kirurgia/Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi

— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet

— Oulun yliopisto

— Turun yliopisto

1 ianuarie 1994

Sverige

Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar

Socialstyrelsen

1 ianuarie 1994

United Kingdom

Certificate of completion of specialist training in oral surgery

Competent authority recognised for this purpose

28 ianuarie 1980

V.4. MEDIC VETERINAR

5.4.1. Program de studii pentru medicii veterinari

Programul de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic veterinar cuprinde cel puțin următoarele materii.

Predarea uneia sau mai multor materii poate avea loc în cadrul celorlalte discipline sau în conexiune cu acestea.

A. Materii de bază:

— Fizică

— Chimie

— Biologie animală

— Biologia plantelor

— Matematici aplicate științelor biologice

B. Materii specifice:

(a) Științe fundamentale:

— Anatomie (inclusiv histologie și embriologie)

- Fiziologie
- Biochimie
- Genetică
- Farmacologie
- Farmacie
- Toxicologie
- Microbiologie
- Imunologie
- Epidemiologie
- Deontologie

(b) Științe clinice:

- Obstetrică
- Patologie (inclusiv anatomie patologică)
- Parazitologie
- Medicină clinică și chirurgie (inclusiv anestezie)
- Prelegeri clinice despre diferite animale domestice, păsări și alte specii de animale
- Medicină preventivă
- Radiologie
- Reproducere și tulburări de reproducere
- Medicină veterinară și sănătate publică
- Legislație în domeniul medicinei veterinare și medicină legală
- Terapeutică
- Propedeutică

© Producție animală:

- Producție animală
- Nutriție animală
- Agronomie
- Economie rurală

— Creșterea și sănătatea animalelor

— Igienă veterinară

— Etologie protecție animală.

(d) Igienă alimentară:

— inspecția și controlul produselor alimentare pentru animale sau de origine animală

— igienă și tehnologie alimentară

— lucrări practice (inclusiv lucrări practice în locurile de sacrificare și de tratare a produselor alimentare)

Instruirea practică se poate desfășura sub forma unui stagiu, cu condiția ca aceasta să fie pe bază de program integral și să se afle sub controlul direct al autorității sau al organismului competent și să nu depășească șase luni din perioada totală de cinci ani de studiu.

Repartizarea instruirii teoretice și practice între diferitele grupe de materii se face echilibrat și în mod coordonat, astfel încât cunoștințele și experiența să poată fi dobândite în mod corespunzător pentru a permite medicilor veterinari să-și poată îndeplini sarcinile în totalitate.

5.4.2. Titluri de calificare ca medic veterinar

Țara

Titlu de calificare

Organismul care eliberează titlul de calificare

Certificatul care însoțește titlul de calificare

Data de referință

België/Belgique/Belgien

Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire

— De universiteiten/Les universités

— De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française

21 decembrie 1980

▼M1

България

Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар

Лесотехнически университет — Факултет по ветеринарна медицина Тракийски университет —

Факултет по ветеринарна медицина

1 ianuarie 2007

▼B

Česká republika

— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.)

— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)

Veterinární fakulta univerzity v České republice

1 mai 2004

Danmark

Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab

Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole

21 decembrie 1980

Deutschland

Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung

Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule

21 decembrie 1980

Eesti

Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava

Eesti Põllumajandusülikool

1 mai 2004

Ελλάς

Πτυχίο Κτηνιατρικής

Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας

1 ianuarie 1981

España

Título de Licenciado en Veterinaria

— Ministerio de Educación y Cultura

— El rector de una universidad

1 ianuarie 1986

France

Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire

21 decembrie 1980

▼M8

Hrvatska

Diploma „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”

Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

1 iulie 2013

▼B

Ireland

— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB)

— Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)

21 decembrie 1980

Italia

Diploma di laurea in medicina veterinaria

Università

Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria

1 ianuarie 1985

Κύπρος

Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου

Κτηνιατρικό Συμβούλιο

1 mai 2004

Latvija

Veterinārārsta diploms

Latvijas Lauksaimniecības Universitāte

1 mai 2004

Lietuva

Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))

Lietuvos Veterinarijos Akademija

1 mai 2004

Luxembourg

Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire

Jury d'examen d'Etat

21 decembrie 1980

Magyarország

Állatorvos doktor oklevél — dr. med. vet.

Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kar

1 mai 2004

Malta

Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju

Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji

1 mai 2004

Nederland

Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartse-nijkundig examen

21 decembrie 1980

Österreich

— Diplom-Tierarzt

— Magister medicinae veterinariae

Universität

— Doktor der Veterinärmedizin

— Doctor medicinae veterinariae

— Fachtierarzt

1 ianuarie 1994

Polska

Dyplom lekarza weterynarii

1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu
3. Akademia Rolnicza w Lublinie
4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

1 mai 2004

Portugal

Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária

Universidade

1 ianuarie 1986

▼M1

România

Diplomă de licență de doctor medic veterinar

Universități

1 ianuarie 2007

▼B

Slovenija

Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine”

Univerza

Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva

1 mai 2004

Slovensko

Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny” („MVDr.”)

Univerzita veterinárskeho lekárstva

1 mai 2004

Suomi/ Finland

Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen

Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet

1 ianuarie 1994

Sverige

Veterinärexamen

Sveriges Lantbruksuniversitet

1 ianuarie 1994

United Kingdom

1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)

1. University of Bristol

21 decembrie 1980

2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc)

2. University of Liverpool

3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB)

3. University of Cambridge

4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)

4. University of Edinburgh

5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S)

5. University of Glasgow

6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)

6. University of London

V.5. MOAȘĂ

5.5.1. Program de studii pentru moașe (Tipurile de formare I și II)

Programul de formare pentru obținerea unei diplome, a unui certificat sau a unui titlu de calificare ca moașă constă din următoarele două părți:

A. Instruirea teoretică și tehnică

(a) Materii de bază

- Noțiuni fundamentale de anatomie și fiziologie
- Noțiuni fundamentale de patologie
- Noțiuni fundamentale de bacteriologie, virusologie și parazitologie
- Noțiuni fundamentale de biofizică, biochimie și radiologie
- Pediatrie, în special referitor la nou-născuți
- Igienă, educație sanitară, medicină preventivă, diagnosticare timpurie
- Nutriție și dietetică, în special cu privire la femei, nou-născuți și sugari
- Noțiuni fundamentale de sociologie și probleme de medicină socială
- Noțiuni fundamentale de farmacologie
- Psihologie
- Pedagogie
- Legislație medicală și socială și organizare medicală
- Deontologie și legislație profesională
- Educație sexuală și planificare familială
- Protecția juridică a mamei și copilului
- (b) Materii specifice activităților moașelor
 - Anatomie și fiziologie
 - Embriologie și dezvoltarea fătului
 - Sarcină, naștere și puerperalitate
 - Patologie ginecologică și obstetrică
 - Pregătire pentru naștere și maternitate, inclusiv aspectele psihologice
 - Pregătire pentru naștere (inclusiv cunoașterea și folosirea echipamentului tehnic de obstetrică)
 - Analgezie, anestezie și resuscitare
 - Fiziologia și patologia nou-născutului
 - Îngrijirea și supravegherea nou-născutului
 - Factori psihologici și sociali

B. Instruirea practică și instruirea clinică

Această instruire se face sub supraveghere corespunzătoare:

- Consultarea femeilor însărcinate, inclusiv cel puțin 100 de examinări prenatale.
- Supravegherea și îngrijirea a cel puțin 40 de parturiente.
- Asistarea de către studenți la cel puțin 40 de nașteri; în cazul în care nu se poate ajunge la acest număr ca urmare a lipsei de femei în travaliu, poate fi redus la minim 30, cu condiția ca studentul să participe activ la încă 20 de nașteri.
- Asistarea la nașteri cu prezentare pelviană. În cazul în care acest lucru nu este posibil, ca urmare a numărului insuficient de nașteri cu prezentare pelviană, instruirea se face prin simulare.
- Practicarea epiziotomiei și inițierea în sutură. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice. Practicarea suturii include sutura epiziotomiilor și a rupturilor simple de perineu, care poate fi simulată în cazul în care este absolut necesar.
- Supravegherea și îngrijirea a 40 de femei, care urmează să nască sau care au născut, având sarcini cu risc.
- Supravegherea și îngrijirea, inclusiv examinarea, a cel puțin 100 de parturiente sănătoase și nou-născuți sănătoși.
- Urmărirea și îngrijirea nou-născutului necesitând îngrijiri speciale, inclusiv a celor născuți prematur, a celor născuți după termen, precum și a celor subponderali sau bolnavi.
- Îngrijirea femeilor care prezintă cu patologii ginecologice și obstetricale.
- Inițierea în îngrijirea medicală și chirurgicală. Inițierea va cuprinde instruire teoretică și exerciții clinice.

Instruirea teoretică și tehnică (parte A a programului de formare) se face în mod echilibrat și coordonat cu instruirea clinică (partea B a programului de formare), astfel încât cunoștințele și experiențele prevăzute în această anexă să poată fi dobândite în mod corespunzător.

Instruirea clinică a moașei (partea B a programului de formare) trebuie efectuată sub forma unor stagii controlate în cadrul spitalelor sau al altor servicii de sănătate autorizate de autoritățile sau organismele competente. În cursul acestei formări, viitoarele moașe participă la activitățile serviciilor în cauză, în măsura în care aceste activități contribuie la formarea lor. Acestea sunt inițiate în responsabilitățile pe care le implică activitățile de moașă.

5.5.2. Titluri de calificare ca moașă

Țara

Titlu de calificare

Organismul care eliberează titlul de calificare

Titlul profesional

Data de referință

België/Belgique/Belgien

Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse

— De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement

— De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française

Vroedvrouw/Accoucheuse

23 ianuarie 1983

▼M1

България

Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър” с професионална квалификация „Акушерка”

Университет

Акушерка

1 ianuarie 2007

▼B

Česká republika

1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.)

— Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce

1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem

Porodní asistentka/porodní asistent

1 mai 2004

2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.)

— Vysvědčení o absolutoriu

2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem

Danmark

Bevis for bestået jordemodereksamen

Danmarks jordemoderskole

Jordemoder

23 ianuarie 1983

Deutschland

Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger

Staatlicher Prüfungsausschuss

— Hebamme

— Entbindungspfleger

23 ianuarie 1983

Eesti

Diplom ämmaemandaerialal

1. Tallinna Meditsiinikool

2. Tartu Meditsiinikool

— Ämmaemand

1 mai 2004

Ελλάς

1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)

1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.)

— Μαία

— Μαιευτής

23 ianuarie 1983

2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ)

2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων

3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών

3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας

España

— Título de Matrona

— Título de Asistente obstétrico (matrona)

— Título de Enfermería obstétrica-ginecológica

Ministerio de Educación y Cultura

— Matrona

— Asistente obstétrico

1 ianuarie 1986

France

Diplôme de sage-femme

L'Etat

Sage-femme

23 ianuarie 1983

▼M8

Hrvatska

Svjedodžba

„prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/sveučilišna prvostupnica (baccalaurea) primaljstva”

— Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj

— Sveučilišta u Republici Hrvatskoj

— Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj

prvostupnik (baccalaureus) primaljstva/prvostupnica (baccalaurea) primaljstva

1 iulie 2013

▼B

Ireland

Certificate in Midwifery

An Board Altranais

Midwife

23 ianuarie 1983

Italia

Diploma d'ostetrica

Scuole riconosciute dallo Stato

Ostetrica

23 ianuarie 1983

Κύπρος

Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής

Νοσηλευτική Σχολή

Εγγεγραμμένη Μαία

1 mai 2004

Latvija

Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu

Māsu skolas

Vecmāte

1 mai 2004

Lietuva

1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją

— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje

1. Universitetas

Akušeris

1 mai 2004

2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją

— Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje

2. Kolegija

3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją

3. Kolegija

Luxembourg

Diplôme de sage-femme

Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports

Sage-femme

23 ianuarie 1983

Magyarország

Szülésznő bizonyítvány

Iskola/főiskola

Szülésznő

1 mai 2004

Malta

Lawrja jew diploma fl- Istudji tal-Qwiebel

Universita ta' Malta

Qabla

1 mai 2004

Nederland

Diploma van verloskundige

Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen

Verloskundige

23 ianuarie 1983

Österreich

Hebammen-Diplom

— Hebammenakademie

— Bundeshebammenlehranstalt

Hebamme

1 ianuarie 1994

Polska

Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa”

Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze

(Higher educational institution recognised by the competent authorities)

Położna

1 mai 2004

Portugal

1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica

1. Ecolas de Enfermagem

Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica

1 ianuarie 1986

2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica

2. Escolas Superiores de Enfermagem

3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica

3.

— Escolas Superiores de Enfermagem

— Escolas Superiores de Saúde

▼M1

România

Diplomă de licență de moașă

Universități

Moașă

1 ianuarie 2007

▼B

Slovenija

Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar”

1. Univerza

2. Visoka strokovna šola

diplomirana babica/diplomirani babičar

1 mai 2004

Slovensko

1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.”)

2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka

1. Vysoká škola

2. Stredná zdravotnícka škola

Pôrodná asistentka

1 mai 2004

Suomi/ Finland

1. Kättilön tutkinto/barnmorskeexamen

1. Terveysthuoltooppi-laitokset/hälsövärdsläroanstalter

Kättilö/Barnmorska

1 ianuarie 1994

2. Sosiaali- ja terveystien ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/yrkeshögskoleexamen inom hälsövärd och det sociala området, barnmorska (YH)

2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor

Sverige

Barnmorskeexamen

Universitet eller högskola

Barnmorska

1 ianuarie 1994

United Kingdom

Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting

Various

Midwife

23 ianuarie 1983

V.6. FARMACIST

5.6.1. Program de studii pentru farmaciști

— Biologia plantelor și animalelor

- Fizică
- Chimie generală și anorganică
- Chimie organică
- Chimie analitică
- Chimie farmaceutică, inclusiv analiza medicamentelor
- Biochimie generală și aplicată (medicală)
- Anatomie și fiziologie; terminologie medicală
- Microbiologie
- Farmacologie și farmacoterapie
- Tehnologie farmaceutică
- Toxicologie
- Farmacognosie
- Legislație și, după caz, deontologie.

Repartizarea instruirii teoretice și practice trebuie, pentru fiecare materie care figurează în programul minim de studii, să acorde suficientă importanță, pentru a păstra caracterul universitar al instruirii.

5.6.2. Titluri de calificare ca farmacist

Țara

Titlu de calificare

Organismul care eliberează titlul de calificare

Certificatul care însoțește titlul de calificare

Data de referință

België/Belgique/Belgien

Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien

— De universiteiten/Les universités

— De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française

1 octombrie 1987

▼M1

България

Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър” по „Фармация” с професионална квалификация „Магистър-фармацевт”

Фармацевтичен факултет към Медицински университет

1 January 2007

▼B

Česká republika

Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)

Farmaceutická fakulta univerzity v České republice

Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce

1 mai 2004

Danmark

Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen

Danmarks Farmaceutiske Højskole

1 octombrie 1987

Deutschland

Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung

Zuständige Behörden

1 octombrie 1987

Eesti

Diplom proviisori õppekava läbimisest

Tartu Ülikool

1 mai 2004

Ελλάς

Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος

Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση

1 octombrie 1987

España

Título de Licenciado en Farmacia

— Ministerio de Educación y Cultura

— El rector de una universidad

1 octombrie 1987

France

— Diplôme d'Etat de pharmacien

— Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie

Universités

1 octombrie 1987

▼M8

Hrvatska

Diploma „magistar farmacije/magistra farmacije”

— Farmaceutsko-biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

— Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu

— Kemijsko-tehnološki fakultet Sveučilišta u Splitu

1 iulie 2013

▼B

Ireland

Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist

1 octombrie 1987

Italia

Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato

Università

1 noiembrie 1993

Κύπρος

Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού

Συμβούλιο Φαρμακευτικής

1 mai 2004

Latvija

Farmaceita diploms

Universitātes tipa augstskola

1 mai 2004

Lietuva

Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistinininko profesinę kvalifikaciją

Universitetas

1 mai 2004

Luxembourg

Diplôme d'Etat de pharmacien

Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale

1 octobre 1987

Magyarország

Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, rövid: mag. Pharm)

EG Egyetem

1 mai 2004

Malta

Lawrja fil-farmaċija

Universitá ta' Malta

1 mai 2004

Nederland

Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen

Faculteit Farmacie

1 octobre 1987 г.

Österreich

Staatliches Apothekerdiplom

Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales

1 octombrie 1994

Polska

Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra

1. Akademia Medyczna

2. Uniwersytet Medyczny

3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego

1 mai 2004

Portugal

Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas

Universidades

1 octombrie 1987

▼M1

România

Diplomă de licență de farmacist

Universități

1 ianuarie 2007

▼B

Slovenija

Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije”

Univerza

Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije

1 mai 2004

Slovensko

Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie” („Mgr.”)

Vysoká škola

1 mai 2004

Suomi/Finland

Proviisorin tutkinto/Provisorexamen

— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet

— Kuopion yliopisto

1 octombrie 1994

Sverige

Apotekarexamen

Uppsala universitet

1 octombrie 1994

United Kingdom

Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist

1 octombrie 1987

V.7. ARCHITECT

5.7.1. Titluri de calificare ca arhitect, recunoscute în temeiul articolului 46 alineatul (1)

Țara

Titlu de calificare

Organismul care eliberează titlul de calificare

Certificatul care însoțește titlul de calificare

Anul universitar de referință

België/Belgique/Belgien

1. Architect/Architecte

2. Architect/Architecte

3. Architect

4. Architect/Architecte

5. Architect/Architecte

6. Burgelijke ingenieur-architect

1. Nationale hogescholen voor architectuur

2. Hogere-architectuur-instituten

3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt

4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten

5. Sint-Lucasscholen

6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten

6. „Faculté Polytechnique” van Mons

1988/1989

1. Architecte/Architect

2. Architecte/Architect

3. Architect

4. Architecte/Architect

5. Architecte/Architect

6. Ingénieur-civil — architecte

1. Ecoles nationales supérieures d'architecture

2. Instituts supérieurs d'architecture

3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt

4. Académies royales des Beaux-Arts

5. Ecoles Saint-Luc

6. Facultés des sciences appliquées des universités

6. Faculté polytechnique de Mons

Danmark

Arkitekt cand. arch.

— Kunstakademiets Arkitektskole i København

— Arkitektskolen i Århus

1988/1989

Deutschland

Diplom-Ingenieur,

Diplom-Ingenieur Univ.

— Universitäten (Architektur/Hochbau)

— Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau)

— Technische Universitäten (Architektur/Hochbau)

— Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau)

— Hochschulen für bildende Künste

— Hochschulen für Künste

1988/1989

Diplom-Ingenieur,

Diplom-Ingenieur FH

— Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (1)

— Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) beizugsprechenden
Fachhochschulstudiengängen

Ελλάς

Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού

— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών

— Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της
Πολυτεχνικής σχολής

Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση
δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής

1988/1989

España

Título oficial de arquitecto

Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; — Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; — Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; ►C2 — Universidad de A Coruña, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; ◄ — Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; — Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada.

1988/1989

1999/2000

1999/2000

1997/1998

1998/1999

1999/2000

1998/1999

1999/2000

1994/1995

France

1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale.

1. Le ministre chargé de l'architecture

1988/1989

2. Diplôme d'architecte ESA

2. Ecole spéciale d'architecture de Paris

3. Diplôme d'architecte ENSAIS

3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture

▼M8

Hrvatska

▼B

Ireland

1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI)

1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin

1988/1989

2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.)

(Previously, until 2002 - Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch))

2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin

(College of Technology, Bolton Street, Dublin)

3. Certificate of associateship (ARIAI)

3. Royal Institute of Architects of Ireland

4. Certificate of membership (MRIAI)

4. Royal Institute of Architects of Ireland

Italia

— Laurea in architettura

— Università di Camerino

— Università di Catania — Sede di Siracusa

— Università di Chieti

— Università di Ferrara

— Università di Firenze

— Università di Genova

— Università di Napoli Federico II

— Università di Napoli II

— Università di Palermo

— Università di Parma

— Università di Reggio Calabria

— Università di Roma „La Sapienza”

— Università di Roma III

— Università di Trieste

— Politecnico di Bari

— Politecnico di Milano

— Politecnico di Torino

— Istituto universitario di architettura di Venezia

Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente

1988/1989

- Laurea in ingegneria edile — architettura
- Università dell'Aquila
- Università di Pavia
- Università di Roma „La Sapienza”

Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente

1998/1999

- Laurea specialistica in ingegneria edile — architettura
- Università dell'Aquila
- Università di Pavia
- Università di Roma „La Sapienza”
- Università di Ancona
- Università di Basilicata — Potenza
- Università di Pisa
- Università di Bologna
- Università di Catania
- Università di Genova
- Università di Palermo
- Università di Napoli Federico II
- Università di Roma — Tor Vergata
- Università di Trento
- Politecnico di Bari
- Politecnico di Milano

Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente

2003/2004

- Laurea specialistica quinquennale in Architettura

- Laurea specialistica quinquennale in Architettura
- Laurea specialistica quinquennale in Architettura
- Laurea specialistica in Architettura
- Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza”
- Università di Ferrara
- Università di Genova
- Università di Palermo
- Politecnico di Milano
- Politecnico di Bari
- Università di Roma III
- Università di Firenze
- Università di Napoli II
- Politecnico di Milano II

Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente

Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente

Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente

Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente

1998/1999

1999/2000

2003/2004

2004/2005

Nederland

1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting

bouwkunde, afstudeerrichting architectuur

1. Technische Universiteit te Delft

Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.

1988/1989

2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek

2. Technische Universiteit te Eindhoven

3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk:

— de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam

— de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam

— de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg

— de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem

— de Rijkshogeschool Groningen te Groningen

— de Hogeschool Maastricht te Maastricht

Österreich

1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.

1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)

1998/1999

2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.

2. Technische Universität Wien

3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.

3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)

4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.

4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien

5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.

5. Akademie der Bildenden Künste in Wien

6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.

6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz

Portugal

Carta de curso de licenciatura em Arquitectura

Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92

- Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa
- Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto
- Escola Superior Artística do Porto
- Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto

1988/1989

1991/1992

Suomi/Finland

Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen

- Teknillinen korkeakoulu/Tekniska högskolan (Helsinki)
- Tampereen teknillinen korkeakoulu/Tammerfors
- tekniska högskola
- Oulun yliopisto/Uleåborgs universitet

1998/1999

Sverige

Arkitektexamen

Chalmers Tekniska Högskola AB

Kungliga Tekniska Högskolan

Lunds Universitet

1998/1999

United Kingdom

1. Diplomas in architecture

1.

- Universities

— Colleges of Art

— Schools of Art

Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board.

The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.

EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the Criteria for validation.

1988/1989

2. Degrees in architecture

2. Universities

3. Final examination

3. Architectural Association

4. Examination in architecture

4. Royal College of Art

5. Examination Part II

5. Royal Institute of British Architects

(1) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.

ANEXA VI

Drepturi dobândite, aplicabile profesiilor recunoscute pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională

6. Titluri de calificare ca arhitect care beneficiază de drepturi dobândite în temeiul articolului 49 alineatul (1)

Țara

Titluri de calificare

Anul universitar de referință

België/Belgique/Belgien

- Diplomele eliberate de școlile naționale superioare de arhitectură sau de institutele naționale superioare de arhitectură (arhitecte - architect)
- Diplomele eliberate de școala superioară provincială de arhitectură din Hasselt (arhitect)
- Diplomele eliberate de academiile regale de arte frumoase (arhitecte - architect)
- Diplomele eliberate de „Écoles Saint-Luc” (arhitecte - architect)
- Diplomele universitare de inginer în construcții civile, însoțite de un certificat de stagiu eliberat de Ordinul arhitecților care conferă titularului dreptul de utilizare a titlului profesional de arhitect (arhitecte — architect)
- Diplomele de arhitect eliberate de comisia de examinare centrală sau de stat pentru arhitectură (arhitecte — architect)
- Diplomele de inginer constructor civil-arhitect și diplomele de inginer-arhitect eliberate de facultățile de științe aplicate ale universităților și de Facultatea Politehnică din Mons (ingénieur - architecte, ingénieur -architect)

1987/1988

▼M1

България

Diplome, acordate de instituții acreditate de învățământ superior care conferă titlul de „архитект” (arhitect), „строителен инженер” (inginer civil) sau „инженер” (inginer) după cum urmează:

— Университет за архитектура, строителство и геодезия — София: специалности „Урбанизъм” и „Архитектура” (Universitatea de Arhitectură, Inginerie Civilă și Geodezie – Sofia: specializările „Urbanism” și „Arhitectură”) precum și toate specializările ingineresti din domeniile: „конструкции на сгради и съоръжения” (construcția clădirilor și structurilor), „пътища” (drumuri), „транспорт” (transporturi), „хидротехника и водно строителство” (hidrotehnică și hidroconstrucții), „мелиорации и др.” (irigații etc.);

— diplomele acordate de universitățile tehnice și instituțiile de învățământ superior de construcții în domeniile: „електро- и топлотехника” (electrotehnică și termotehnică), „съобщителна и комуникационна техника” (tehnică și tehnologii de telecomunicații), „строителни технологии” (tehnologii de construcții) „приложна геодезия” (geodezie aplicată) și „ландшафт и др.” (peisagistică etc.) aplicate în construcții.

— Pentru a desfășura activități de proiectare în domeniul arhitecturii și cel al construcțiilor, diplomele trebuie să fie însoțite de un „придружени от удостоверение за проектантска правоспособност” (certificat de capacitate juridică în domeniul activităților de proiectare) emis de „Камарата на архитектите” (Ordinul Arhitecților) și de „Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране” (Colegiul inginerilor în domeniul proiectelor de investiții) care conferă dreptul de a desfășura activități în domeniul proiectelor de investiții;

2009/2010

▼B

Česká republika

— Diplomele eliberate de facultățile „České vysoké učení technické” (Universitatea tehnică cehă din Praga): —

„Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství” (Școala superioară de arhitectură și construcții imobiliare) (până în 1951),

„Fakulta architektury a pozemního stavitelství” (Facultatea de arhitectură și construcții imobiliare) (1951-1960),

„Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1960) în specializările: construcții și structuri imobiliare, construcții imobiliare, construcții și arhitectură, arhitectură (inclusiv amenajarea teritoriului), construcții civile și construcții destinate producției industriale și agricole sau în cadrul programului de studii de construcții civile, în specializarea construcții imobiliare și arhitectură,

„Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1976) în specializările: arhitectură, amenajarea teritoriului sau, în cadrul programului de studii de arhitectură și amenajarea teritoriului, în specializările: arhitectură, teoria proiectării arhitectonice, amenajarea teritoriului, istoria arhitecturii și reconstrucția monumentelor istorice sau arhitectură și construcții imobiliare,

— Diplomele eliberate de „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše” (până în 1951) în specializarea arhitectură și construcții;

— Diplomele eliberate de „Vysoká škola stavitelství v Brně” (1951 - 1956) în specializarea arhitectură și construcții;

— Diplomele eliberate de „Vysoké učení technické v Brně”, de „Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1956) în specializarea arhitectură și amenajarea teritoriului sau de „Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1956) în specializarea construcții;

— Diplomele eliberate de „Vysoká škola báňská — Technická univerzita Ostrava”, „Fakulta stavební” (Facultatea de construcții civile) (din 1997) în specializarea structuri și arhitectură sau în specializarea construcții civile;

— Diplome eliberate de „Technická univerzita v Liberci”, „Fakulta architektury” (Facultatea de arhitectură) (din 1994) în cadrul programului de studii de arhitectură și amenajarea teritoriului, în specializarea arhitectură;

— Diplomele eliberate de „Akademie výtvarných umění v Praze” în cadrul programului de studiu al artelor frumoase, în specializarea proiectare arhitectonică;

— Diplomele eliberate de „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze” în cadrul programului de studiu al artelor frumoase, în specializarea arhitectură;

— Certificatul de autorizare eliberat de „Česká komora architektů” fără precizarea specializării sau în specializarea construcții imobiliare.

2006/2007

Danmark

— Diplomele eliberate de școlile naționale de arhitectură din Copenhaga și Århus (architekt)

— Certificatul de autorizare eliberat de Comisia arhitecților conform Legii nr. 202 din 28 mai 1975 (registreret arkitekt)

— Diplomele eliberate de școlile superioare de construcții civile (bygningskonstruktør), însoțite de o atestare din partea autorităților competente care certifică faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 48 din prezenta directivă

1987/1988

Deutschland

— Diplomele eliberate de școlile superioare de arte frumoase [Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)]

— Diplomele eliberate de Technische Hochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), de universitățile tehnice, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), de universități, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), precum și, în măsura în care aceste instituții au fost regrupate în Gesamthochschulen, de Gesamthochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau) (Dipl.-Ing. și orice alte titluri de calificare eliberate ulterior titularilor acestor diplome)

— Diplome eliberate de Fachhochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau) și, în măsura în care aceste instituții au fost regrupate în Gesamthochschulen, de Gesamthochschulen, catedra de arhitectură (Architektur/Hochbau), însoțite, în cazul în care durata studiilor este mai mică de patru ani, dar de cel puțin trei ani, de un certificat prin care se atestă o perioadă de experiență profesională de patru ani în Republica Federală Germania, eliberat de ordinul profesional în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) (Ingénieur grad. și orice alte titluri de calificare eliberate ulterior titularilor acestor diplome)

— Certificatele (Prüfungszeugnisse) eliberate înainte de 1 ianuarie 1973 de Ingenieurschulen, catedra de arhitectură, și de Werkkunstschulen, catedra de arhitectură, însoțite de un atestat din partea autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 48 din prezenta directivă

1987/1988

Eesti

— Diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast (diploma de studii de arhitectură, eliberată de Facultatea de Arhitectură a Academiei Estoniene de Arte din 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 aastal (eliberată de Universitatea de Arte din Tallinn în perioada 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (eliberată de Institutul de Stat pentru Arte al Republicii Socialiste Sovietice Estonia în perioada 1951-1988).

2006/2007

Ελλάς

— Diplomele de inginer-arhitect eliberate de „Metsovion Polytechnion” din Atena, însoțite de un

atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii

— Diplomele de inginer-arhitect eliberate de „Aristotelion Panepistimion” din Salonic, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii

— Diplomele de inginer-constructor civil eliberate de „Metsovion Polytechnion” din Atena, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii

— Diplomele de inginer-constructor civil eliberate de „Artistotelion Panepistimion” din Salonic, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii

— Diplomele de inginer-inginer constructor civil eliberate de „Panepistimion Thrakis”, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii

— Diplomele de inginer-inginer constructor civil eliberate de „Panepistimion Patron”, însoțite de un atestat eliberat de Camera tehnică a Greciei care conferă dreptul exercitării de activități în domeniul arhitecturii

1987/1988

Espania

Titlul oficial de arhitect (título oficial de arquitecto) decernat de Ministerul Educației și Științei sau de universități

1987/1988

France

— Diplomele de arhitect recunoscute de guvern, eliberate până în 1959 de Ministerul educației naționale și ulterior de Ministerul afacerilor culturale (architecte DPLG)

— Diplomele eliberate de „École spéciale d'architecture” (architecte DESA)

— Diplomele eliberate din 1955 de „École nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (fostă „École nationale d'ingénieurs de Strasbourg”), catedra de arhitectură (architecte ENSAIS)

1987/1988

▼M8

Hrvatska

— Diploma „magistar inženjer arhitekture I urbanizma/magistra inženjerka arhitekture I urbanizma” eliberată de Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

— Diploma „magistar inženjer arhitekture/magistra inženjerka arhitekture” eliberată de Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu

- Diploma „magistar inženjer arhitekture/magistra inženjerka arhitekture” eliberată de Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu
- Diploma „diplomirani inženjer arhitekture” eliberată de Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
- Diploma „diplomirani inženjer arhitekture/diplomirana inženjerka arhitekture” eliberată de Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu
- Diploma „diplomirani inženjer arhitekture/diplomirana inženjerka arhitekture” eliberată de Fakultet građevinarstva, arhitekture i geodezije Sveučilišta u Splitu
- Diploma „diplomirani arhitektonski inženjer” eliberată de Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
- Diploma „inženjer” eliberată de Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu
- Diploma „inženjer” eliberată de Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu pentru finalizarea studiilor în cadrul Arhitektonski odjel Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta
- Diploma „inženjer” eliberată de Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu pentru finalizarea studiilor în cadrul Arhitektonski odsjek Tehničkog fakulteta
- Diploma „inženjer” eliberată de Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu pentru finalizarea studiilor în cadrul Arhitektonsko-inženjerski odjel Tehničkog fakulteta
- Diploma „inženjer arhitekture” eliberată de Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu

Toate diplomele trebuie însoțite de un certificat care să ateste calitatea de membru al Camerei Croate a Arhitecților (Hrvatska komora arhitekata), eliberat de Camera Croată a Arhitecților, Zagreb.

Al treilea an universitar după aderare

▼B

Ireland

- Titlul de „Bachelor of Architecture” acordat de „National University of Ireland” [B. Arch.(NUI)] absolvenților licențiați ai „University College” din Dublin
- Diploma de nivel universitar în arhitectură eliberată de „College of Technology”, Bolton Street, Dublin (Diplom. Arch.)
- Certificatul de membru asociat al „Royal Institute of Architects of Ireland” (ARIAI)
- Certificatul de membru al „Royal Institute of Architects of Ireland” (MRIA)

1987/1988

Italia

- Diplomele de „laurea in architettura” eliberate de universități, institute politehnice și institute superioare de arhitectură din Veneția și Reggio-Calabria, însoțite de diploma care conferă titularului

dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect, eliberată de Ministerul educației după ce candidatul a promovat, în fața unei comisii competente, examenul de stat care îi conferă dreptul de a exercita în mod independent profesia de arhitect (dott. architetto)

— Diplomele de „laurea in ingegneria” în domeniul construcțiilor, eliberate de universități și institute politehnice, însoțite de diploma care conferă titularului dreptul de a exercita în mod independent o profesie în domeniul arhitecturii, eliberată de Ministerul educației după ce candidatul a promovat, în fața unei comisii competente, examenul de stat care îi conferă dreptul de a exercita în mod independent profesia (dott. ing. Architetto ou dott. Ing. in ingegneria civile)

1987/1988

Κύπρος

— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου [Certificat de înregistrare în Registrul arhitecților eliberat de Camera științifică și tehnică a Ciprului (ETEK)]

2006/2007

Latvija

— „Arhitekta diploms”, ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958. gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958. gada līdz 1991. gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība (diplomele de arhitect eliberate de catedra de arhitectură a Facultății de construcții civile a Universității de stat din Letonia până în 1958, diplomele de arhitect eliberate de catedra de arhitectură a Facultății de construcții civile a Institutului politehnic din Riga în perioada 1958-1991, diplomele de arhitect eliberate de Facultatea de arhitectură a Universității tehnice din Riga din 1991 și 1992 și certificatul de înregistrare eliberat de Asociația arhitecților din Letonia)

2006/2007

Lietuva

— Diplomele de inginer arhitect/arhitect eliberate de Kauno politechnikos institutas până în 1969 (inžinierius architektas/architektas);

— Diplomele de arhitect/diplomele de licență și master în arhitectură eliberate de Vilnius inžinerinis statybos institutas până în 1990, de Vilniaus technikos universitetas până în 1996, de Vilnius Gedimino technikos universitetas din 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras);

— Diplomele de specializare atestând o formare profesională în arhitectură/licență sau master în arhitectură, eliberate de LTSR Valstybinis dailės institutas până în 1990 și de Vilniaus dailės akademija din 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras);

— Diplomele de licență și de master în arhitectură eliberate de Kauno technologijos universitetas din 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras);

— Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de certificatul eliberat de Comisia de atestare, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii (architecte certifié/Atestuotas

architektas)

2006/2007

Magyarország

— Diploma „okleveles építésmérnök” (diplomă de arhitectură, master în științele arhitecturii) eliberată de universități;

— Diploma „okleveles építész tervező művész” (diplomă de master în științele arhitecturii și construcției civile) eliberată de universități

2006/2007

Malta

— Perit: Lawrja ta' Perit eliberată de Universita' ta' Malta, care conferă dreptul la înregistrare ca „Perit”.

2006/2007

Nederland

— Atestat care certifică promovarea examenului de licență în arhitectură, eliberată de catedrele de arhitectură ale școlilor tehnice superioare din Delft sau Eindhoven (bouwkundig ingenieur)

— Diplomele eliberate de academiile de arhitectură recunoscute de stat (architect)

— Diplomele eliberate până în 1971 de fostele instituții de învățământ superior în arhitectură (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO)

— Diplomele eliberate până în 1970 de fostele instituții de învățământ superior în arhitectură (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO)

— Atestat care certifică promovarea examenului organizat de Consiliul arhitecților al „Bond van Nederlandse Architecten” (Ordinul arhitecților olandezi, BNA) (architect)

— Diploma de la „Stichting Instituut voor Architectuur” (Fundația „Institutul de arhitectură”) (IVA) eliberată la absolvirea unui curs organizat de această fundație și care se întinde pe durata a minimum patru ani (architect), însoțită de un atestat din partea autorităților competente certificând faptul că persoana respectivă a promovat un test pentru titlul său de calificare, cuprinzând o evaluare a planurilor realizate și executate de candidat în decursul unei perioade de cel puțin șase ani de practicare efectivă a activităților prevăzute la articolul 44 din prezenta directivă

— Un atestat al autorităților competente certificând faptul că, înainte de 5 august 1985, persoana respectivă a promovat examenul „kandidaat in de bouwkunde”, organizat de școala tehnică superioară din Delft sau din Eindhoven și că, pe o perioadă de cel puțin cinci ani imediat înainte de data respectivă, a exercitat activități în domeniul arhitecturii a căror natură și importanță garantează, conform criteriilor recunoscute în Țările de Jos, o competență suficientă pentru exercitarea respectivelor activități (architect)

— Un atestat din partea autorităților competente eliberat numai persoanelor care au împlinit vârsta de patruzeci de ani înainte de 5 august 1985 și certificând faptul că, pe o perioadă de cel puțin cinci

ani imediat înainte de data respectivă, persoanele în cauză au exercitat activități în domeniul arhitecturii a căror natură și importanță garantează, conform criteriilor recunoscute în Țările de Jos, o competență suficientă pentru exercitarea respectivelor activități (arhitect)

— Atestatele menționate la liniuțele a șaptea și a opta nu mai trebuie recunoscute după data intrării în vigoare a actelor cu putere de lege și de reglementare privind accesul la și exercitarea activităților din domeniul arhitecturii cu titlul profesional de arhitect în Țările de Jos, în măsura în care, în conformitate cu aceste dispoziții, atestatele respective nu permit accesul la aceste activități cu titlul profesional menționat

1987/1988

Österreich

— Diplome eliberate de universitățile tehnice din Viena și Graz, precum și de Universitatea din Innsbruck, Facultatea de construcții civile și arhitectură, catedra de arhitectură (Architektur), construcții civile (Bauingenieurwesen Hochbau) și construcții (Wirtschaftingenieurwesen — Bauwesen)

— Diplome eliberate de Universitatea de construcții rurale, catedra de economie funciară și economia apelor (Kulturtechnik und Wasserwirtschaft)

— Diplome eliberate de Colegiul universitar de arte aplicate din Viena, catedra de arhitectură

— Diplome eliberate de Academia de arte frumoase din Viena, catedra de arhitectură

— Diplome de inginer atestat (Ing.), eliberate de colegii tehnice superioare, colegii tehnice sau colegii tehnice de construcții, însoțite de licența de „Baumeister” care atestă o experiență profesională de minimum șase ani în Austria, confirmată prin examen

— Diplome eliberate de Colegiul universitar de formare artistică și industrială din Linz, catedra de arhitectură

— Certificate de calificare pentru exercitarea profesiei de inginer constructor sau de inginer specializat în domeniul construcțiilor (Hochbau, Bauwesen, Wirtschaftsingenieurwesen — Bauwesen, Kulturtechnik und Wasserwirtschaft), eliberate în conformitate cu Legea tehnicienilor constructori, (Ziviltechnikergesetz, BGBl, no 156/1994)

1997/1998

Polska

Diplomele eliberate de facultățile de arhitectură din cadrul:

— Universității tehnice din Varșovia, Facultatea de arhitectură din Varșovia (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1948, titlul: inżynier architekt, magister nauk technicznych; în perioada 1951-1956, titlul: inżynier architekt; în perioada 1954-1957, etapa a 2-a, titlul: inżyniera magistra architektury; în perioada 1957-1959, titlul: inżyniera magistra architektury; în perioada 1959-1964, titlul: magistra inżyniera architektury; în perioada 1964-1982, titlul: magistra inżyniera architekta; în perioada 1983-1990, titlul: magister inżynier architekt; din 1991, titlul: magistra inżyniera architekta)

— Universităţii tehnice din Cracovia, Facultatea de arhitectură din Cracovia (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: magister inżynier architekt (în perioada 1945-1953, Universitatea de minerit şi metalurgie, Facultatea politehnică de arhitectură - Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury)

— Universităţii tehnice din Wrocław, Facultatea de arhitectură din Wrocław (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); titlu profesional de arhitect: inżynier architekt magister nauk technicznych; magister inżynier Architektury; magister inżynier architekt. (în perioada 1949-1964, titlul: inżynier architekt, magister nauk technicznych; în perioada 1956-1964, titlul: magister inżynier architektury; din 1964, titlul: magister inżynier architekt)

— Universităţii tehnice din Silezia, Facultatea de arhitectură din Gliwice (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1955, Facultatea de inginerie şi construcţii - Wydział Inżynierijno-Budowlany, titlul: inżynier architekt; în perioada 1961-1969, Facultatea de construcţii industriale şi inginerie generală - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, titlul: magister inżynier architekt; în perioada 1969-1976, Facultatea de inginerie şi arhitectură — Wydział Budownictwa i Architektury, titlul: magister inżynier architekt; din 1977, Facultatea de arhitectură — Wydział Architektury, titlul: magister inżynier architekt şi, din 1995, titlul: inżynier architekt)

— Universităţii tehnice din Poznań, Facultatea de arhitectură din Poznań (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1945-1955, Şcoala de inginerie, Facultatea de arhitectură - Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titlul: inżynier architektury; din 1978, titlul: magister inżynier architekt şi, din 1999, titlul: inżynier architekt)

— Universităţii tehnice din Gdańsk, Facultatea de arhitectură din Gdańsk (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); titlul profesional: magister inżynier architekt. (în perioada 1945-1969, Facultatea de arhitectură Wydział Architektury, în perioada 1969-1971, Facultatea de inginerie şi arhitectură - Wydział Budownictwa i Architektury, în perioada 1971-1981, Institutul de arhitectură şi amenajarea teritoriului - Instytut Architektury i Urbanistyki, din 1981, Facultatea de arhitectură - Wydział Architektury)

— Universităţii tehnice din Białystok, Facultatea de arhitectură din Białystok (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); titlul profesional de arhitect: magister inżynier architekt (în perioada 1975-1989 Institutul de arhitectură - Instytut Architektury)

— Universităţii tehnice din Łódź, Facultatea de construcţii civile, arhitectură şi inginerie a mediului din Łódź (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1973-1993, Facultatea de construcţii civile şi de arhitectură - Wydział Budownictwa i Architektury şi, din 1992, Facultatea de construcţii civile, arhitectură şi inginerie a mediului - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; titlul: în perioada 1973-1978, inżynier architekt, din 1978, titlul: magister inżynier architekt)

— Universităţii tehnice din Szczecin, Facultatea de construcţii civile şi arhitectură din Szczecin (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); titlul profesional de arhitect: inżynier architekt; magister inżynier architekt (în perioada 1948-1954, Şcoala superioară de inginerie, Facultatea de arhitectură - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, titlul: inżynier architekt, din 1970, titlul: magister inżynier architekt şi din 1998, titlul: inżynier architekt)

Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de certificatul de membru eliberat de camera regională a arhitecților din Polonia competentă, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii în Polonia.

2006/2007

Portugal

— Diploma „diploma do curso especial de arquitectura” eliberată de școlile de arte frumoase din Lisabona și Porto

— Diploma de arhitect „diploma de arquitecto” eliberată de școlile de arte frumoase din Lisabona și Porto

— Diploma „diploma do curso de arquitectura” eliberată de școlile superioare de arte frumoase din Lisabona și Porto

— Diploma „diploma de licenciatura em arquitectura” eliberată de Școala superioară de arte frumoase din Lisabona

— Diploma „carta de curso de licenciatura em arquitectura” eliberată de Universitatea tehnică din Lisabona și de Universitatea din Porto

— Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Institutul superior tehnic al Universității tehnice din Lisabona

— Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Facultatea de inginerie (de Engenharia) a Universității din Porto

— Licența în construcții civile (licenciatura em engenharia civil) eliberată de Facultatea de știință și tehnologie a Universității din Coimbra

— Licența în construcții civile, producție (licenciatura em engenharia civil, produção) eliberată de Universitatea din Minho

1987/1988

▼M1

România

Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București:

— 1953-1966: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Arhitect;

— 1967-1974: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură;

— 1975-1977: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură;

— 1978-1991: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Sistemizare, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Sistemizare;

— 1992-1993: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism;

— 1994-1997: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— 1998-1999: Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— din anul 2000: Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.

Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca:

— 1990-1992: Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— 1993-1994: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— 1994-1997: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— 1998-1999: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— din anul 2000: Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.

Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași:

— 1993: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— 1994-1999: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— 2000-2003: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— din anul 2004: Universitatea Tehnică „Gh. Asachi” Iași, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.

Universitatea Politehnică din Timișoara:

— 1993-1995: Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală;

— 1995-1998: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— 1998-1999: Universitatea Politehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— din anul 2000: Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.

Universitatea din Oradea:

— 2002: Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură;

— din anul 2003: Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.

Universitatea Spiru Haret București:

— anul 2002: Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură, Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură.

2009/2010

▼B

Slovenija

— „Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture” (diplomele universitare de arhitectură) eliberate de Facultatea de arhitectură, însoțite de un certificat eliberat de autoritatea competentă în materie de arhitectură recunoscut de lege, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii;

— Diploma universitară eliberată de Facultățile tehnice care acordă titlul „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, însoțită de un certificat eliberat de autoritatea competentă în materie de arhitectură recunoscut de lege, care conferă dreptul de exercitare a activităților în domeniul arhitecturii

2006/2007

Slovensko

— Diploma în specializarea „arhitectură și construcții imobiliare” („architektúra a pozemné staviteľstvo”) eliberată de Universitatea tehnică slovacă (Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1950-1952 (titlu: Ing.)

— Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de arhitectură și de construcții imobiliare din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1952-1960 (titlu: Ing. arch.)

— Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné staviteľstvo”) eliberată de Facultatea de arhitectură și de construcții imobiliare din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1952-1960 (titlul: Ing.)

— Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1961-1976, (titlul: Ing. arch.)

— Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de

construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava în perioada 1961-1976, (titlu: Ing.)

— Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Facultatea de arhitectură din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1977, (titlu: Ing.arch.)

— Diploma în specializarea „urbanism” („urbanizmus”) eliberată de Facultatea de arhitectură din cadrul Universității tehnice slovace (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) din Bratislava din 1977 (titlu: Ing. arch.)

— Diploma în specializarea „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava în perioada 1977-1997 (titlu: Ing.)

— Diploma în specializarea „arhitectură și construcții imobiliare” („architektúra a pozemné stavby”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava din 1998 (titlu: Ing.)

— Diploma în domeniul „construcții imobiliare — specializarea arhitectură” („pozemné stavby — špecializácia: architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) din Bratislava în 2000 și 2001 (titlu: Ing.)

— Diploma în specializarea „construcții imobiliare și arhitectură” („pozemné stavby a architektúra”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice slovace (Stavebná fakulta — Slovenská technická univerzita) din Bratislava din 2001 (titlu: Ing.)

— Diploma în specializarea „arhitectură” („architektúra”) eliberată de Academia de arte frumoase și design (Vysoká škola výtvarných umení) din Bratislava din 1969 (titlu: Akad. arch. până în 1990; Mgr. în perioada 1990-1992; Mgr. arch. în perioada 1992-1996; Mgr. art. din 1997)

— Diploma în domeniul „construcții imobiliare” („pozemné staviteľstvo”) eliberată de Facultatea de construcții civile din cadrul Universității tehnice (Stavebná fakulta, Technická univerzita) din Košice în perioada 1981-1991 (titlu: Ing.)

Toate aceste diplome trebuie să fie însoțite de următoarele documente:

— Certificat de autorizare eliberat de Camera slovacă a arhitecților (Slovenská komora architektov) din Bratislava, fără precizarea domeniului sau în domeniul „construcții imobiliare” („pozemné stavby”) sau „amenajarea teritoriului” („územné plánovanie”)

— Certificat de autorizare eliberat de Camera slovacă a inginerilor constructori civili (Slovenská komora stavebných inžinierov) din Bratislava în domeniul construcțiilor imobiliare („pozemné stavby”)

2006/2007

Suomi/Finland

— Diplomele eliberate de catedrele de arhitectură ale universităților tehnice și ale Universității din Oulu (arkkitehti/arkitekt)

— Diplomele eliberate de institutele de tehnologie (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)

1997/1998

Sverige

— Diplomele eliberate de Școala de arhitectură a Institutului Regal de Tehnologie, de Institutul Chalmers de Tehnologie și de Institutul de Tehnologie din cadrul Universității Lund (arkitekt, diplomă de master în arhitectură)

— Certificatele de membru al Svenska Arkitekters Riksförbund (SAR), în cazul în care persoanele în cauză au fost pregătite într-unul dintre statele în care se aplică prezenta directivă

1997/1998

United Kingdom

— Titlurile conferite ca urmare a promovării unui examen la: —

— „Royal Institute of British Architects”

— școlile de arhitectură ale universităților, institutelor politehnice, colegiilor, academiilor, școlilor de tehnologie și artă care, la data de 10 iunie 1985, erau recunoscute de „Architects Registration Council” al Regatului Unit în scopul înscrierii în Registrul profesiei (Architect)

— Un certificat care prevede faptul că titularul său are un drept dobândit de a-și păstra titlul profesional de arhitect în temeiul secțiunii 6 alineatul (1) litera (a), al secțiunii 6 alineatul (1) litera (b) sau al secțiunii 6 alineatul (1) din Legea privind înregistrarea arhitecților din 1931 (Architect)

— Un certificat care prevede faptul că titularul său are un drept dobândit de a-și păstra titlul profesional de arhitect în temeiul secțiunii 2 din Legea privind înregistrarea arhitecților din 1938 (Architect)

1987/1988

ANEXA VII

Documente și certificate necesare în conformitate cu articolul 50 alineatul (1)

1. Documente

(a) Dovada naționalității persoanei în cauză.

(b) Copie după atestatele de competență profesională sau după titlul de calificare care asigură accesul la profesia în cauză și, după caz, atestarea experienței profesionale a persoanei în cauză.

Autoritățile competente ale statului membru gazdă pot invita solicitantul să furnizeze informații privind formarea sa astfel încât să poată stabili o eventuală diferență semnificativă față de formarea națională necesară, astfel cum este cea menționată la articolul 14. În cazul în care solicitantul nu este în măsură să furnizeze respectivele informații, autoritatea competentă a statului membru gazdă se adresează punctului de contact, autorității competente sau oricărui alt organism competent al statului membru de origine.

© În cazurile prevăzute la articolul 16, o atestare privind natura și durata activității, eliberată de

autoritatea sau organismul competent al statului membru de origine sau al statului membru de proveniență.

(d) Autoritatea competentă a statului membru gazdă, care condiționează accesul la o profesie reglementată de prezentarea unor dovezi privind caracterul onorabil, moral sau absența unei situații de faliment sau care suspendă sau interzic exercitarea unei profesii în caz de eroare profesională gravă sau de infracțiune penală, acceptă ca dovadă suficientă pentru resortisanții statelor membre care doresc să exercite respectiva profesie pe teritoriul său, prezentarea unor documente eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, din care rezultă că respectivele cerințe sunt îndeplinite. Autoritățile în cauză trebuie să trimită documentele solicitate în termen de două luni.

Atunci când nu sunt eliberate de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență, documentele menționate la primul paragraf se înlocuiesc cu o declarație sub jurământ – sau, în statele membre în care nu există un astfel de jurământ, de o declarație solemnă – făcută de persoana în cauză în fața unei autorități judiciare sau administrative competente sau, după caz, în fața unui notar sau a unui organism profesional calificat al statului membru de origine sau de proveniență, care eliberează un certificat ce atestă respectivul jurământ sau respectiva declarație solemnă.

(e) Atunci când un stat membru gazdă le solicită resortisanților, pentru a avea acces la o profesie reglementată, un document privind sănătatea fizică sau psihică a solicitantului, respectivul stat membru acceptă ca dovadă suficientă prezentarea documentului solicitat în statul membru de origine. Atunci când statul membru de origine nu solicită un astfel de document, statul membru gazdă acceptă un certificat eliberat de o autoritate competentă a respectivului stat. În acest caz, autoritățile competente ale statului membru de origine trebuie să trimită documentul solicitat în termen de două luni.

(f) Atunci când un stat membru gazdă le solicită resortisanților, pentru a avea acces la profesia reglementată:

— o dovadă a situației financiare a solicitantului;

— dovada că solicitantul este asigurat împotriva riscurilor pecuniare care decurg din răspunderea profesională în conformitate cu dispozițiile legale și de reglementare în vigoare în statul membru gazdă în ceea ce privește termenii și extinderea acestei garanții,

respectivul stat membru acceptă ca dovadă suficientă un certificat în acest sens, eliberat de băncile și întreprinderile de asigurare dintr-un alt stat membru.

▼M9

(g) în cazul în care statul membru solicită aceasta resortisanților săi, o atestare de confirmare a inexistenței unor suspendări temporare sau definitive de la exercitarea profesiei sau a unor condamnări penale.

▼B

2. Certificate

Pentru a facilita punerea în aplicare a titlului III capitolul III din prezenta directivă, statele membre pot prevedea ca beneficiarii care îndeplinesc condițiile de formare necesare să prezinte, împreună cu

titlurile lor de calificare, un certificat eliberat de autoritățile competente ale statului membru de origine care atestă că titlurile sunt cele prevăzute de prezenta directivă.

(1) JO C 181 E, 30.7.2002, p. 183.

(2) JO C 61, 14.3.2003, p. 67.

(3) Avizul Parlamentului European din 11 februarie 2004 (JO C 97 E, 22.4.2004, p. 230), poziția comună a Consiliului din 21 decembrie 2004 (JO C 58 E, 8.3.2005, p. 1) și poziția Parlamentului European din 11 mai 2005 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 6 iunie 2005.

(4) JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

(5) JO L 19, 24.1.1989, p. 16, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 206, 31.7.2001, p. 1).

(6) JO L 209, 24.7.1992, p. 25, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 2004/108/CE a Comisiei (JO L 32, 5.2.2004, p. 15).

(7) JO L 201, 31.7.1999, p. 77.

(8) JO L 176, 15.7.1977, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(9) JO L 176, 15.7.1977, p. 8, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.

(10) JO L 233, 24.8.1978, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(11) JO L 233, 24.8.1978, p. 10, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(12) JO L 362, 23.12.1978, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.

(13) JO L 362, 23.12.1978, p. 7, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.

(14) JO L 33, 11.2.1980, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(15) JO L 33, 11.2.1980, p. 8, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/19/CE.

(16) JO L 223, 21.8.1985, p. 15, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(17) JO L 253, 24.9.1985, p. 34, directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE.

(18) JO L 253, 24.9.1985, p. 37, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(19) JO L 165, 7.7.1993, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul

(CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European si al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

(20) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

(21) JO L 78, 26.3.1977, p. 17, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

(22) JO L 77, 14.3.1998, p. 36, directivă astfel cum a fost modificată prin Actul de aderare din 2003.

(23) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

(24) JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

(25) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(26) JO L 145, 13.6.1997, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/66/CE (JO L 168, 1.5.2004, p. 35).

(27) JO C 111, 6.5.2008, p. 1.

(28) JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

(29) JO L 13, 19.1.2000, p. 12.

(30) JO L 274, 20.10.2009, p. 36.

(31) JO L 53, 26.2.2011, p. 66.

(32) JO L 79, 20.3.2007, p. 38.

(33) Resortisanții irlandezi sunt și membri ai următoarelor asociații sau organizații din Regatul Unit:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales

Institute of Chartered Accountants of Scotland

Institute of Actuaries

Faculty of Actuaries

The Chartered Institute of Management Accountants

Institute of Chartered Secretaries and Administrators

Royal Town Planning Institute

Royal Institution of Chartered Surveyors

Chartered Institute of Building.

(34) Doar în sensul activității de verificare a conturilor.

1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17)

activități prevăzute la articolul 5 alineatul 1

18) 19) 20)

articolul 6: în cazul care activitatea este considerată a fi de natură industrială sau meșteșugărească

21) 22) 23)

articolul 6 alineatele 1 și 3

24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36)

articolul 7

37) 38) 39)

articolul 5

40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48)

articolul 6 alineatul 2

From:

<https://cnred.link/imipqnet/> - IMI PQ NET România

Permanent link:

https://cnred.link/imipqnet/doku.php?id=legislatie:eur-lex:directiva_privind_recunoasterea_calificarilor_profesionale

Last update: 2020/08/01 09:14

